Έτος ΣΤ'

Τεῦχος 124ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

«Κέρκυρα», 17 Ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ Ἀστυνομικῆς Σχολῆς 6007

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Ἀνήλικοι καὶ ἐγκληματικότης. Ἄρθρον τοῦ R. BULTER Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας, δημοσιευθὲν εἰς τὴν SUNTAY TIMES τοῦ Λονδίνου τῆς 16-3-58. Μετάφρασις Ὑπαστυνόμου Α' κ. Κ. Λεμονῆ..... 6024

ΤΟ ΠΡΕΒΑΝΤΟΡΙΟ ΤΟΥ Ο.Φ.Α.

Μία ἀκόμα ἀξέχαστη γιορτὴ τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν, ὑπὸ Ἀρχιφύλακος κ. Σπύρου Πηλοῦ 6027

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀκαδημία τοῦ Μπουένος Ἄϋρες (συνέχεια καὶ τέλος)..... 6031

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ

Ὁμιλία τοῦ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, κ. Εὐαγγέλου Καλαντζῆ πρὸς τοὺς Ἀνωτέρους Ἀξιωματικοὺς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς 6037

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Συγγνώμη, ὑπὸ κ. Π. Μπουρίκα, ἀστυφύλακος..... 6039

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιά, χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Qil. Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 6042

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἐξεταστέα ὕλη κατὰ τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων..... 6045

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ..... 6045α

Σημείωσις: Λόγῳ πληθώρας ὕλης αἱ συνέχειαι τῶν μελετῶν: 1) Ἱστορικὰ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, 2) Modus Operandi, 3) Τοπικὰ ὅρια ἰσχύος τῶν ποινικῶν νόμων, 4) Ἀστυνομικὰ προβλήματα, 5) Ἑλληνικὸ Μηνολόγιο καὶ 6) Στὶς γραμμὲς τοῦ τραίνου, θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ ἑπόμενον τεῦχος.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΣΤ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1958 | ΤΕΥΧΟΣ 124ΟΝ



"ΚΕΡΚΥΡΑ,,

17η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΑΘΗΝΑ - ΔΑΦΝΙ - ΕΛΕΥΣΙΝΑ - ΜΕΓΑΡΑ - ΚΟΡΙΝΘΟΣ - ΚΙΑΤΟ - ΞΥΛΟΚΑΣΤΡΟ - ΑΙΓΙΟ - ΡΙΟ - ΑΝΤΙΡΡΙΟ - ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ - ΑΓΡΙΝΙΟ - ΑΜΦΙΛΟΧΙΑ - ΙΩΑΝΝΙΝΑ - ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ - ΚΕΡΚΥΡΑ - ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ - ΛΗΞΟΥΡΙ - ΖΑΚΥΝΘΟΣ - ΠΑΤΡΑ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ὑπὸ Ἀρχιφύλακος κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**

***

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΣΑΝ ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολή, τὰ τελευταῖα χρόνια, ἔχει καταπλήξει τοὺς φίλους της... ἔχει κυριολεκτικὰ ἀλλάξει ὄψη...

Μ' ἕνα καλοσχεδιασμένο, συγχρονισμένο καὶ ἄρτιο μοντέρνο ἐκπαιδευτικὸ σύστημα κατάφερε νὰ βγῇ ἀπὸ τὴν ἀπομόνωση τῆς αὐστηρὰ σχολικῆς πειθαρχίας, καὶ νὰ μπερδευτῇ, μέσα στὴν κοινωνικὴ ζωή, σὰν ἀξιόμαχη μονὰς πολιτισμοῦ καὶ προόδου, ἀγκαλιάζοντας κάθε τομέα τῆς ἐποχῆς μας...

Προσαρμοσμένη ἀπόλυτα στὸ πνεῦμα τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ρεαλιστικὴ καὶ οἰκοδομημένη πάνω σὲ γερὰ πνευματικὰ θεμέλια, ἐπέτυχε νὰ δημιουργήσῃ τὴ δική της προσωπικότητα σὰν ἕνας ζωντανὸς ὀργανισμὸς προόδου...

Ἕνας καινούργιος ἄνεμος φυσᾷ τώρα μέσα στὰ σοβαρὰ σχολικά της κτίρια... Τὸν ἔφερε μαζί του ἕνας ἄνθρωπος φιλοπρόοδος καὶ ὁραματιστής, ἕνας αἰσιόδοξος οἰκοδόμος, ποὺ ἀνακάλυψε, ὥθησε, ἀξιοποίησε καὶ ἔθεσε σὲ κίνηση τὶς ἀστείρευτες πνευματικὲς δυνάμεις ποὺ κρύβει μέσα του τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα. Μὲ τὴν πίστη του καὶ τὶς ἀνεξάντλητες καὶ πολύμορφες ἱκανότητές του ἐθεμελίωσε μιὰ πολιτισμένη κοσμογονία, στερεώνοντας γερὰ τὴν Ἀστυνομία Πόλεων στὴ λαϊκὴ συνείδηση.

Οἱ ἀναγνῶστες αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ εἶχαν πολλὲς φορὲς τὴν εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσουν μ' εὐλάβεια τὴ μεγάλη πορεία τῆς Σχολῆς. Καὶ κάθε τόσο καὶ λιγάκι ἔνοιωθαν χρέος τους νὰ κάνουν τὰ πιὸ κολακευτικὰ σχόλια γιὰ τὴν Ἀστυνομία Πόλεων... Κι' ὄχι μόνον αὐτό... Μὰ κατάντησαν στὸ τέλος κάπως ἀπαιτητικοὶ σὲ ὅσους

ἔγραφαν στὸ περιοδικό... Ζητοῦσαν ἀδιάκοπα νὰ διαβάζουν στιγμιότυπα ἀπ' τὴν κίνηση τῆς σχολικῆς ζωῆς...

Θὰ τοὺς προσφέρῃ λοιπὸν ὁ γράφων μία ἀκόμα εὐκαιρία, παραθέτοντας τὴν περιγραφὴ τῆς τελευταίας ἐκδρομῆς ποὺ πραγματοποίησε ἡ Σχολὴ τῶν Ὑπαστυνόμων, στὶς 3 τοῦ μηνὸς αὐτοῦ, στὴν Κέρκυρα... Μὰ θὰ τοὺς παρακαλέσῃ ὅμως θερμὰ νὰ μὴν θεωρήσουν τὴν φτωχικὴ περιγραφή του σὰν σπουδαία λογοτεχνικὴ προσφορά, μὰ σὰν μιὰ σελίδα ἀπ' τὸ γαλάζιο κι' ἀγαπημένο τους ἐκδρομικὸ ἄλμπουμ τῆς Σχολῆς, μέσα στὸ ὁποῖο ἔζησαν πολλὲς φορὲς ἀξέχαστες στιγμές...

Ἡ λάβα τοῦ καλοκαιριοῦ ἔχει μεταβάλει σ' ἕνα τεράστιο καμίνι τὴν πόλη... Ὅλοι ζοῦν μὲ κάποιο ὄνειρο φυγῆς... Ἡ ἀνθρώπινη νοσταλγία τώρα εἶναι μυρωμένη μὲ τὸ δροσερὸ ἀεράκι ἑνὸς καταπράσινου κάμπου, μιᾶς βουνοπλαγιᾶς ἢ μιᾶς γραφικῆς ἀκροθαλασσιᾶς. Ἡ φαντασία ζητᾷ δαντελωτὰ ἀκρογιάλια, πευκοφυτεμένες ὀροσειρές, πλατάνια, γάργαρα νερά...

Ἂς γίνουν λοιπὸν αὐτὲς οἱ ἄτεχνες γραμμὲς τὸ καλοτάξιδο καραβάκι ποὺ θὰ ὁδηγήσῃ τοὺς φίλους ἀναγνῶστες σ' ἕνα ταπεινὸ ἐκδρομικὸ ὄνειρο ἀπ' αὐτὰ ποὺ δύσκολα λησμονιοῦνται...

Ἡ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων σᾶς καλεῖ μαζί της, καθὼς ἐπιχειρεῖ τὴ 17η ἐκπαιδευτική της ἐκδρομή, ἀκολουθῶντας μιὰ μεγάλη κι' ἀληθινὰ μαγευτικὴ διαδρομή... Καὶ ὁ Τουριστικὸς Ὁδηγὸς τῆς Σχολῆς ποὺ διανεμήθηκε σ' ὅλους τοὺς ἐκδρομεῖς ἀναφέρει στὸ ἐξώφυλλο :

Μετάβασις : Δι' αὐτοκινήτων πούλμαν.
Ἐπιστροφή : Ἀτμοπλοϊκῶς.

Διαδρομή

Ἀθήνα—Δαφνὶ—Ἐλευσίνα—Μέγαρα — Κόρινθος—Κιάτο — Ξυλόκαστρο—Αἴγιο—Ρίο — Ἀντίρριο—Μεσολόγγι — Ἀγρίνιο —Ἀμφιλοχία—Ἰωάννινα—Ἡγουμενίτσα—Κέρκυρα—Ἀργοστόλι—Ληξοῦρι—Ξάκυνθος—Πάτραι—Πειραιεύς.

***

ΠΡΟΕΚΔΡΟΜΙΚΟ ΠΡΩΙΝΟ—ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ—ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΜΑΓΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ

Εἶναι πρωΐ... πολὺ πρωΐ... τὰ τελευταῖα σκοτάδια τυλίγουν τὴν Ἀθήνα μέσα στο μυστηριακό, ἀραχνοΰφαντο πέπλο τους... Σιωπὴ τριγύρω... τὰ σπίτια κλειστά...

Ἄστρα δὲν ἔχει πιὰ ὁ Οὐρανός... ἔχει ὅμως ἕνα δροσερὸ ἀεράκι ποὺ περνᾷ βιαστικὸ κι' ἀμέριμνο ἀνάμεσα στοὺς δρόμους καὶ παίζει μὲ τῶν δέντρων τῆς φυλλωσιές. Οἱ πρῶτοι ἐργάτες, ἀγουροξυπνημένοι καὶ βιαστικοί, διασχίζουν τοὺς ἔρημους δρομίσκους καὶ τὶς πλατειὲς λεωφόρους, καὶ τὰ βήματά τους ἀντηχοῦν σὰν ἀκκομπανιαμέντο μιᾶς μοντέρνας τζάζ...

Οἱ σκύλοι δὲν γαυγίζουν... Κουράστηκαν ἀπ' τὴ νυκτερινὴ βάρδια τους κι' ἔχουν κρυφτῆ στὶς γωνιὲς νὰ ξαποστάσουν...

Ὁ Παρθενώνας προβάλλει σιγὰ-σιγὰ πάνω στὴν Ἀκρόπολη, τυλιγμένος μέσα στὴν σκούρα φορεσιά του ποὺ ὁλοένα ξεφτίζει, σχίζεται, πέφτει γιὰ ν' ἀποκαλύψῃ γυμνὴ σ' ὅλη του τὴ μεγαλοπρέπεια, τὰ δοξασμένα μάρμαρα, μέσα στὰ ὁποῖα κοιμοῦνται, χρόνια καὶ χρόνια τώρα, τὸν αἰώνιο ὕπνο τους οἱ παραδόσεις τῆς Φυλῆς μας. Σωπαίνουν ὅλα κι' ἀναπαύονται...

Μὰ κάπου-κάπου τινάζονται γιὰ ν' ἀποτινάξουν τὴν νυκτερινὴ νάρκη τους... τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς αὐγῆς... Ἡ πόλη ποὺ τεντώνεται, ποὺ χασμουριέται, ποὺ ἀργοκουνιέται, καθὼς ξυπνᾷ...

Σὲ λίγο θὰ τεθῇ σὲ κίνηση ὅλος ἐτοῦτος ὁ μαρμαρωμένος κόσμος. Θ' ἀντηχήσουν βουητά, φωνὲς καὶ θόρυβος, θὰ βγῇ ὁ ἥλιος κι' ὅλα θὰ πάρουν τὸν ἀνήφορο τῆς βιοπάλης ἀγγομαχῶντας... Ὅμως τώρα κοιμοῦνται κι' ὀνειρεύονται σιωπηλὰ καὶ ἀκίνητα.

Ναί!!! ὁλόγυρα ἁπλώνεται γαλήνη... Μονάχα μέσα στὸ μεγάλο προαύλιο τῆς Σχολῆς ἐπικρατεῖ μιὰ ἀσυνήθιστη κίνηση.

Ἀπὸ νωρὶς εἶναι ξυπνημένοι οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι... Λίγο πρίν, πλύθηκαν, ἑτοιμάστηκαν, πῆραν τὸ πρωϊνό τους... καὶ τώρα εἶναι συγκεντρωμένοι στὸ προαύλιο καὶ φλυαροῦν... Γιὰ χίλια δυὸ πράγματα κουβεντιάζουν, ἐνῶ στὴν ἄκρη οἱ ἀποσκευές τους στέκουν ζυγισμένες καὶ στοιχισμένες σὰν μιὰ παράξενη ὁμάδα...

Φωνὲς καὶ πειράγματα ἀκούγονται ἐδῶ κι' ἐκεῖ... μιὰ κιθάρα παίζει παραπονεμένους σκοπούς... ἕνα σιγαλὸ τραγούδι ἀντηχεῖ... ἐνῶ ἡ πόλη βγαίνει σιγὰ-σιγὰ ἀπ' τὴν νυκτερινὴ ὁμίχλη, παίρνει συγκεκριμένο σχῆμα, ἀρχίζει νὰ δίνῃ τὰ πρῶτα σημεῖα ζωῆς...

Καὶ στὸ προαύλιο τῆς Σχολῆς γίνονται οἱ κουβέντες ὁλοένα πιὸ ζωηρές... Τὸ θέμα φυσικά, τὸ ἐπίμαχο θέμα τῆς στιγμῆς, εἶναι ἡ ἐκδρομὴ ποὺ σὲ λίγο θ' ἀρχίσῃ μὲ τὰ δυὸ πολυτελέστατα τουριστικὰ πούλμαν, ποὺ θὰ φθάσουν ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα...

«Πῶς εἶναι ἡ Κέρκυρα;». «Ἀπὸ ποῦ θὰ περάσουμε;». «Ποῦ θὰ διανυκτερεύσουμε;», ρωτοῦν καὶ ξαναρωτοῦν οἱ περίεργοι. Κι' οἱ ἄλλοι τοὺς ἐνημερώνουν... Καὶ κάπου-κάπου διαφωνοῦν, καὶ πειράζονται μεταξύ τους, καὶ τὸ ρίχνουν στὸ τέλος στὸ... τραγούδι...

Μὰ κάποτε οἱ συζητήσεις σταματοῦν καὶ ὅλα τὰ μάτια στρέφονται κατὰ τὴν κεντρικὴ πύλη, ἀπ' ὅπου κάνουν τὴν ἐμφάνισή τους τὰ δυὸ πούλμαν...

Ἡ ἐπιβίβαση γίνεται μεθοδικὰ καὶ μὲ τάξη... Τὰ λεωφορεῖα γεμίζουν... γίνεται προσκλητήριο... κάνουμε τὸ σταυρό μας καί, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ξεκινᾶμε... Πατήσια... Ἀγάμων... Ἀκροπὸλ Παλλάς... ἕνα καινούργιο προσκλητήριο καὶ τὰ δυὸ πούλμαν κυλοῦν μέσα στοὺς Ἀθηναϊκοὺς δρόμους, ἐνῶ ἡ αὐγούλα, δροσερὴ κι' εὐχάριστη ἔχει διώξει τὰ νυκτερινὰ σκοτάδια καὶ περιμένοντας τὸν καλό της κοκκινίζει ἀπὸ ντροπὴ ἐκεῖ κάτω κατὰ τὴν Ἀνατολή...

Ἡ ὥρα πλησιάζει πεντέμιση... Καὶ τὰ δυὸ λεωφορεῖα ἔχουν ὁρμήσει μέσα στὴ λεωφόρο Ἀθηνῶν, παίρνοντας μαζί τους τὰ καρδιοχτύπια, τοὺς ρεμβασμοὺς καὶ τὰ τραγούδια τῶν δοκίμων καὶ τῶν οἰκογενειῶν τους... Ἀκόμα τὸ τοπεῖο δὲν ἔχει πάρει ἐκεῖνο τὸ μαγευτικὸ στὺλ τῆς χωριάτικης φύσης... Εἶναι ἀκόμα πρωτευουσιάνικο, σοβαρό, μηχανοποίητο, θορυβῶδες... καπνίζει καὶ σκέφτεται... Ντρέπεται νὰ ξαπλώσῃ... τηρεῖ τοὺς τύπους... Ἔχει λεωφορεῖα, κοῦρσες, βιλίτσες, ἐργοστάσια... Ἔχει πάντως κι' αὐτὸ τὴ δική του χάρη, ἔχει τὴ δική του γλῶσσα, τὶς δικές του καντάδες, τὴ δική του πολυτάραχη ζωή... Εἶναι κουρασμένο μὰ ἀξιοπρεπές, θέλει κάτι νὰ πῇ μὰ σοβαρεύεται ἀπὸ σεμνοτυφία... Ἔχει στατιστικὲς καὶ ἀλγεβρικὲς πράξεις καὶ δὲν ὀνειρεύεται, δὲν ξεγυμνώνεται, δὲν ὀνειροπολεῖ...

Τὸ προσπερνᾶμε μὲ τραγούδια... Τὸ χαιρετίζουμε φωνάζοντας καὶ συνεχίζουμε τὸ ταξίδι μας ἀκολουθῶντας τὴν Ἱερὰ ὁδό. Ἕνα δημοτικὸ τραγούδι πρωτάρχισε κάποιος... Καὶ σὲ λίγο ἔγινε πανζουρλισμός... Τραγούδια τῆς Ρούμελης καὶ τοῦ Μωρηᾶ ἀντήχησαν...Καὶ πάνω στὸ γενικὸ ξεφάντωμα κάποιος παίρνει τὸ μικρόφωνο καὶ τολμᾷ νὰ πῇ τὰ πρῶτα... καλαμπούρια... Οἱ ἄλλοι δὲν τὸν χειροκροτοῦν... Μονάχα συμμαζεύονται ὁ ἕνας δίπλα στὸν ἄλλον σὰν νὰ κρυώνουν, ὅμως αὐτὸς ἐπιμένει νὰ λέῃ, ὥσπου στὸ τέλος ἕνα ροχαλητὸ ἀκούγεται μέσα στὸ πούλμαν. Στρέφω ξαφνιασμένος... τοὺς εἶχε λοιπὸν κοιμήσει ὅλους ὁ ἀθεόφοβος;... Μπᾶ!!! Ἐπίτηδες ἔκαναν τοὺς κοιμισμένους καὶ ροχάλιζαν τόσο δυνατά γιὰ νὰ τὸν...ἐκδικηθοῦν...

Κάπου ἀριστερὰ συναντᾶμε τὴν Ἀρχαία Βυζαντινὴ Ἐκκλησία τοῦ Δαφνιοῦ μὲ τὰ ὀνομαστὰ ψηφιδωτὰ καὶ τὴν συναρπαστικὴ τέχνη της... Κι' ὕστερα ἀπὸ μικρὴ διαδρομὴ φτάνουμε στὴν Ἐλευσίνα, ποὺ θὰ τὴν ξέρουν ἀσφαλῶς ὅλοι οἱ ἀναγνῶστες αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ ἀπὸ τὰ «**Ἐλευσίνια μυστήρια**» τῆς ἀρχαιότητος. Μέσα στὸ μυαλό μας χοροπηδοῦν ἕνα σωρὸ μυθικὲς σκιὲς καὶ ἡ φαντασία ἀνοίγει τὴ βελούδινη αὐλαία τοῦ παρελθόντος, γιὰ νὰ μᾶς παρουσιάσῃ τοὺς πιὸ ἀπίθανους πρωταγωνιστὲς

τῆς μυθολογίας μας νὰ συμπλέκωνται, νὰ ἀνταμώνουν, νὰ χωρίζουν, νὰ ζοῦν καὶ νὰ πεθαίνουν ἀθάνατοι στὸ πέρασμα τῶν χρόνων...

Ὁ Ἐλευσίνος ὁ γιὸς τοῦ Ἑρμῆ καὶ πατέρας τοῦ Βασιληᾶ Κελεοῦ κάπου ἐδῶ ἀκόμα περιπλανιέται... Κι' ἡ Θεὰ Δήμητρα, ἀποσταμένη ἀπ' τὴν παγκόσμια περιπλάνησή της ἀκόμα στέκει καὶ ὀδύρεται γιὰ τὸν χαμὸ τῆς κόρης της τῆς Περσεφόνης, ποὺ τὴν εἶχε κλέψει ὁ Θεὸς τοῦ Ἅδη, ὁ Πλούτωνας... Νὰ κι' οἱ κόρες τοῦ Κελεοῦ, εὐγενικὲς καὶ φιλόξενες μᾶς κυττάζουν παραξενεμένες, καθὼς περνοῦμε μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα ἀπ' τὰ βασίλειά τους...

Ὅμως κάποτε οἱ φανταστικὲς ὀνειροπολήσεις σταματοῦν, καθὼς φτάνουμε στὸ σταυροδρόμι τοῦ Μωρηᾶ καὶ τῆς Στερεᾶς... Καὶ ἐνῶ τὰ πούλμαν παίρνουν τὴ στράτα τοῦ Μωρηᾶ, κατευθυνόμενα πρὸς τὸ Μεγάλο Πεῦκο, τὰ τραγούδια ξαναρχίζουν ζωηρότερα, κεφᾶτα, χαρούμενα...

«Κὺρ Παντελῆ... Κὺρ Παντελῆ... ξανὰ πάλι μᾶς ἄρχισες τὸ ἴδιο τὸ βιολί...»

Ὁ κ. Βλαχάκης ξεφαντώνει, ὁ κ. Ντζιώρας προσπαθεῖ νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἐκδρομὴ ἀπὸ... νομικῆς πλευρᾶς... ἡ κιθάρα παίζει... ὁ κ. Μῖχος σιγοντάρει...ὁ κ. Καροῦζος σκουπίζει τὰ γυαλιά του... καὶ ὁ γιατρὸς καταπίνει τὸ ἕβδομο χαπάκι κατὰ τῆς... ναυτίας... Κι' ἀνάμεσα, σ' ὅλους καὶ πρῶτος σ' ὅλα πειράζοντας, τραγουδῶντας καὶ δίνοντας πλούσιο κέφι στὴν συντροφιὰ ὁ Διευθυντής μας, ὁ κ. Ἀρχιμανδρίτης, γίνεται γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ ὁ ἄξονας τοῦ γλεντιοῦ καὶ τῆς χαρᾶς... Γλεντζὲς ἐκ πεποιθήσεως, ἀνοιχτόκαρδος ἐξ ἰδιοσυγκρασίας, φύσει καὶ θέσει αἰσιόδοξος, πρωτοστατεῖ στὶς πιὸ ἐξωφρενικὲς φάρσες, στὰ πιὸ ἔξυπνα σκίτσα τῆς ὅμορφης αὐτῆς ἐκδρομῆς... ἐνῶ πιὸ 'κεῖ ἡ Κυρία Ἀρχιμανδρίτου, μὲ τὴ συντροφιά της, τὴν κ. Συνοδινοῦ, τὴν δεσποινίδα Συκιώτη, τὴν κ. Ἡλιοπούλου, τὴν κ. Βελόκα καὶ τὴν κ. Τσίπη ἡ ὁποῖα μᾶς συνώδευσε μὲ τὸν σύζυγόν της μέχρι τὸ Ρίο, κάνει ὅ,τι εἶναι δυνατὸν γιὰ νὰ μεγαλώσῃ τὸ ἐκδρομικὸ κέφι μέσα στὰ λεωφορεῖα...

Ὅλοι τραγουδοῦν μέσα στὰ πούλμαν... Ὅλοι εἶναι εὐτυχισμένοι... κι' ὁ κ. Βλαχάκης ἀναδεικνύεται δεξιοτέχνης τοῦ χωριάτικου λόγου καὶ ἐνθουσιάζει μὲ τὶς ὅμορφες μιμήσεις του... Μὰ δὲν λείπει καὶ τὸ ζωντανό, νεανικὸ στοιχεῖο στὴ συντροφιά μας... Τὰ νειᾶτα, τ' ἀσυλλόγιστα νειᾶτα, ποὺ ξέχωρα ἀπὸ μᾶς τὴ γερουσία, δίνουν τὸν τόνο, ἕνα διαλεχτὸ τόνο χαρᾶς στὴν παρέα μας... Εἶναι ἡ εὐγενικὴ δεσποινὶς Πίτσα Συκιώτη, τὸ ἁπλὸ καὶ καλόκαρδο αὐτὸ κορίτσι, ποὺ πάντα μᾶς τιμᾷ μὲ τὴν ὅμορφη παρουσία της... Κι' εἶναι ἀκόμα ὁ Νάκης, ὁ μποὲμ Νάκης μὲ τὴν ζωηρὴ συντροφιά του ποὺ ἀποτελοῦν τὴ βιτρίνα τῆς ὁμάδος μας...

Ἔχει ἀκόμα ἡ παρέα μας, καὶ μιὰ μικρούτσικη χαριτωμένη ἀντιπροσωπεία... ἕνα μικρὸ ζιζανιάκι, τὴν κορούλα τοῦ Δ/ντοῦ μας, ποὺ δὲν σταμάτησε σ' ὅλη τὴ διαδρομὴ νὰ πειράζῃ καὶ νὰ σπάζῃ κέφι μὲ μᾶς τοὺς ἄλλους, τοὺς σοβαροφανεῖς ἐκδρομεῖς...

Μ' ὅλα ἐτοῦτα τὰ ἀντιπροσωπευτικὰ στοιχεῖα τῆς χαρᾶς, τὸ κέφι προμηνύεται ἀνεξάντλητο καὶ ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐκδρομῆς μας ἐξασφαλισμένη.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπ' αὐτὸ ἡ ὁλόγυμνη, ἡ προκλητικὴ φύση ποὺ προσφέρεται ξεδιάντροπη στὰ μάτια μας, ἐτούτη ἡ χωριάτικη, ἀνεπιτήδευτη φύση, μέσα στὸ πανέμορφο φόντο χρωμάτων καὶ λουλουδιῶν, ξεκλειδώνει τὶς καρδιές μας καὶ τὶς παραδίνει σ' ἕνα ἀληθινὸ ὄργιο γαλήνης, ἔκστασης, εὐτυχίας.

Ἡ φύση αὐτὴ δὲν εἶναι πιὰ ἡ βαρυστολισμένη πρωτευουσιάνα ποὺ καμώνεται τὴν ἄνετη, ἐνῶ ἀσφυκτιᾷ μέσα στὸν ὠκεανὸ τοῦ θορύβου, τῆς ταχύτητος, τοῦ ἴλιγγου καὶ τοῦ καταπληκτικοῦ ρυθμοῦ της... Ἐτούτη ἡ φύση, σὰν βγῇς λίγο ἔξω ἀπ' τὴν Ἀθήνα, σὰν ἀπομακρυνθῇς ἀπ' τὸν πολιτισμό της, ἐτούτη ἡ φύση τῆς ἐξοχῆς ἔχει μιὰ ἀνείπωτη ὁμορφιά... Δὲν εἶναι βαρυστολισμένη, δὲν εἶναι κἂν στολισμένη, οὔτε ντυμένη... Εἶναι γυμνή, εἶναι χωριάτισσα, δὲν ξέρει ἀπὸ καμώματα, κολυμπᾷ ὁλόγυμνη μέσα στὴν ἀπεραντωσύνη τοῦ στερεώματος... Μεγάλο Πεῦκο... Μέγαρα...

Τὸ τοπεῖο ἔχει πιὰ πάρει τὸ δικό του χωριάτικο χρῶμα. Εὔθυμο, ναζιάρικο, σκερτσόζικο, σιωπηλό, δὲν σκέφτεται, δὲν ἔχει σκοτοῦρες, ἀριθμούς, στατιστικές, ἀλγεβρικὲς πράξεις... Στέκει ξαπλωμένο... Κι' ἄλλοτε ρεμβάζει... κι' ἄλλοτε παίζει... Δὲν ἔχει ἐργοστάσια καὶ τεχνικὲς ἀνέσεις... Μονάχα πρόβατα ἔχει... Καὶ καταπράσινους κάμπους... καὶ πεῦκα καὶ χρώματα καὶ πουλιά...

Καὶ τὰ δυὸ πούλμαν ὁλοένα ρουφοῦν τοὺς τεράστιους δρόμους σφυρίζοντας... Κακιὰ Σκάλα—Κινέττα... Ἅγιοι Θεόδωροι...

***

ΣΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΜΩΡΗΑ

Τὸ κέφι ἔχει φουντώσει μέσα στὰ πούλμαν... Καίγεται τὸ πελεκούδι. Δ/ντής, ἀξιωματικοί, δόκιμοι, κυρίες, δεσποινίδες, νεαροὶ ὅλοι μαζὶ συναγωνίζονται ποιὸς θὰ μπορέσῃ νὰ προσφέρῃ περισσότερα στὴ συντροφιά... Ὅλοι χαίρονται, καὶ τραγουδοῦν, καὶ ξεφωνίζουν, ἐνῷ τ' ἀνέκδοτα κι' οἱ μιμήσεις δίνουν καὶ παίρνουν...

Ὁ κ. Γιαννούλης ἔχει πιάσει μιὰ ψιλὴ κανταδούλα, ὁ κιθαρίστας ἠλεκτρίζει τοὺς πάντας μὲ τὴ μουσική τους, τὸ ντέφι δίνει τὸ ρυθμό, ὁ κ. Γιαννόπουλος καπνίζει λάθρα ἕνα ἐγγλέζικο τσιγάρο ἀγνώστου προελεύσεως, ὁ κ. Μπακῆς ἔχει μερακλωθῆ καὶ τόχει ρίξει στὰ κλέφτικα, ὁ κ. Κουβέλης τραγουδᾷ ἕνα μοντέρνο τραγουδάκι. Κι' ὅλοι μαζὶ κάνουν θόρυβο, δίνουν ζωή, συντελοῦν στὸ νὰ ἔρθῃ τὸ κέφι καὶ νὰ θρονιαστῇ μέσα στὰ δυὸ λεωφορεῖα...

Μέσα σ' αὐτὲς τὶς συνθῆκες ἡ διαδρομὴ γίνεται εὐχάριστη, ὀνειρεμένη, ἀξέχαστη...

Τώρα ἀπὸ τὰ δεξιὰ προβέλνει τὸ ἡφαίστειο Σουσάκι, ποὺ τόσες ζημιὲς ἔχει προξενήσει στὴν Κόρινθο μὲ τὶς ἐκρήξεις του... ὁπότε ὁ κ. Γιαννόπουλος καταλαμβάνεται ἀπὸ δέος καὶ ὁμολογεῖ ὅτι τὸ ἐγγλέζικο τσιγάρο τοῦ τὸ ἔχει προσφέρει ὁ γιατρός... Ἐπακολουθεῖ σωστὴ ὁμηρικὴ μάχη γύρω ἀπὸ τὸ γιατρό, κι' ὕστερα ἀπὸ λίγο ὁ κ. Ἀνδρεόπουλος ἀναστενάζοντας πετᾷ ἕνα ἀδειανὸ κουτὶ ἀπὸ τσιγάρα στὸ δρόμο... Δὲν τοῦ χρειάζεται πιά... Ἡ ὁμολογία τοῦ κ. Γιαννοπούλου τὸν εἶχε καταστρέψει...

Καὶ τὰ πούλμαν συνεχίζουν τὸ βιαστικὸ δρόμο τους, πλησιάζοντας πρὸς τὸ Μωρηᾶ...

Λίγο ἀκόμα καὶ φτάνουμε στὴ Διώρυγα... Νὰ ἐκεῖ ἀριστερὰ στὴν εἴσοδό της ἀπ' τὸ Σαρωνικὸ τὰ Ἰσθμία ἢ Καλαμάκι, ποὺ στοὺς ἀρχαίους χρόνους ἐγίνοντο τὰ Ἴσθμια, μιὰ ἀπὸ τὶς 4 μεγάλες γιορτὲς πρὸς τιμὴν τοῦ Ποσειδῶνα. Κι' ὕστερα ἀπὸ μικρὴ διαδρομὴ φθάνουμε στὴ γέφυρα τῆς διώρυγος... Ὁ Μωρηᾶς ἀνοίγει τὴν ἀγκαλιά του καὶ μᾶς ὑποδέχεται... Μᾶς καλωσορίζει... Ἔνδοξος, ἡρωϊκός, φορτωμένος στὴ ράχη του ἱστορία, θρύλους καὶ αἷμα, προβέλνει μπροστά μας ὄχι σὰν ἕνας τόπος, μὰ σὰν ἕνα σύμβολο... ἕνα πανάκριβο, ἱερὸ σύμβολο Ἰδέας, παραδόσεων καὶ ἡρωϊσμοῦ... Ἀλήθεια!!! Ὅποτε πέρασα ἀπ' τὴ γέφυρα τοῦ Ἰσθμοῦ ἕνοιωσα στὴν καρδιὰ κάτι σὰν δάγκωμα... κι' ἕνοιωσα ἀκόμα ἕνα τρελλὸ χτυποκάρδι, μιὰ συγκίνηση ἀνείπωτη, ἕνα δέος... Τὰ χώματα ἐτοῦτα εἶναι ἁγιασμένα...

Μὰ θαρρεῖς πὼς ἡ ψυχή τους ἔχει κτισθῆ μέσα στὴ γέφυρα... Καὶ σὰν περνᾷς ἐπάνω της σοῦ γλυκομιλᾷ... Ἕνα γραφικὸ θέαμα... Ἕνα σπάνιο θέαμα, ἀπὸ τὰ λίγα ποὺ παρουσιάζει ἡ Ἑλληνικὴ γῆ... Κάτω στὸ ἄνοιγμα τὰ ἥσυχα νερὰ κυττάζουν μὲ φόβο τοὺς διὸ πανύψηλους Γίγαντες, ποὺ σὰν παράξενοι σωματοφύλακες στέκουν ἄγρυπνοι φρουροί τους ἐκεῖ κάτω... Χάνεις τὴν αἴσθηση τῆς ἀξίας σου, γίνεσαι ἕνας μηδαμινὸς ἀνθρωπάκος καθὼς σὲ περιβάλλει ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ παντοδύναμη ἰσχὺς τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ...

Ἐδῶ ξαναφέρνεις στὴ μνήμη σου τὴ μακρινὴ ἱστορία αὐτῆς τῆς διώρυγος. Θυμᾶσαι πῶς γινόταν στὰ παληὰ τὰ χρόνια ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὴν Κορινθιακὸ καὶ τὸ Σαρωνικό, καὶ ἀπορεῖς καὶ νοιώθεις ἀκόμα μεγαλύτερη ὑπερηφάνεια γιὰ τὴν

χιλιοκατηγορημένη ἐποχή μας. Βλέπεις μὲ τὰ μάτια τῆς φαντασίας σου κάποιους δούλους νὰ σέρνουν ἀγκομαχῶντας τὰ πλοῖα πάνω στὴν ξηρά, κι' ὕστερα κάνοντας μιὰν ἀναδρομὴ στὸ παρελθὸν ἀνταμώνεις τὸν Περίανδρο νὰ ἐπειχειρῇ τὴν ἕνωση τῶν δυὸ θαλασσῶν, κάπου ἐκεῖ στὰ 600 π. Χ. Κι' ὕστερα, 300 σχεδὸν χρόνια ὕστερα, βλέπεις τὸν Δημήτριο τὸν Πολιορκητὴ νὰ συνεχίζῃ τὴν προσπάθεια καὶ νὰ σταματᾷ. Κι' ὕστερα κι' ἄλλους... κι' ἄλλους... ὥσπου τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1893 ἀνταμώνεις τελειωμένο ἐτοῦτο τὸ ὑπέροχο ἔργο, ποὺ ἔχει τεράστια σημασία γιὰ τὸν τόπο μας. Ἂς μὴ ἀσχοληθοῦμε ὅμως μὲ ἀριθμοὺς γιὰ τὶς διαστάσεις τῆς διώρυγος καὶ ρίχνοντας μιὰ τελευταία ματιὰ θαυμασμοῦ ἂς μποῦμε στὸν ἀθάνατο Μωρηᾶ, ἀφίνοντας πίσω μας τὴν Στερεὰ Ἑλλάδα...

Δεξιὰ διακρίνουμε τὴν Ποσειδωνία, στὸ βάθος τὸ φημισμένο Λουτράκι καὶ τέλος μπαίνουμε στὴν Κόρινθο, ποὺ εἶναι ἕνας ἀξιόλογος συγκοινωνιακὸς κόμβος καὶ φημίζεται γιὰ τὶς σταφίδες της, τὴν μεγάλη ἐμπορική της κίνηση καὶ τὸν ἐξαιρετικὸ Μητροπολιτικό της Ναὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Κατεβαίνουμε ἀπ' τὰ πούλμαν καὶ διασχίζουμε τὴν πόλη. Σὲ λίγο ἔχουμε καταλάβει αἰφνιδιαστικὰ ὅλα τὰ καφενεῖα καὶ τὰ κέντρα της... Τὰ φωτογραφικὰ φλὰς δίνουν καὶ παίρνουν...Ὁ περίπατος ἐδῶ εἶναι ἐνδιαφέρων καὶ γραφικός. Καὶ ἡ ξεκούρασή μας ὁλοκληρώνεται...

Κι' ἀφοῦ ἐπισκεπτώμαστε τὰ ἐρείπια τῆς Ἀρχαίας Κορίνθου μπαίνουμε ξανὰ στὰ λεωφορεῖα καὶ συνεχίζουμε τὴν πορεία μας, μαγεμένοι ἀπ' τὶς σπάνιες ὁμορφιὲς τοῦ ἡρωϊκοῦ Μωρηᾶ...

Βρισκόμαστε τώρα στὴν πλούσια καὶ καταπράσινη Κορινθιακὴ πεδιάδα, μὲ τὴ διαλεχτὴ σταφίδα της... κι' ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἀξέχαστη διαδρομὴ φτάνουμε στὸ Κιάτο ἢ Νέα Σικυωνία, ἐνῶ πιὸ πάνω, σὲ ἀπόσταση 8 περίπου χιλιομέτρων, διακρίνουμε τὴν ἀρχαία Σικυώνα, μὲ τὰ πλούσια ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα της...

Ἀκολουθῶντας τὸν παραλιακὸ δρόμο περνοῦμε ἀπὸ τοπεῖα σπάνιας ὁμορφιᾶς... Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ πευκόφυτοι γραφικοὶ λοφίσκοι κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη δαντελωτὰ ἀκρογιάλια συνθέτουν μιὰ ἀξέχαστη εἰκόνα...

Κι' ὕστερα τὸ Ξυλόκαστρο, τὸ Καμάρι, ἡ Λυκοποριὰ καὶ τὸ Δερβένι... Ἐδῶ ὁ γέρος τοῦ Μωρηᾶ, ὁ Κολοκοτρώνης, κατέστρεψε ὁλοκληρωτικὰ τὰ πολυάριθμα στρατεύματα τοῦ Δράμαλη... Ἕνας ἀκόμα τίτλος τιμῆς, ἕνα ἀκόμα παράσημο στὰ στήθη τῆς τρισένδοξης Μωραϊτικης γῆς... Τὸ κέφι μέσα στὰ πούλμαν ἔχει ζαλίσει τοὺς πάντες... Ἕνας ξέφρενος ἐνθουσιασμὸς ἐπικρατεῖ... Κι' οἱ ταραχοποιοὶ τῶν λεωφορείων καταντοῦν σωστὴ μάστιγα γιὰ μᾶς τοὺς ἄλλους τοὺς ρωμαντικοὺς ταξιδιῶτες, ποὺ ταξιδεύουμε κάτω ἀπὸ τὸ βλοσυρὸ βλέμμα τοῦ συζυγικοῦ Βούδα...

Ἔτσι ἕνα-ἕνα, οἱ πόλεις καὶ τὰ χωριὰ τοῦ Μωρηᾶ περνοῦν καὶ χάνονται ἀπὸ μπροστά μας μὲ κινηματογραφικὴ ταχύτητα...

Ἀκράτα... Λίγιο... Ψαθόπυργος, καὶ τέλος φτάνουμε στὸ Ρίο... Ἀποβιβαζόμαστε καὶ τραβᾶμε κατ' εὐθεῖα γιὰ τὸ παραλιακὸ κεντράκι του... Τὰ ὀρεκτικὰ σουβλάκια πηγαινοέρχονται... Γενικὸ φαγοπότι παρατηρεῖται πρὸς στιγμήν... Τὰ ἀστεῖα παύουν... τραβιοῦνται μερικὲς φωτογραφίες, καὶ σὲ λίγο περιμένουμε ὄρθιοι, κοντὰ στὴ θάλασσα νὰ ἐπιβιβαστοῦμε στὸ Φέρρυ—Μπότ, ἀφίνοντας μὲ λύπη τὸν Ἀστυνομικὸ Διευθυντὴ Πατρῶν κ. Τσίπη μὲ τὴν ἐξαίρετη κυρία του, ποὺ πρέπει νὰ πᾶνε στὴν ἕδρα τους.

Σὲ λίγο θὰ ἀφήσουμε τὸν Μωρηᾶ... Καὶ πρὶν τὸν ἀποχαιρετήσουμε νοιώθουμε τὴν ἀνάγκη νὰ κάνουμε ἕνα ἀπολογισμὸ πρὸς τιμήν του... Μᾶς χάρισε διαλεχτὲς στιγμές, μᾶς σκόρπισε ἀλησμόνητες συγκινήσεις... Τὸ πανέμορφο χῶμα του, τὰ γραφικὰ χωριουδάκια του, ἡ καταπράσινη γῆ του μᾶς πρόσφεραν μιὰ ὁλόκληρη εὐτυχισμένη ζωή... ἐνῶ παράλληλα οἱ ἱστορίες καὶ οἱ θρῦλοι του, τὰ μνημεῖα καὶ τὰ ἐρείπιά του μᾶς ἔκαναν δέκα φορὲς νὰ νοιώσουμε περηφάνεια γιατὶ εἴμαστε Ἕλληνες καὶ κατοικοῦμε σ' αὐτὸν τὸν ἔνδοξο τόπο... Τώρα μᾶς χωρίζουν δυὸ περίπου χιλιό-

μετρα ἀπ' τ' ἀντικρυνὸ 'Αντίρριο... Μᾶς περιμένουν τὰ «μικρὰ Δαρδανέλλια» γιὰ νὰ μᾶς φέρουν σὲ μιὰ ἄλλη Πολιτεία... τὴν ἐπίσης ὄμορφη καὶ ἔνδοξη Αἰτωλοακαρνία... Μπαίνουμε στὸ Φέρρυ-Μπότ, καὶ σὲ λίγο ξεκινᾶμε...

Καθὼς διασχίζουμε τὴ θάλασσα, ἀντικρύζουμε δεξιά μας τὴ Ναύπακτο, τὴ «νυφούλα τοῦ Κορινθιακοῦ» ὅπως τὴν ὠνόμασαν καὶ καμαρώνουμε πάνωθέ της τὸ 'Ενετικὸ Κάστρο, ποὺ φαντάζει σὰν ὑπέροχο διάδημα...

Τὴν ἴδια ὥρα μέσα στὸ Φέρρυ-Μπότ, ἡ πολυτάραχη παρέα μας ξεσηκώνει ἕνα πανζουρλισμὸ κεφιοῦ καὶ χαρᾶς... Μὲ τὴ συνοδεία κιθάρας καὶ ντεφιοῦ καὶ μὲ τὸ γλυκὸ σιγοντάρισμα τοῦ κ. Μίχου καὶ τοῦ κ. Βλαχάκη ἀρχίζει ἕνα κεφᾶτο πότ-πουρὶ ἀπὸ διάφορα τραγούδια καὶ σχηματίζει σιγὰ-σιγὰ γύρω του ἕνα πολυάριθμο κύκλο ἀκροατῶν...

Οἱ ἄλλοι ἐπιβάται παραξενεύονται... Δὲν περιμένουν ν' ἀνταμώσουν ἀστυνομικοὺς μὲ τέτοιο πολιτισμένο γοῦστο... Σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως συνηθίζουν καὶ πλαισιώνουν κι' αὐτοὶ εὐγενικὰ τοὺς τροβαδούρους...

Τὰ τραγούδια διαδέχονται τὸ ἕνα τ' ἄλλο... Ἕνα μοντέρνο, ἕνα λαϊκό, μιὰ καντάδα καὶ στὸ τέλος λίγος χορός... Οἱ δόκιμοι ἐνθουσιάζονται... Μιὰ τέτοια ἐκδρομὴ εἶναι πραγματικὸ ψυχικὸ λουτρό, ὕστερα ἀπὸ τὴν κούραση καὶ τὴν πειθαρχία τῆς σχολικῆς ζωῆς... Καὶ μὲ πλησιάζουν καὶ μοῦ λέν: «Νὰ γράψῃς τὶς εὐχαριστίες μας γιὰ τὸν κ. Διευθυντή. Εἶναι λεβέντης. Νὰ μᾶς ζήσῃ...». Ἔτσι ἡ ἐκδρομὴ αὐτὴ δίνει τὴν εὐκαιρία νὰ ἀναπτυχθῇ πιότερο ἡ ἀλληλεγγύη καὶ ὁ φανατισμὸς γιὰ τὰ ἀστυνομικὰ 'Ιδεώδη, μιὰ ἄποψη τόσο βασικὴ καὶ πολύτιμη, ἀξιοπρόσεκτη γιὰ ὅλους.

Τώρα τὸ σόλο τοῦ κιθαρίστα γίνεται ντουέττο... ὕστερα τρίο... κουαρτέτο μετά... κουϊντέττο λίγο ἀργότερα... πολυάριθμο κόρο, στὸ τέλος, ἐνῷ τὸ Φέρρυ-Μπότ, πλησιάζει πιὰ στὸ 'Αντίρριο...

***

ΑΠ' ΤΟ ΑΝΤΙΡΡΙΟ ΜΕΧΡΙ ΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ—ΜΙΑ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ

Ὕστερα ἀπ' τὸ σύντομο θαλάσσιο ταξίδι μας μὲ τὸ Φέρρυ-Μπότ, βρεθήκαμε στὸ 'Αντίρριο, ὅπου σώζεται ἀκόμα τὸ φρούριο ποὺ ἔχτισαν οἱ 'Ενετοὶ τὸ 1689... Εἶναι μιὰ ὀνειρεμένη παραλιακὴ τοποθεσία ποὺ συνδυάζει τόσο συνταιριασμένα βουνὸ μὲ θάλασσα...

'Η διαδρομὴ φαίνεται εἶχεν ἀνοίξει μερικῶν φοβερὰ τὴν ὄρεξη, καὶ μόλις πατήσαμε τὸ πόδι μας στὴ στεριὰ τόρριξαν στὸ φαγοπότι...

Κι' ὕστερα ἐπιβιβαζόμαστε καὶ πάλι στὰ πούλμαν καὶ συνεχίζουμε τὴν πορεία μας, ἀκολουθῶντας τὴν ἐθνικὴ ὁδό, ποὺ διασχίζει τὴν Αἰτωλοακαρνανία καὶ τὴν Ἤπειρο, ἔργο τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου 'Ιωάννου Μεταξᾶ...

Σὲ ἀπόσταση περίπου 5 χιλιομέτρων μπαίνουμε στὴ σήραγγα τοῦ βουνοῦ Κλόκομα, ποὺ ἔχει μῆκος 25—30 μέτρων περίπου. Καὶ πάλι ξαναρχίζουν τὰ τραγούδια καὶ τ' ἀστεῖα, καὶ τὸ μικρόφωνο τοῦ πούλμαν συνεχίζει τὶς αὐτοσχέδιες, κεφᾶτες ἐκδρομικὲς ἐκπομπές, ποὺ δίκαια καταχειροκροτοῦνται...

Μ' ἕνα τσιγαράκι, μὲ λίγο τέντωμα στὸ ἀναπαυτικὸ κάθισμα καὶ μὲ λίγη μουσικὴ τὸ ταξίδι γίνεται εὐχάριστο, ἄνετο καὶ γαληνεύει τὴν ψυχή, ἐνῷ ὁλόγυρα ἡ σκηνοθεσία τῆς φύσης, τῶν κάμπων, τῶν βουνῶν καὶ τῶν πεύκων εἶναι στ' ἀλήθεια μαγευτική...

Ἔτσι περνᾷ γρήγορα ἡ ὥρα καὶ τὸ μεσημεράκι μπαίνουμε στὸ Μεσολόγγι, τὴν ἱερὴ πρωτεύουσα τῆς Αἰτωλοακαρνανίας. Ρίγη συγκινήσεως μᾶς καταλαμβάνουν καθὼς φέρνουμε στὸ νοῦ μας τὴν ἡρωϊκὴ ἔξοδο...

Εἶναι ἡ πόλις ποὺ ὁ δαυλὸς τοῦ γέροντα Χρίστου Καψάλη μετέβαλε μιὰ τραγικὴ νύχτα, σὲ φωτεινὸ μετέωρο, γιὰ νὰ φωτίσῃ μὲ τὴν θεία της ἀστραποβολὴ καὶ νὰ ξυπνήσῃ ἀπ' τὸ λήθαργο τῆς ἀδιαφορίας τὴν Δύση κι' ὁλόκληρο τὸν κόσμο.

'Εδῶ σταματοῦμε κι' ἐπισκεπτόμαστε τὸν ἱερὸ χῶρο, ὅπου ὁ Δ/ντής μας, ὁ κ. 'Αρχιμανδρίτης, μᾶς ἐξηγεῖ μὲ δυὸ λόγια τὸ ἱστορικὸ τῆς ἐξόδου καὶ τὴν βαθύτερη σημασία της, καὶ μᾶς δείχνει τ' ἀθάνατα μνημεῖα τοῦ Μεσολογγίου.

Νοιώθουμε δέος καὶ μιὰ ἀνείπωτη συγκίνηση μᾶς κυριεύει, καθὼς μᾶς κυκλώνουν οἱ σκιὲς τῶν εὐγενικῶν ξένων μας ποὺ θυσιάστηκαν γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς πατρίδος μας. Ναί! "Ενα μακάβριο χορὸ ἔχουν στήσει πάνω στ' ἅγια ἐτοῦτα χώματα οἱ σκιὲς τῶν φιλελλήνων ποὺ πρόσφεραν τὴ ζωή τους θυσία στὸ βωμὸ τῆς 'Ελευθερίας μας... Πόσα καὶ πόσα ὀνόματα!!! 'Ο 'Ελβετὸς Μάγερ... οἱ Γερμανοὶ Μπάϊζερ, Κλὲμπ, Στσίμπαμ, Λύτρεβ, Σπιτσελμπέργκ, ὁ βαρῶνος Μπέντεζελ... Καὶ ξεχωριστὰ ἀπ' ὅλους ὁ φλογερὸς φιλέλληνας Λόρδος Βύρων, ἡ πιὸ εὐγενικὴ μορφὴ τοῦ ΙΘ' αἰῶνος...

Πατρίδα ἡρώων καὶ ἐπιφανῶν 'Ελλήνων τὸ Μεσολόγγι, ἔχει τὸ δικαίωμα νᾶναι περήφανο καὶ γιὰ τὰ δικά του παιδιά... Γιὰ τὸν Σπυρίδωνα καὶ τὸν Χαρίλαο Τρικούπη... γιὰ τὸν Ζηνόβιο καὶ Δημήτριο Βάλβη... τὸν Δεληγιώργη, τὸν Γ. Δροσίνη... τὸν Μαλακάση... τὸν 'Εθνικό μας ποιητὴ Κωστῆ Παλαμᾶ... καὶ γιὰ τόσα καὶ τόσα ἄλλα ἄξια παιδιά της.

Κι' ὕστερα ἀπ' τὸ εὐλαβικὸ προσκύνημα στὸν 'Ιερὸ Χῶρο συνεχίζουμε τὴ διαδρομὴ κι' ἀφίνοντας ἀριστερὰ τὸ Αἰτωλικό, ποὖναι χτισμένο πάνω σὲ μιὰ νησίδα τῆς λιμνοθάλασσας Κυνίας, φτάνουμε κατὰ τὶς δύο τὸ μεσημέρι στὸ 'Αγρίνιο...

'Εκεῖ συγκεντρωνόμαστε καὶ μπαίνουμε στὰ ἑστιατόρια γιὰ φαγητό... "Υστερα ἀπ' αὐτὴ τὴ διαδρομὴ ἡ ὄρεξη ἔχει ἀνοίξει καὶ ἕνα γενναῖο φαγοπότι τὴν θεραπεύει... Κι' ὕστερα βγαίνουμε νὰ θαυμάσουμε τὴν ὄμορφη πόλη καὶ νὰ τραβήξουμε καμμιὰ φωτογραφία...

Τὸ 'Αγρίνιο εἶναι κτισμένο στοὺς πρόποδες τοῦ Παναιτωλικοῦ, κοντὰ στὴ λίμνη Τριχωνίδα... Εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς ὡραιότερες, πλουσιώτερες καὶ ἐμπορικώτερες πόλεις τῆς Στερεᾶς 'Ελλάδος μὲ πολλὰ δημητριακά, ἀμπέλια καὶ ὀνομαστὰ καπνά...

"Ομως κάποτε ἡ περιπλάνησή μας στοὺς δρόμους τοῦ 'Αγρινίου τερματίζεται καὶ τὰ πούλμαν μᾶς παραλαμβάνουν, συνεχίζοντας τὴν μαγευτικὴ ἐτούτη διαδρομὴ μέσα στὴν εὔφορη καὶ γραφικὴ Αἰτωλοακαρνανία...

Τώρα περνᾶμε τὸν 'Αχελῶο ἢ 'Ασπροπόταμο, γνωστὸ στὴ μυθολογία ἀπὸ τὴν πάλη του μὲ τὸν 'Ηρακλῆ...

Τὸ σημερινὸ Κράτος ἔχει στὸ σημεῖο αὐτὸ καταβάλει φιλότιμες καὶ ἀποδοτικὲς προσπάθειες ὥστε τὸ ἀτίθασσο αὐτὸ ποτάμι νὰ ἠλεκτροφωτίσῃ τὴν περιοχὴ καὶ νὰ ἀρδεύσῃ τὸν κάμπο τοῦ 'Αγρινίου...

Σὲ λίγη ὥρα μὲ τραγούδια καὶ χαρὲς συναντᾶμε τὴν 'Αμφιλοχία, ποὖναι κτισμένη στὴν ἄκρη τοῦ 'Αμβρακικοῦ κόλπου. Αὐτὴ εἶναι ἡ τελευταία πόλη τῆς Στερεᾶς 'Ελλάδος... 'Απὸ ἐδῶ καὶ μπρὸς ἀρχίζει ἡ πανέμορφη καὶ χιλιοδοξασμένη ἠπειρωτικὴ γῆ, τὸ ὀρεινότερο τμῆμα τῆς 'Ελλάδος, ποὺ ἔχει ἄφθονα νερὰ καὶ τὸ χειμώνα σκεπάζεται ὁλόκληρη ἀπὸ χιόνια...

Μέσα στὰ πούλμαν συνεχίζεται τὸ γενικὸ ξεφάντωμα, ἐνῶ ὁλόγυρα τὸ τοπεῖο γίνεται κάπως πιὸ ἄγριο κι' ἔχει μιὰ ἐπιβλητικὴ μεγαλοπρέπεια... Σ' ὅλη τὴ διαδρομὴ συναντᾶμε συνεργεῖα δημοσίων ἔργων ἀπ' αὐτὰ ποὺ κάθε μέρα γράφονται στὸ ἐνεργητικὸ τοῦ σημερινοῦ ἀκούραστου Κράτους ποὺ ἀδιάκοπα οἰκοδομεῖ, φτειάχνοντας ὁλοένα ὁμορφότερη τὴν Πατρίδα μας...

Στὸ δρόμο παιδάκια κι' ἀγρότες μᾶς χαιρετοῦν, ἐνῶ μᾶς περιβάλλει μιὰ μοναδικὴ σὲ ὁμορφιὰ καὶ ἀγριότητα φυσικὴ σκηνοθεσία...

Κοπάδια ποὺ γυρνοῦν κουρασμένα στὴ στάνη... ἀπότομες χαράδρες... βουνοπλαγιὲς ποὺ γλυστροῦν στὰ βάθη τεράστιων γκρεμνῶν... "Ενα τοπεῖο χαρὰ Θεοῦ...

'Αφίνουμε τώρα δεξιὰ τὸ Κομπότι, καὶ τὴν Πέτα καὶ φτάνουμε στὴν "Αρτα μὲ τὰ πολύτιμα Βυζαντινὰ μνημεῖα της, τὸ Κάστρο καὶ τὰ πέντε Μοναστήρια της, σὲ ἰδιόρρυθμο ἀρχιτεκτονικὸ στύλ...

Βγαίνοντας ἀπὸ τὴν Ἄρτα συναντᾶμε τὸν ποταμὸ Ἀραχθο, μὲ τὸ πολυθρύλητο «γιοφύρι» του, ποὺ ἡ παράδοση λέει ὅτι στὰ θεμέλιά του ἔχει χτιστῆ ζωντανὴ ἡ γυναίκα τοῦ πρωτομάστορα...

Ὕστερα ἀπὸ λίγο συναντᾶμε τὸ δρόμο ποὺ ὁδηγεῖ στὴν Πρέβεζα... Τὸν ἀφίνουμε ἀριστερά, μπαίνουμε στὸν πλούσιο κάμπο τῆς Φιλιππιάδας, καὶ περνᾶμε τὸν ποταμὸ Λοῦρο ὅπου τὰ ἔργα ἐξηλεκτρισμοῦ... Περνᾶμε τὴ Φιλιππιάδα, ἀφίνοντας



Τὸ χιλιοτραγουδισμένο γεφῦρι τῆς Ἄρτας.

ἀριστερὰ μὲν τὰ θρυλικὰ βουνὰ τοῦ Σουλίου καὶ τὴν ἀρχαία Δωδώνη μὲ τὸ μαντεῖο της, καὶ δεξιὰ τὸ θρυλικὸ Μπιζάνι...

Ἔτσι θαμπωμένοι μὲ ὅσα βλέπουμε, γοητευμένοι μὲ τὴν ὁμορφιὰ τῆς φύσης ποὺ μᾶς περιβάλλει, χαρούμενοι καὶ κεφᾶτοι μπαίνουμε τὸ βραδάκι στὰ Γιάννενα μὲ τὰ ὁποῖα κλείνει ἡ πρώτη μέρα τῆς ἐκδρομῆς μας.

***

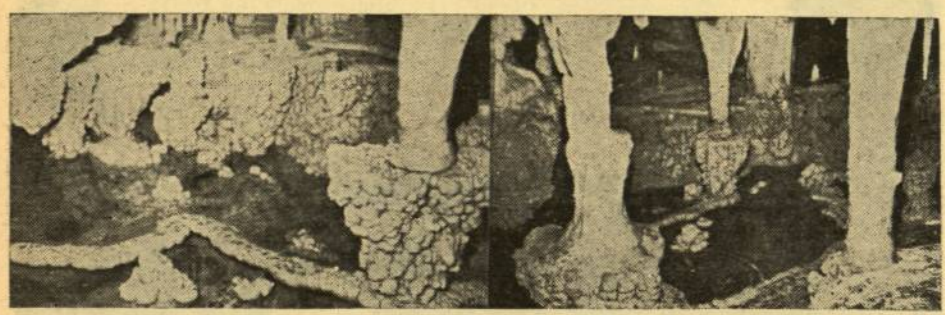
ΓΙΑΝΝΕΝΑ. ΕΝΑ ΟΛΑΚΑΙΡΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΥΛΩΝ

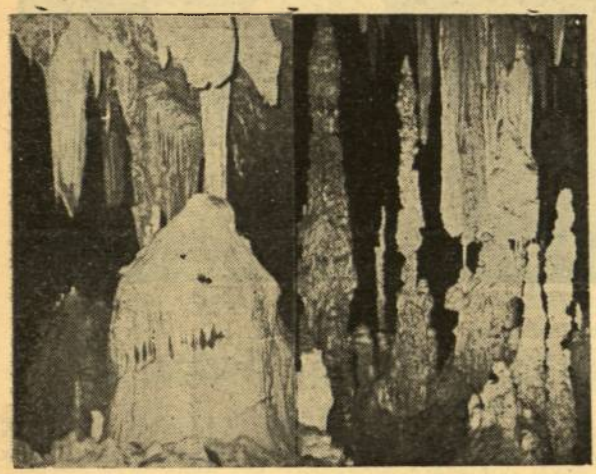
Μπαίνουμε μέσα στὴν πόλη, μὰ δὲν ἀποβιβαζόμαστε... Συνεχίζουμε τὴ διαδρομὴ μέχρι τὸ γραφικὸ Πέραμα... Ἐκεῖ κατεβαίνουμε καὶ μᾶς περιμένει μιὰ ἔκπληξη, ἀπ' αὐτὲς ποὺ δύσκολα λησμονοῦνται, καθὼς μπαίνουμε στὸ μοναδικὸ καὶ περίφημο σπήλαιο μὲ τοὺς σταλακτίτες καὶ τοὺς σταλαγμίτες, ποὺ πρὶν λίγα χρόνια τυχαῖα ἀνακαλύφθηκε. Αὐτὸ δὲν εἶναι σπήλαιο... Εἶναι ἕνα παραμυθένιο ὑπόγειο βασίλειο, ἀπὸ τὰ σπάνια δημιουργήματα τῆς φύσεως. Ναί! Ἕνα ὁλάκαιρο μεγαλόπρεπο καὶ φαντασμαγορικὸ βασίλειο ὑπάρχει στὰ ἔγκατα τῆς γῆς, ποὺ τὸ ἀποτελοῦν κρυστάλλινες πολιτεῖες, ἀγάλματα, κοιλάδες, βουνά, λίμνες καὶ κάμποι. Εἶναι κάτι ποὺ ξεπερνᾶ τὴν ἀνθρώπινη φαντασία, αὐτὸ ποὺ ἀντικρύζουμε...

Πρόκειται γιὰ ἕνα θαῦμα, ποὺ δὲν ὑπάρχει πουθενὰ στὸν κόσμο σὲ τέτοια ἔκταση, ὁμορφιὰ καὶ φαντασμαγορία. Ἔχει μῆκος 850 μέτρα καὶ οἱ πολλὲς πλάγιες στοές του, μὲ τ' ἀναρίθμητα σὰν ἀγαλματάκια, φυσικὰ τεχνουργήματα, τὰ ἀπίθανα

καὶ περίεργα, κρατοῦν τὸν ἐπισκέπτη σὲ ἔκσταση, τὸν ἐξαϋλώνουν, τὸν κάνουν νὰ ξεχνᾷ ὅτι βρίσκεται πάνω στὴ γῆ καὶ ταξειδεύουν τὴν φαντασία σὲ παραμυθένιους κόσμους, ἀσύλληπτης γοητείας...

Γυρνᾶμε στὰ Γιάννενα, μὲ τὴν ψυχὴ πλημμυρισμένη δέος καὶ ἀπέραντη γαλήνη, καὶ καταλύουμε στὸ ξενοδοχεῖο «ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ»... Εἶναι ἕνα μοντέρνο παλατάκι, κομψὸ καὶ ἄνετο, μὲ ὅλες τὶς σύγχρονες ἀνέσεις... Εἶναι οἰκοδομημένο σ' ἕνα ἁπλό, γουστόζικο στύλ... Συνδυάζει χωριάτικη ἁπλότητα, τοπικὸ χρῶμα καὶ





Εἰκόνες ἀπὸ τὸ σπήλαιο τῶν σταλαχτιτῶν τοῦ Περάματος Ἰωαννίνων.

Ἄνω: Οἱ λίμνες μὲ τὰ νούφαρα. Κάτω: Ἡ μικρὰ πολιτεία μὲ τὰ κυπαρίσσια.

πολιτισμένη ἄνεση... Εἶναι ἀπὸ τὰ ὡραιότερα ξενοδοχεῖα ποὺ ἔχουμε ἐπισκεφθῆ, καὶ ἀσφαλῶς τιμᾷ τὴν ἐπαρχία μας...

Φάγαμε μὲ ὄρεξη στὰ καλύτερα ξενοδοχεῖα τῶν Ἰωαννίνων, κι' ὕστερα (λίγο πρὶν τὰ μεσάνυχτα) βγήκαμε νὰ καμαρώσουμε ἐτούτη τὴν ὄμορφη πόλη, τὴν πλούσια σὲ ἱστορία καὶ ἄρτια ἀπὸ πλευρᾶς προόδου καὶ πολιτισμοῦ.

Νύχτα στὰ Γιάννενα... πλάϊ στὴν «λίμνη τῆς Κυρὰ Φροσύνης»... ἄντικρυ ἀπ' τὸ νησὶ μὲ τὴν ἀσύγκριτη ἀρχοντιὰ καὶ τὴν γραφικὴ γαλήνη... Κοντὰ στὴν μαγευτικὴ χαράδρα τοῦ Βίκου, ὅπου τὰ χρώματα τῆς Ἶριδος συναγωνίζονται σ' ἕνα ἐκθαμβωτικὸ παιχνίδισμα... κοντὰ στὴν γοητευτικὴ Ζίτσα μὲ τὸν ἄφθαστο ὁρίζοντα καὶ τὸ καλύτερο ἡλιοβασίλεμα στὸν κόσμο... πλάϊ στὸ ὑπέροχο Πωγώνι, τὴν ἡρωϊκὴ Κόνιτσα, τὸ ἐπιβλητικὸ Μουσεῖο τῆς Δωδώνης... τὸ ἀξέχαστο Κρυονέρι... τὸ πευκόφυτο ἄλσος... καὶ τὸ Κάστρο, μὲ τὶς ἀναρίθμητες κατακόμβες του, ὅπου ὁ Ἀλῆ Πασᾶς εἶχε κρυμένους τοὺς θησαυρούς του καὶ πραγματοποιοῦσε τὰ στυγερά του ἐγκλήματα...

Νύχτα στὰ Γιάννενα... μιὰ ὀνειρεμένη νύχτα, ποὺ κύλησε ἀνάλαφρη σκορπίζοντας στὶς ψυχές μας ἕνα ἁπαλὸ ἄρωμα ἀπὸ ἀναμνήσεις, συγκινήσεις καὶ ὄνειρα...

Πρωΐ—πρωΐ, μὲ τὴν αὐγούλα, ξυπνήσαμε καὶ σκορπίσαμε στοὺς δρόμους, γιὰ νὰ γνωρίσουμε ἀπὸ κοντὰ αὐτὴν τὴν μαγευτικὴ πόλη...

Κι' ὅταν, κάπου στὶς 11 τὸ μεσημέρι τῆς Παρασκευῆς, ἦρθε ἡ στιγμὴ ν' ἀποχαιρετήσουμε τὰ Γιάννενα, ἐνοιώσαμε ἕνα βάρος στὴν καρδιά... Εἴχαμε περάσει κοντά τους στιγμὲς ἀληθινὰ ὀνειρεμένες...

Φρέσκοι-φρέσκοι κι' ἀνάλαφροι σὲ λίγο ἐπιβιβαστήκαμε στὰ πούλμαν καὶ ξεκινήσαμε γιὰ τὴν 'Ηγουμενίτσα, ποὺ ἀπέχει ἀπ' ἐδῶ περὶ τὰ 100 χιλιόμετρα...



Τὸ κάστρο μὲ τὸ τζαμὶ τοῦ 'Αλῆ Πασᾶ, τὸ ὁποῖον ἔχει γίνει τώρα Μουσεῖον, καθρεφτίζοντας στὴ Λίμνη τῶν 'Ιωαννίνων.

Περνᾶμε τὸ Ζάλογγο, ὅπου οἱ ἡρωϊκὲς Σουλιώτισσες ἔγραψαν, μὲ τὴν ὑπέροχη αὐτοθυσία τους, σελίδες δόξης καὶ ἡρωϊσμοῦ... 'Αφίνουμε δεξιά μας τὸν ποταμὸ Καλαμᾶ, γνωστὸ ἀπ' τὸν ἀλβανικὸ πόλεμο, καὶ μπερδευόμαστε μέσα στὶς πανύψηλες βουνοκορφὲς τῆς Πίνδου...

'Εδῶ εἴχαμε καὶ κανα - δυὸ συμπτώματα λιποψυχίας. Τὸ θεόρατο ὕψος... οἱ ἀνοιχτὲς χαράδρες ἀπὸ κάτω... οἱ φοβεροὶ γκρεμοί, παρέλυσαν τὰ νεῦρα μερικῶν ποὺ ἔκλειναν τὰ μάτια ἀπ' τὴν τρεμούλα...

Κι' ὅσο ἔβλεπαν τὸν ὁδηγὸ νὰ κουβεντιάζῃ μὲ μᾶς τοὺς ἄλλους τόσο λαχτάριζεν ἡ ψυχή τους ἀπ' τὸν φόβο. "Ωχ ἀδελφέ!!!... "Οπου σοῦ εἶναι γραφτὸ νὰ πᾷς, θὰ πᾷς καὶ θὰ πῇς κι' ἕνα τραγούδι. Δὲν χρειάζεται ν' ἀνέβῃς στὶς βουνοκορφὲς τῆς Πίνδου γιὰ νὰ τσακιστῇς... "Αν ἔχουν σωθῇ τὰ ψωμιά σου, πᾷς καὶ ἀπὸ μιὰ δηλητηριασμένη πάστα... "Ομως μερικὲς γυναῖκες δὲν μπόρεσαν νὰ ὑπεισέλθουν στὸ βαθύτερο νόημα αὐτῆς τῆς τετράγωνης φιλοσοφίας καὶ πάγωσαν ἀπ' τὸ φόβο του... Γυναῖκες!!! Γυναῖκες!!! Οἱ ἄλλες πρόγονοί σας, οἱ ἡρωϊκὲς Σουλιώτισσες, πέσανε μόνες τους στὸ γκρεμνό, κι' ἐσεῖς φοβᾶστε μιὰ χαραδρούλα;...

Γυναῖκες!!! Γυναῖκες!!! Ὅμως κι' αὐτὸς ὁ φόβος σας εἶναι χαριτωμένος... Σᾶς πάει... Εἶναι ἡ δύναμη τῆς ἀδυναμίας σας... Καὶ σᾶς τὸ συγχωροῦμε εὐχαρίστως...

Ἐπὶ τέλους κάποτε φτάσαμε στὴν Ἠγουμενίτσα τὴν πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ Θεσπρωτίας, ποὺ εἶναι ἡ τελευταῖα πόλη τῆς διαδρομῆς μας στὴν Ἠπειρωτικὴ Ἑλλάδα... Γιατὶ σὲ λίγο ἀπὸ τὸ γραφικὸ λιμανάκι της θὰ ξεκινήσουμε μὲ Φέρρυ-Μπὸτ γιὰ τὴν Κέρκυρα. Ἀποχαιρετοῦμε λοιπὸν τὰ πούλμαν καὶ ἐπιβιβαζόμαστε... Μπροστά μας τὸ Ἰόνιο Πέλαγος καὶ πίσω μας οἱ ἠπειρωτικὲς ἀκτὲς νὰ μᾶς ἀποχαιρετοῦν καὶ νὰ μᾶς εὔχωνται...

Ἡ ἀπόσταση ἀπ' τὴν Ἠγουμενίτσα μέχρι τὴν Κέρκυρα εἶναι σχεδὸν 20 μίλλια καὶ ἡ διάρκεια τῆς διαδρομῆς περίπου δυόμιση ὧρες... Ὑπάρχει λοιπὸν καιρὸς νὰ ὀργανωθῇ ἕνα ἀκόμα κεφᾶτο καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα... Νὰ λοιπὸν στὴ μέση τοῦ σαλονιοῦ, μιὰ κιθαρίτσα μὲ τοὺς Ὑπαστυνόμους κ.κ. Μῖχο καὶ Βλαχάκη... Καὶ ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται...

«Ἄστα τὰ μαλλάκια σου ἀνακατωμένα...»

Τὸ ζωογόνο Ἰόνιο ἀγέρι χώνεται δροσερὸ κι' εὐχάριστο στὰ πνευμόνια μας... Μᾶς δίνει ζωή, κουράγιο, σκορπᾷ χαρά... Καὶ τὰ χαρούμενα τραγούδια ἀντηχοῦν στὸ πέλαγος... ἐνῷ μιὰ ὁμάδα γλάρων μᾶς συντροφεύει καὶ κάπου-κάπου κανένα δελφίνι, βγαίνει στὴν ἐπιφάνεια νὰ μᾶς δῇ...

Σὲ λίγο δεξιά μας προβάλλουν τ' ἀλύτρωτα Βορειοηπειρωτικὰ βουνά... Ἐκεῖ κάποια σκλαβωμένα ἀδέλφια μας στενάζουν, κάτω ἀπὸ τὸ πέλμα τοῦ πιὸ βάρβαρου σατράπη, τοῦ γελοίου τυραννίσκου τῆς κομμούνας... Μὰ θἄρθῃ γρήγορα ὁ καιρὸς ποὺ θὰ κυματίσῃ ἡ Γαλανόλευκη πάνω σὲ ἅγια χώματά τους... Εἶναι ἡ θέληση τοῦ Θεοῦ αὐτὴ καὶ ἡ ἀμετάκλητη ἀπόφαση ἑνὸς ὁλόκληρου Ἔθνους...

***

ΚΕΡΚΥΡΑ—ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΝΤΟΤΕΙΝΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ

Ἐπάνω ἀπὸ τὴ γέφυρα τοῦ Φέρρυ-Μπὸτ ἡ Κέρκυρα φαντάζει μπροστά μας σὰν σὲ κὰρτ-ποστάλ... Πευκοφυτεμένη ἀπ' ἄκρου σ' ἄκρου ξαπλώνει μὲ κάποια χάρη πάνω στοῦ Ἰονίου τὰ εὐλογημένα νερά... Ἀπὸ μακριὰ διακρίνεται τὸ παληὸ φρούριο, ἐνῷ ἀριστερώτερα τὸ Μὸν-Ρεπό, κι' ἡ Γαρίτσα... τὸ κατάστρωμα τοῦ πλοίου γεμίζει... Ὅλα τὰ βλέμματα συγκεντρώνονται ἐκεῖ ἀπέναντι, ὅπου παίρνει τὸ μπάνιο της ἡ Κυρὰ τῶν ἑφτὰ νησιῶν...

Ὁ ἥλιος χρυσίζει τὶς κορυφὲς τῶν γύρω λόφων καὶ στεφανώνει μ' εὐλάβεια τὸ νησὶ μὲ τὴν παντοτεινὴ ἄνοιξη, τὶς χιλιάδες τὰ πολύχρωμα λουλούδια, τὴν ὀργιώδη βλάστηση καὶ τὶς γραφικὲς καλλονές του...

Ἕνα τρελλὸ καρδιοκτύπι συνεπαίρνει τὴν καρδιὰ καὶ τὴν γλυκονανουρίζει σὲ χίλιους γλυκόλαλους πόθους... ἐνῷ ἀπὸ τὴ γέφυρα τοῦ πλοίου ἀντηχοῦν πάντα τὰ χαρούμενα τραγούδια τῶν ταξιδιωτῶν... Κάποτε τὸ Φέρρυ-Μπὸτ στρίβει ἀριστερά, μπαίνει στὸ λιμάνι, κι' ἡ πόλη προβέλνει ἐμπρός μας πρόσχαρη καὶ ἰδιόρρυθμη, κάτω ἀπὸ τὰ δυὸ φρούρια, ποὺ σὰν δυὸ βλοσυροὶ φύλακες τὴν κρατοῦν αἰχμάλωτοι στὰ πόδια τους...

Στὴν προκυμαία μᾶς ὑποδέχεται ἀντιπροσωπεία τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως Κερκύρας, ρυθμίζονται μὲ τάξη καὶ μέθοδο οἱ τελευταῖες λεπτομέρειες καὶ τραβοῦμε γιὰ τὰ ξενοδοχεῖα μας... ἀποθέτουμε τὶς ἀποσκευές μας, φρεσκαριζόμαστε λίγο καὶ ξεχυνόμαστε ὕστερα στοὺς δρόμους τοῦ ὀνειρεμένου νησιοῦ... Σπίτια πανύψηλα ὀρθώνονται ἀνάμεσα σὲ μικρὰ δρομάκια, τὰ ὀνομαστὰ «κ α ν τ ο ύ ν ι α», ποὺ δίνουν στὴν πόλη ἕνα παράξενο, γουστόζικο στύλ... κτισμένη σὲ βενετσάνικο ρυθμό, συνδυάζοντας ἀσιατικὴ ραθυμία καὶ δυτικὴ φινέτσα, ἡ πόλη ἔχει κάτι τὸ ὁλότελα δικό

της... ἕνα χρῶμα ταπεινὸ κι' εὐχάριστο, μιὰ ἀρχιτεκτονικὴ ποὺ ξεκουράζει καὶ προκαλεῖ τὰ πιὸ ἀντίθετα συναισθήματα...

Κι' ὅταν ὕστερα τὸ δειλινὸ τὴν τύλιξε στὴ σκούρα ἀγκαλιά του, πῆραν ὅλα ὁλόγυρα μιὰ παραμυθένια ὄψη...

Τὸ νησὶ τῶν Φαιάκων φιλόξενο, γλυκό, ὀνειροπόλο μᾶς περιβάλλει καὶ μᾶς προσφέρει μιὰν ἀληθινὴ ψυχικὴ πανδαισια... Ἐδῶ, σὲ κάποιο ἥσυχο λιμανάκι του



Τὸ Ποντικονῆσι.

ἔφτασε κάποτες ναυαγὸς ὁ Ὀδυσσέας, ποὺ τὸν βρῆκε ἡ Ναυσικᾶ, ἡ κόρη τοῦ βασιλῆ Ἀλκινόου μισοπεθαμένο στὴν ἀκρογιαλιά...

Ἐδῶ συγκεντρώθηκαν οἱ πιὸ φλογερὲς πολεμικὲς φιλοδοξίες τῶν γειτονικῶν καὶ μακρυνῶν λαῶν καὶ ἔγιναν ἀτέλειωτες ἐπιδρομὲς καὶ ἐπιθέσεις γιὰ τὴν κατάληψή της...

Ἄλλαξε κατακτητὲς πολλούς ἡ Κέρκυρα, γιατὶ ἡ ὁμορφιά της καὶ ἡ προνομιοῦχα θέση της ἐθάμπωσε τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς ποὺ θέλησαν νὰ τὴν κάνουν σκλάβα τους... Ὅμως μὲ τὴν ἐνθρόνιση τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α' ἐνώθηκε καὶ πάλι μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀποτελεῖ σήμερα ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀκριβὰ στολίδια της...

Δὲν εἶναι μονάχα ἡ ὀργιώδης βλάστησή της, τὰ ἀνείπωτα κάλλη της, ἡ θεία γαλήνη της ποὺ τὴν κατατάσσει μεταξὺ τῶν πρώτων τουριστικῶν νησιῶν τῆς γῆς... Εἶναι ἀκόμα καὶ τὰ πολλὰ ἀξιοθέατά της ποὺ προκαλοῦν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προσοχὴ τῶν ξένων...

Ἡ Ἀκρόπολη μὲ τὸ βυζαντινὸ Κάστρο της... τὸ βενετσιάνικο Κάστρο της... ἡ «Σπιανάδα»... τὸ Ἀγγλικὸ Διοικητήριο... τὸ βενετσιάνικο Δημαρχεῖο... τ' ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο... ὁ Ναὸς τῆς Πλατυτέρας... τὸ σπίτι τοῦ Σολωμοῦ... τὸ Μὸν-Ρεπό... τὸ Κανόνι... τὸ Ποντικονῆσι... τὸ Ἀχίλλειο... οἱ Μπενίτσες... ἡ Δασειὰ... ἡ Παληοκαστρίτσα... ὁ Παντοκράτορας... ἕνα σωρὸ τοποθεσίες ξεχειλισμένες ὁμορφιά, σαγηνευτικὲς ὅσο λίγες στὸν κόσμο...

Μὰ τὸ σπουδαιότερο στολίδι της εἶναι ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος μὲ τὸ πάνσεπτο σκήνωμά του, ποὺ μετεφέρθη στὴν Κέρκυρα τῷ 1456...

Ἕνα ἀπέραντο ἀνθοκήπιο εἶναι ἐτοῦτο τὸ εὐλογημένο νησί... Καὶ πάνω του βασιλεύει ἡ ὁμορφιά, ἡ γαλήνη κι' ἡ ἀληθινὴ εὐτυχία...

Ἀπ' ἐδῶ καὶ μπρὸς σταματοῦν οἱ ἐκδρομικὲς σημειώσεις κι' ἀρχίζει τὸ ὄνειρο... ἀρχίζει τὸ παραμύθι...

Σχεδὸν τέσσερις μέρες μείναμε ἐκεῖ... κι' ὅμως δὲν μποροῦμε νὰ θέσουμε χρονικοὺς περιορισμοὺς στὶς ἀναμνήσεις μας... Βρεθήκαμε ξαφνικὰ νὰ ζοῦμε ἕνα θρῦλο... Καὶ ὅλα μπερδεύτηκαν γύρω μας καὶ μᾶς ἔκλεψαν τὴν καρδιά, τὸ νοῦ καὶ τὴν ἀγάπη μας...



Παραλία τῆς Γαρίτσας.

Τέσσερις μέρες στὸ νησὶ τῆς μαγείας, κυκλωμένοι ἀπὸ τὴν ἀφάνταστη ποικιλία τῆς Κερκυραϊκῆς φύσεως καὶ τὴν ἱστορικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς πόλεως... Τὸ Κερκυραϊκὸ τοπίο εἶναι στὸν κόσμο μοναδικό... Μὲν τὸ διακρίνει οὔτε ἐκπληκτικὸ στοιχεῖο, οὔτε χαώδης ἀπεραντωσύνη... Μιὰ ἁπλῆ γραμμή, σὰν ἡ φύση νἄχε γίνει αἰσθητικός, καὶ πολὺ φῶς, καὶ ἀσταμάτητο πράσινο, καὶ γαλήνη... Αὐτὰ εἶναι τὰ κύρια χαρακτηριστικά του... Τὸ πράσινο σὲ πολλαπλὲς ἀποχρώσεις καὶ σ' ὅλες τὶς ἐποχὲς κυριαρχεῖται ἀπ' τὴν εἰρηνικὴ μεγαλοπρέπεια τῆς ἐλιᾶς... ἄφθονα κυπαρίσσια ὑπογραμμίζουν περισσότερο τὸν ἥμερο τόνο του... Τὶς ἀργυροπράσινες ἀποχρώσεις τῶν αἰωνοβίων ἐλαιώνων διαδέχονται, σ' ὅλη τὴν κλίμακα τῶν ἀποχρώσεων τοῦ πρασίνου, τὰ περιβόλια μὲ τὶς πορτοκαλιές, τὶς λεμονιές, τὶς μηλιές.

Πολύχρωμα ἀγριολούλουδα στολίζουν πάντα τὸ πράσινο χαλὶ τῆς Κερκυραϊκῆς γῆς... Σὲ κάθε βῆμα συναντᾶς τριανταφυλλιὲς καὶ βιολέττες, γιασεμιὰ καὶ πασχαλιές... Κι' ἀνάμεσα στὰ λουλούδια ἐπιβλητικὰ φοινικόδενδρα, ποὺ θυμίζουν τὴν εὐφορία τῆς τροπικῆς γῆς... Τὸ φῶς καὶ τὸ πράσινο... ἡ ἁπαλὴ γραμμὴ καὶ ὁ ἥμερος τόνος... ἡ ποικιλία τῶν ἀποχρώσεων καὶ ἡ ἀδιάκοπη ἐναλλαγὴ εἶναι τὰ μικρὰ μυστικὰ τοῦ Κερκυραϊκοῦ τοπίου... Γι' αὐτὸ καὶ οἱ ἐντυπώσεις μας θὰ μείνουν γιὰ πάντα χαραγμένες βαθειὰ στὴ θύμησή μας σὰν τὸ πιὸ διαλεχτὸ κομμάτι τῆς ζωῆς μας...

Ἔτσι, ἀνάμεσα σὲ συγκινήσεις πρωτόγνωρες καὶ εὐτυχισμένες στιγμὲς κύλησε τὸ βράδυ τῆς Παρασκευῆς, πέρασε τὸ Σάββατο κι' ἔφτασε ἡ Κυριακή, μιὰ ὁλοφώτεινη Κυριακή... Ξυπνήσαμε «μπονόρα»... καὶ τραβήξαμε γιὰ τὶς ἐξοχές...

***

ΚΑΙ ΛΙΓΑ ΚΟΥΦΕΤΑ, ΚΑΘΩΣ ΝΥΜΦΕΥΕΤΑΙ ΕΝΑΣ ΔΟΥΛΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Κυριακὴ ἀπόγευμα... Ἡ Κέρκυρα ὅμορφη ὅσο ποτέ, ἑτοιμάζεται γιὰ τὸ βραδυνὸ πανηγύρι... Γιατὶ εἶναι πανηγύρι σωστὸ τῆς καρδιᾶς καὶ τῆς φαντασίας ἐτοῦτος ὁ μυστηριώδης χορός, τῆς γαλήνης καὶ τῆς ὁμορφιᾶς, κάθε φορὰ ποὺ σουρουπώνει. Μέσα στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς πόλεως παρατηρεῖται μιὰ ἀσυνήθιστη κίνηση... Νυμφεύεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ, Ὑπαστυνόμος τῆς Δ/νσεως Κερκύρας, κ. Χρῖστος Ἀνδριώτης, καὶ νοιώσαμε ὅλοι χρέος μας νὰ παραστοῦμε στὸ ἱερὸ Μυστήριο... Μιὰ

συγκινητικὴ ἔκφραση ἀλληλεγγύης ποὺ προξένησε ἀγαθὲς ἐντυπώσεις στοὺς Κερκυραίους καὶ ἔδωσε ἀφορμὴ γιὰ τὰ πιὸ κολακευτικὰ σχόλια γιὰ τὴν 'Αστυνομία...

Παληὸς φίλος ὁ Χρῖστος, συνάδελφος κάποτε στὴ Σχολή, μᾶς εἶχε κατακτήσει μὲ τὴν καλή του καρδιὰ καὶ τὰ εὐγενικά του αἰσθήματα... Ἔτσι ἐπήγαμε κι' ἐμεῖς νὰ τὸν τιμήσουμε, καθὼς πλάϊ στὴν χαριτωμένη μνηστή του, ἑτοιμαζόταν νὰ δεχτῆ τὸ Θεῖο Χρῖσμα...

Ἕνας ἀστυνομικὸς γάμος, ἦταν μιὰ εὐχάριστη ἔκπληξη, μιὰ λουλουδιασμένη παρένθεση στὴν ἐκδρομή μας. Μιὰ σεμνὴ ἀκολουθία... κι' ὕστερα ἐνώθηκαν μὲ τὰ ἀνάλαφρα δεσμὰ τοῦ γάμου ὁ Χρῖστος καὶ ἡ ὄμορφη Κλειώ... Λίγα κουφέτα ὕστερα, εὐχὲς πολλές, καὶ δρόμο ξανὰ γιὰ τὸ εὐτυχισμένο νησί...



Κοπέλλες μὲ τοπικὲς ἐνδυμασίες, πέρνουν νερὸ ἀπ' τὴ βρύση στὴ Παλαιοκαστρίτσα.

Τώρα εἶναι τάρντι...'Ο ἥλιος ἔχει κρυφτῆ πίσω ἀπὸ τὸ ἀντικρυνὸ βουνό... Εἶναι μιὰ ἀξέχαστη στιγμὴ αὐτή... Καὶ ἄθελά μου γίνουμαι μάρτυς ἑνὸς ἄλλου μυστηρίου, ποὺ θὰ τὸ θυμᾶμαι σ' ὅλη μου τὴ ζωή...

Ἕνα ἐρωτευμένο ζευγαράκι κάτω ἀπὸ τὸ Κάστρο... Ἔκανε ἔρωτα... Κουβέντιαζε παραδομένο σὲ μιὰ τρελλὴ εὐτυχία... Δὲν κουβέντιαζε... μᾶλλον τραγουδοῦσε... τραγουδιστὰ πρόφερε ἐκείνη τὰ λόγια τῆς ἀγάπης της... Κι' αὐτὸς τῆς ἔκανε σεγόντο στὴν πρωτότυπη ἐτούτη Κερκυραϊκὴ ντεκλαρασιόν... Γιατὶ ὅλα τραγουδοῦν στὸ νησὶ τῶν Φαιάκων... Καὶ οἱ κουβέντες τῶν κατοίκων του εἶναι τραγουδιστές, ἔχουν μιὰν ἁρμονία, μιὰ γλυκειὰ μελλῳδία...

Καὶ τὸ ἀγκαλιασμένο ζευγαράκι ἐξακολουθοῦσε νὰ κάνῃ ἔρωτα, μιλῶντας γιὰ τὸ μέλλον ποὺ περιμένει μπροστὰ ἄγνωστο κι' ἀόρατο... Κι' ἡ Κέρκυρα, ἡ ἐρωτευμένη ἐτούτη νυφούλα τοῦ 'Ιονίου ἀνατρίχιασε θαρρεῖς σύγκορμη ἀπ' τὶς μεθυστικὲς κουβέντες τοῦ ζευγαριοῦ.

Πρὶν ἀκόμα περιγράψουμε τὴν τελευταία μέρα τῆς παραμονῆς μας στὴν Κέρκυρα, θὰ πρέπῃ νὰ εὐχαριστήσουμε τὸν 'Αστυνομικὸ Διευθυντὴ τῆς Κερκύρας κ. 'Αντωνιάδη, τοὺς 'Αστυνόμους κ.κ. 'Αντωνάκη καὶ Μονόπωλη καὶ τὸν 'Υπαστυνόμον κ. Ράγκο, γιὰ τὶς ἐξαιρετικὲς φροντίδες τους καὶ γενικώτερα γιὰ τὶς ἐξαιρετικὲς περιποιήσεις ποὺ μᾶς ἐπεφύλαξαν, οἱ ὁποῖες θὰ μᾶς μείνουν ἀλησμόνητες...

***

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΕΡΑ—ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ—ΚΑΙ ΜΙΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

Τὴν ἄλλη μέρα—Δευτέρα πρωΐ—ξεκινήσαμε μὲ τρία τοπικὰ λεωφορεῖα γιὰ

τὶς ἐξοχὲς τῆς Κερκύρας... Πρῶτα στὴν Παληοκαστρίτσα, ὅπου βουνὸ καὶ θάλασσα σφιχταγκαλιασμένα σ' ἕνα παράξενο σύμπλεγμα σὲ μεταφέρουν σ' ἄλλους κόσμους, κι' ὕστερα στὸ 'Αχίλλειο, ὅπου ὁ πόνος τῆς 'Ελισσάβετ ἀκόμα πλανιέται γύρω ἀπὸ τὸν ἑτοιμοθάνατο 'Αχιλλέα, κι' ἡ αὐτοκρατορικὴ ἰσχὺς τοῦ Κάϊζερ συντροφεύει αἰώνια τὸν 'Αχιλλέα θριαμβευτή...

Ἔτσι κάποτε ἔφτασε τὸ βράδυ... Τὸ τελευταῖο βράδυ στὴν Κέρκυρα... 'Ακολουθῶντας τὸν Δ/ντή μας πήγαμε στὰ «Νούφαρα», ἕνα ἐξοχικὸ χαριτωμένο κεντράκι, ὅπου μιὰ θαυμάσια ὀρχήστρα, ἦρθε νὰ κλείσῃ τὶς ταξιδιωτικὲς ἐντυπώσεις μας μὲ μιὰ ἀλησμόνητη νύχτα...



'Ο κ. 'Αρχιμανδρίτης μὲ τοὺς 'Αξιωματικοὺς τῆς Σχολῆς καὶ τοὺς δοκίμους 'Υπαστυνόμους πρὸ τοῦ ἀγάλματος τοῦ «'Αχιλλέως».

'Η γλυκειὰ κυρία 'Αρχιμανδρίτου ἄνοιγε τὸ χορὸ μὲ τὸν Διευθυντή μας, στὴν ὁλοστρόγγυλη πίστα μὲ τὰ νούφαρα. 'Η νύχτα εἶναι πλανεύτρα καὶ σιωπηλή... Τ' ἀστέρια ὅλο καὶ χαμηλώνουν... Θαρρεῖς καὶ θέλουν νὰ πλησιάσουν στὴ γῆ... ὥσπου κάποτε φτάνουν κοντὰ στὰ δέντρα, τρυπώνουν μέσα στὶς φυλλωσιές... ἐνῷ πιὸ 'κεῖ τὰ πεῦκα τὰ κυττάζουν παραξενεμένα...

Καὶ ἡ ὀρχήστρα παίζει ἁπαλὰ τοὺς ἀλιεῖς Μαργαριταριῶν... Δίπλα ἡ λίνη τοῦ Χαλκιόπουλου ἀντιφεγγίζει κάτω ἀπ' τὶς φεγγαριάτικες ἀχτῖδες, ἐνῷ ἄντικρυ τὰ φῶτα τοῦ 'Αεροδρομίου ἀναβοσβύνουν... 'Η πίστα μὲ τὰ νούφαρα ἔχει γεμίσει ἀπὸ σφιχταγκαλιασμένα ζευγάρια, χορεύουν ἀμέριμνα, παραδομένα στὴν Κορφιάτικη νύχτα, τὴν γαληνοτάτη αὐτοκράτειρα τῶν θαλασσῶν, ποὺ κοιμίζει καὶ ξυπνᾷ χίλιες χιλιάδες ὄνειρα...

Μιὰ ἀξέχαστη νύχτα αὐτὴ ἡ τελευταία... 'Η φύση σκορπᾷ σπάταλα τὰ ἀγαθὰ της καὶ φέρνει ἕνα πρωτόγνωρο μεθύσι στὴ σκέψη... ἐνῷ κάτω τὸ σκοτεινὸ Ποντικονήσι ἔχει κουλουριαστῆ στὴ μέση τῆς λίμνης καὶ μισοκοιμᾶται... 'Η νύχτα τῆς Κερκύρας εἶναι μιὰ ὁλάκαιρη μυσταγωγία... Ἔχει καρδιά... ἔχει μεράκια, πόνους, χαρές...

Καὶ ἡ ἄσχημη στιγμὴ τοῦ χωρισμοῦ φτάνει τὴν ἄλλη μέρα, καθὼς ἐπιβιβαζόμαστε στὸν καλοτάξιδο «ΑΔΡΙΑ» καὶ σαλπάρουμε γιὰ τὴν Κεφαλλωνιά. Στὴν προκυμαία ἕνα σωρὸ μαντήλια κινιῶνται γιὰ μᾶς. Κι' ἡ σκέψη μας φτερουγίζει πάνω στὰ εὐλογημένα Κορφιάτικα χώματα, ὅπου ζήσαμε τὸ πιὸ μεθυστικὸ ὄνειρο τῆς ζωῆς μας...

Τώρα τὸ πλοῖο γλυστρᾷ ἐπάνω στὴν Ἰόνια ἐπιφάνεια ποὺ εἶναι ἤσυχη, δροσερή, καλμαρισμένη. Λίγοι γλάροι πετοῦν δίπλα μας καὶ μᾶς ἀποχαιρετοῦν κάνοντας διάφορα σχήματα στὸν ἀγέρα...

Τὰ τραγούδια ξαναρχίζουν... ἡ κιθάρα καὶ τὸ ντέφι ἠλεκτρίζουν... Ὁ κ. Ἀρχιμανδρίτης πρωτοστατεῖ, καὶ τὸ διαλεχτὸ ἀστυνομικὸ ντουέττο τῶν κ.κ. Βλαχάκη —Μίχου ξεφαντώνει...

Ἀργοστόλι... Ληξοῦρι... Ζάκυνθος... Πάτρα... Ἐδῶ μᾶς περιμένει μιὰ ἀκόμα συγκίνηση... Ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πατρῶν, ὁ ἀγαπημένος μας Καθηγητὴς καὶ ἐκλεκτὸς Προϊστάμενός μας, ὁ κ. Τσίπης, ἔχει τυπώσει γιὰ μᾶς σὲ χαρτὶ πολυτελείας ἕνα δίφυλλο χαιρετισμό. Ἀξίζει νὰ τὸν ἀντιγράψω:

«Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Πατρῶν, ἰδιαιτέρως ἐπιχαίρει καὶ ἐγκαρδίως » χαιρετίζει τὴν ἀπὸ τῆς Πόλεως διέλευσιν τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων σήμερον, » 8-7-1958 κατὰ τὴν 17ην Ἐκπαιδευτικὴν ἐκδρομὴν ταύτης.

«Εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Σχολῆς Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α' κ. Ἀρχιμαν» δρίτην Νικόλαον.

«Τοὺς συνοδεύοντας κ.κ. Καθηγητάς.

«Τοὺς κ.κ. Ἀξιωματικοὺς καὶ Δοκίμους Ὑπαστυνόμους, ἅπαντας τοῦ Προ» σωπικοῦ τῆς Σχολῆς καὶ λοιποὺς συνεκδρομεῖς, ἐπεύχεται ἀπὸ τῆς Πόλεως ταύτης » ἐν ᾗ ἑδραιώθη ὁ θεσμὸς τῆς Ἀστυνομίας, πᾶσαν χαρὰν καὶ εὐτυχίαν ὡς καὶ εὐό» δωσιν τῶν προσπαθειῶν τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν, διὰ τὴν διαδοχὴν καὶ συνέ» χειαν τῶν εὐγενῶν παραδόσεων τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων».

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας
ΚΩΝ. Π. ΤΣΙΠΗΣ
Ἀστυν. Διευθυντὴς Α'

Μιὰ συγκινητικὴ χειρονομία ποὺ χαλκεύει πιότερο τοὺς δεσμοὺς ἀλληλεγγύης, ποὺ ἑνώνει τοὺς ἄνδρες τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων σὲ μιὰ εὐτυχισμένη δυνατὴ οἰκογένεια...

Ποτὲ δὲν θὰ ξεχάσουμε αὐτὴ τὴν ὄμορφη προσφορά σας κ. Τσίπη.

***

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΑΚΟΜΑ ΣΑΝ ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τὰ ἄλλα δὲν ἔχουν σημασία... τὸ μεσημέρι τῆς Τετάρτης ἀποβιβαστήκαμε στὸν Πειραιᾶ... Καὶ σὲ λίγο ξαναγυρίσαμε στὴ σιωπὴ καὶ τὴν περισυλλογὴ τῆς σχολικῆς ζωῆς... Ὅμως ἡ ἐκδρομὴ αὐτὴ εἶχε στὸ μεταξὺ ἐπιτελέσει ἕναν ἱερὸ προορισμό...

Ἔτερψε τὸ σῶμα... Γαλήνεψε τὸ πνεῦμα... Ἐδίδαξε... ἐψυχαγώγησε... ἀνέπτυξε τὴν τουριστικὴ συνείδηση... αὔξησε τὶς γνώσεις... καὶ κυρίως ἐχάλκευσε ἀποτελεσματικὰ τὴ θαυματουργικὴ ἰδέα τῆς ἀλληλεγγύης. Κι' ἀκόμα ἔκανε κάτι σπουδαιότερο... Μὲ τὴν τάξη, τὴν ἀκρίβεια καὶ τὴν πολιτισμένη διεξαγωγή της, ἐπροπαγάνδισε μὲ τὸν καλύτερο τρόπο τὰ ἀστυνομικὰ ἰδεώδη καὶ τὰ στερέωσε στὴν λαϊκὴ συνείδηση... Ἡ ὁμάδα μας ἔκανε χρέη ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου, κάτι σὰν πρεσβευτοῦ, σ' ὅλα ἐτοῦτα τὰ μέρη τῆς μακρυνῆς διαδρομῆς καὶ ἐπέτυχε νὰ δημιουργήσῃ καὶ νὰ στερεώσῃ μιὰ φήμη... Τὴ φήμη τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, γιὰ τὴν ὁποίαν νυχθημερὸν ἐργάζεται, πολλὲς φορὲς μάλιστα ἐξαντλητικά, ὁ Διευθυντής μας.

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἔχει ἀνάγκη προβολῆς της... Καὶ οἱ ἐκδρομὲς τῆς Σχολῆς εἶναι ὁ ὡραιότερος διαφημιστής της.

ΣΠΥΡΟΣ ΠΗΛΟΣ

ΑΝΗΛΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ
– ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ –

Ἄρθρον τοῦ R. BULTER Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας, δημοσιευθὲν εἰς τὴν SUNDAY TIMES τοῦ Λονδίνου τῆς 16-3-58. Μετάφρασις Ὑπ/νόμου Α' κ. **ΚΩΝ. ΛΕΜΟΝΗ**

Τὸ 1867 ὁ Ruskin ἔγραφε: «πρωταρχικὸν καθῆκον τῆς παιδείας εἶναι νὰ καταστήσῃ τοὺς νέους ἐντίμους» καὶ «πρῶτον καθῆκον τῆς πολιτείας εἶναι ἡ μέριμνα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν στέγης, ἐνδυμασίας, τροφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως εἰς κάθε γεννώμενον παιδίον, μέχρι τῆς ἡλικίας κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ διακρίνῃ τὸ καλὸν ἀπὸ τοῦ κακοῦ».

Ἔκτοτε ἐγένοντο πολλὰ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν ὑλικῶν παραγόντων. Αἱ στεγαστικαὶ συνθῆκαι ἐβελτιώθησαν πολύ. Ὀλίγοι νέοι στεροῦνται ἐνδυμασίας καὶ τροφῆς. Ἡ ἐκπαίδευσις συνεχῶς βελτιοῦται. Ἀλλ' ἄρα γε, ἐπετεύχθη ἡ κυρία ἀποστολὴ τῆς ἐκπαιδεύσεως; Ἔχουν καταστῆ ἔντιμοι οἱ νέοι;

Τὸ 1913, πέντε ἔτη μετὰ τὴν ἵδρυσιν τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων, ἐδικάσθησαν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τούτων 13.000 νέοι διὰ σοβαρὰ ἐγκλήματα καὶ 20.000 δι' ἥσσονος σημασίας. Τὸ 1956 οἱ ἀντίστοιχοι ἀριθμοὶ ἦσαν 38.888 καὶ 29.000. Τὸ 1957 φαίνεται ὅτι οἱ ἀριθμοὶ θὰ εἶναι σημαντικῶς μεγαλύτεροι. Ὁ δείκτης τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἀνηλίκων, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸ 1952 κατήρχετο, ἤρχισε κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἔτη τὴν πρὸς τὰ ἄνω πορείαν.

Οἱ στατιστικοὶ ἀριθμοὶ ἐπηρεάζονται, βεβαίως, ἔν τινι μέτρῳ καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιδεικνυομένην σήμερον μεγαλυτέραν, ἢ κατὰ τὸ ἀπώτερον παρελθόν, τάσιν ἀπασχολήσεως τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων διὰ τὰ ἐγκλήματα τῶν νέων, ἀποξενωθέντων ἀπολύτως τῶν λοιπῶν δικαστηρίων τῆς ἐκδικάσεως τοιούτων ὑποθέσεων. Εἶναι ὅμως ἀνησυχητικὸν τὸ ὅτι, καίτοι τὸ ἐν γένει βιωτικὸν ἐπίπεδον εἶναι ἀνώτερον πάσης ἄλλης ἐποχῆς, πλέον τοῦ ἡμίσεος ἐκ τῶν 70.000 ἀνηλίκων, οἱ ὁποῖοι ἐκρίθησαν ἔνοχοι, κατεδικάσθησαν δι' ἀτιμωτικὰ ἐγκλήματα.

Θὰ ἦτο εὐκταῖον νὰ ἠδυνάμην νὰ ὑποδείξω μίαν ἁπλῆν αἰτίαν διὰ τὴν παρατηρουμένην αὔξησιν τῆς ἐγκληματικότητος, διότι οὕτω θὰ ἦτο καὶ ἡ καταπολέμησις ταύτης εὔκολος. Αἱ αἰτίαι ὅμως, ὅπως καὶ ἄλλοι πρὸ ἐμοῦ παρετήρησαν, εἶναι πολλαί: κληρονομικότης, διαλελυμέναι οἰκογένειαι, ἔλλειψις ἀφοσιώσεως καὶ αἰσθήματος ἀσφαλείας, ἔλλειψις αἰσθήματος εὐθύνης τῶν γονέων, παροχὴ μεγάλων χρηματικῶν ποσῶν εἰς νεαρωτάτην ἡλικίαν, ὅλα ταῦτα, ἀσκοῦν τὴν ἐπίδρασίν των. Ἡ αὔξησις τῆς εὐημερίας, ἡ βελτίωσις τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ αἱ διάφοροι πρὸς προστασίαν τῆς νεότητος ὑπηρεσίαι, δύνανται νὰ συμβάλλουν εὐμενῶς εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀνωτέρω προβλημάτων. Εἶναι φανερόν, ἐν τούτοις, ὅτι ὑπάρχει μία περισσότερον βασικὴ αἰτία τοῦ κακοῦ ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκληματιῶν ὑψοῦται εἰς ὅλας τὰς ἡλικίας, ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὰς φυλακὰς κρατουμένων εἶναι μεγαλύτερος παρὰ ποτὲ καὶ ἡ ἐπὶ ἥμισυ αἰῶνα ἐφαρμογὴ τῶν ἀναμορφωθεισῶν, κατόπιν ριζικῶν μεταρρυθμίσεων, ποινικῶν μεθόδων, κατέληξεν εἰς κατάστασιν ἐγκληματικότητος τοιαύτην, ὥστε νὰ ἐξαναγκαζώμεθα σήμερον νὰ ἐπανεξετάσωμεν τοὺς τρόπους μεταχειρίσεως τῶν ἐγκληματιῶν.

Ὑπάρχει ἓν σημεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου, νομίζω, ἡ συμφωνία εἶναι γενική. Τὸ σύστημα τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων εἶναι ὠργανωμένον ἐν τῷ συνόλῳ του καλῶς παρ' ἡμῖν. Πρέπει νὰ χρεωστῶμεν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς ἐπιφανεῖς δικαστὰς καὶ τὰ λοιπὰ ὄργανα διὰ τὸν μέγαν χρόνον τὸν ὁποῖον διαθέτουν διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων τῶν ἀνηλίκων. Ἡ μεγάλη ἀξία τῶν δικαστηρίων τούτων ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ἑκάστη περίπτωσις ἐξετάζεται ἀτομικῶς καὶ ἡ ἀπόφασις ἐκδίδεται μόνον κατόπιν συγκεντρώσεως ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρων πληροφοριῶν περὶ τοῦ πταίστου καὶ τοῦ χαρακτῆρος του.

Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι αἱ παροῦσαι δυνατότητες καὶ ὁ τρόπος λειτουργίας τῶν δικαστηρίων τούτων δὲν ἐπιδέχονται περαιτέρω προσαρμογὴν καὶ βελτίωσιν. Ἡ καταρτισθεῖσα ἐπιτροπὴ («Ingleby Comittee» ὅπως ὀνομάζεται), ἡ ὁποία ἐξετάζει τὴν ὅλην κατάστασιν, θὰ μελετήσῃ ἀναμφιβόλως καὶ ἐὰν π.χ. τὰ δικαστήρια ἀνηλίκων πρέπει νὰ ἐκφύγουν ἀπολύτως τῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας καὶ—ὅπως εἰς μερικὰς ἄλλας χώρας—οἱ ἀπροσάρμοστοι κοινωνικῶς καὶ οἱ ἔχοντες ἀνάγκην προστασίας νέοι νὰ δικάζωνται ὑπὸ καθ' ὁλοκληρίαν πολιτικοῦ δικαστηρίου.

Θὰ μελετηθῇ ἐπίσης καὶ τὸ βασικὸν ζήτημα τῆς ποινικῆς ἐνηλικότητος. Ὁ παλαιὸς νόμος ὥριζεν ὡς τοιοῦτον τὸ 7ον ἔτος, ἀλλὰ τὸ 1932 ὡρίσθη διὰ νόμου τὸ 8ον ἔτος. Ὑπάρχει ἐπίσης ἡ διάταξις ἡ ὁρίζουσα ὅτι ὁ ποινικῶς ἐνήλικος, ὁ μὴ συμπληρώσας ὅμως τὸ 14ον ἔτος, λογίζεται ἀθῷος, ἐκτὸς ἂν ἀποδεικνύηται ὅτι ἐνήργησε μετὰ διακρίσεως (ἂν ἐγνώριζεν ὅτι ὅ,τι ἔπραττεν ἦτο ἐσφαλμένον). Πρέπει ἡ ποινικὴ ἐνηλικότης νὰ ὁρισθῇ —ὅπως προτείνουν μερικοὶ—εἰς τὸ 14ον, τὸ 15ον ἢ τὸ 16ον ἔτος, ἄνευ ἐνδιαμέσου χρονικοῦ ὁρίου μεταξὺ πλήρους ποινικῆς εὐθύνης καὶ ἀνευθυνότητος; Πρέπει νὰ παρασχεθῇ μείζων ἁρμοδιότης εἰς τὰ δικαστήρια ἀνηλίκων διὰ τὴν μεταχείρισιν τῶν ἀνηλίκων οἱ ὁποῖοι, παρὰ τὴν ἡλικίαν των, θὰ ἐκρίνοντο ἔνοχοι σοβαρῶν ἐγκλημάτων; Πρέπει τὰ δικαστήρια ἀνηλίκων νὰ ἔχουν ἁρμοδιότητα διὰ «νέους» ἄνω τοῦ 21ου ἔτους; Εἰς ταῦτα καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα θέματα ἀναμένομεν μετ' ἐνδιαφέροντος τὰ συμπεράσματα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ καταλήξῃ ἡ ἐπιτροπή. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ θέσωμεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δικαστηρίων, ἐνώπιον τῶν ὁποίων προσάγονται νεαροὶ ἐγκληματίαι, τὰ ἀποτελεσματικώτερα τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐπινοήσωμεν, διὰ τὴν μεταχείρισιν τῶν κρινομένων ἐνόχων. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ $^1/_3$ σχεδὸν τῶν προσαγομένων εἰς τὰ δικαστήρια ἀνηλίκων ἐλευθεροῦνται ἀπολύτως ἢ ὑπὸ ὅρους, $^1/_4$ τίθενται ὑπὸ «δοκιμασίαν» (Probation system) (1), ὑπὲρ τὸ $^1/_3$ καταδικάζονται εἰς πρόστιμον καὶ οἱ ὑπόλοιποι ἢ ἀποστέλλονται εἰς εἰδικὰ σχολεῖα, ἢ ἀπομακρύνονται τῶν γονέων των καὶ τίθενται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καταλλήλου προσώπου, ἢ ὑποχρεοῦνται νὰ παρευρίσκωνται εἰς εἰδικὰ κέντρα ἢ τέλος ὑποβάλλονται εἰς τοὺς λοιποὺς τρόπους μεταχειρίσεως. Τὸ 1956 ἀπεστάλησαν εἰς τὰ ἱδρύματα Borstal ὑπὸ ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων 1335 ἄρρενες καὶ θήλεις ἀνήλικοι, τὸ δὲ 1957 ὁ ἀριθμὸς εἶναι πολὺ μεγαλύτερος.

Εἶναι ὅμως πάντοτε, παρὰ τὴν καταβαλλομένην ὑπὸ τῶν δικαστηρίων προσπάθειαν, ὀρθὴ ἡ προκρινομένη εἰς ἑκάστην περίπτωσιν μέθοδος μεταχειρίσεως; Εἶναι ἐπιτυχεῖς αἱ μέθοδοι τὰς ὁποίας ἐφαρμόζομεν εἰς τὰ «δοκιμαστικὰ» σχολεῖα καὶ τὰ ἱδρύματα Borstal; Δύνανται τὰ ὑπάρχοντα συστήματα, διὰ τὰ ὁποῖα τόση προσπάθεια ἔχει καταβληθῇ, νὰ ἐπιδράσουν ἀκόμη ἐποικοδομητικῶς ἢ ἡ ὅλη μέθοδος τῆς μεταχειρίσεως τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν εἶναι ἀνάγκη νὰ οἰκοδομηθῇ ἐπὶ νέων βάσεων; Εἶναι εἰς ὅσον θὰ ἔπρεπε βαθμὸν κατάλληλοι αἱ ἐφαρμοζόμεναι μέθοδοι ὥστε νὰ δύνανται οἱ ὑφιστάμενοι τὴν ἀγωγὴν νὰ προσαρμόζωνται ἐκ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐν τῷ ἱδρύματι πειθαρχίας εἰς τὴν ἀπαιτουμένην κατόπιν αὐτοπειθαρχίαν ἐν τῷ βίῳ; Χρησιμοποιοῦμεν ὅσον θὰ ἔπρεπε καλῶς τὰ πορίσματα τῆς ψυχιατρικῆς καὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν διὰ τὴν μεταχείρισιν τῶν νεαρῶν ἐγκληματιῶν καὶ δὴ ἐφαρμόζομεν ταῦτα εἰς τὴν πρέπουσαν ἡλικίαν, ὅταν ὑπάρχῃ μεγαλυτέρα πιθανότης νὰ ἀποδώσουν τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν τῆς ἀναμορφώσεως;

Εἶναι ἀνάγκη νὰ εὕρωμεν ἀπαντήσεις εἰς τὰ ἀνωτέρω ἐρωτήματα, ἐπειδὴ μόνον ἐὰν ἐφαρμόσωμεν ὀρθὸν σύστημα μεταχειρίσεως τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν δυνάμεθα νὰ ἀναμένωμεν μείωσιν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν νέων. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἱδρύσαμεν ἐρευνητικὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν καὶ συγχρόνως ἐνθαρρύνομεν τὴν ἔρευναν διὰ τὴν μεταχείρισιν τῶν ἐγκληματιῶν εἰς τὰ Πανεπιστήμια καὶ μεταξὺ τῶν εἰδικῶν. Ἐλήφθη μόλις π.χ. ὑπόμνημα τοῦ Dr

1. Ὅρα σχετικῶς Κ. Καρδίκα «Ἐγκληματολογία» τ. Γ' σ. 419 ἑ.

Grünhut τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης ἐπὶ τῆς φύσεως καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀγωγῆς εἰς «κέντρα κρατήσεως» (Detention Centre) (1) καὶ ἀναμένεται ὅμοιον τοῦ Dr Radzinowicz τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Καῖμπριτζ διὰ τὰ «κέντρα ἐπιβλέψεως» (Attendance centre) (1). Εἰδικοὶ διὰ τὰ ἱδρύματα Borstal πρόκειται ἐπίσης νὰ ἐρωτηθοῦν. Ὑπὸ τὸ φῶς τῶν συγκεντρωθησομένων στοιχείων θὰ ἀναπτύξωμεν καὶ θὰ βελτιώσωμεν τὸ σύστημα τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων, ἐνδέχεται δὲ νὰ προκύψῃ ἀνάγκη καὶ ριζικῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ὅλου συστήματος τῆς ποινικῆς μεταχειρίσεως.

Ἐν συμπεράσματι, ἐπιθυμῶ νὰ θίξω δύο σημεῖα. Τὸ πρῶτον ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ἡ ἐπιτυχὴς μεταχείρισις ὅλων τῶν ἐγκληματιῶν—εἰδικώτερον τῶν ἀνηλίκων—ἐξαρτᾶται ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει ἐκ τῆς ἱκανότητος τῶν ἀτόμων τὰ ὁποῖα ἐκλέγονται διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου. Ἐὰν τὰ δικαστήρια ἀνηλίκων δὲν ἀπαρτίζονται ἐξ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν συνδυαζόντων κοινὸν νοῦν καὶ φαντασίαν, συμπάθειαν πρὸς τοὺς νέους καὶ ἱκανότητα ἐμβαθύνσεως ἐπὶ τῶν προβλημάτων των, ἡ δύσκολος καθ' ἑαυτὴν ἀτομικὴ κρίσις, ἡ ἀπαιτουμένη εἰς ἑκάστην περίπτωσιν, δὲν θὰ εἶναι ἡ ἐπιβαλλομένη. Ὁμοίως ἡ ἐπιτυχία ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς προσωπικότητος τοῦ ἐπιμελητοῦ ἀνηλίκων, τοῦ διευθύνοντος τὸ ἵδρυμα ἢ τὸ «εἰδικὸν σχολεῖον», καὶ ὅλων τῶν ἄλλων, μεταξὺ τῶν ὁποίων διαμοιράζεται ἡ εὐθύνη τῆς ἐφαρμογῆς οἱουδήποτε συστήματος πρὸς τὸ ὁποῖον ἡμεῖς δυνατὸν νὰ ἔχωμεν ἐμπιστοσύνην.

Ζητοῦμεν βεβαίως πολλὰ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τούτους. Ἡ ἀποτυχία καὶ ἡ ἀπογοήτευσις εὐκόλως μετριάζουν τὸν ἐνθουσιασμόν. Τὸ ὅτι τοῦτο σπανίως συμβαίνει, τὸ ὅτι ἑκάστη περίπτωσις γεννᾷ νέαν ἐλπίδα καὶ ἐμπνέει νέαν προσπάθειαν, κινεῖ τὸν θαυμασμόν μας εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ προσθέσωμεν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας.

Τὸ δεύτερον σημεῖον τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῶ νὰ θίξω εἶναι τοῦτο: Ἀνέφερον ἤδη ὅτι πέραν τῶν πολλῶν αἰτίων τῆς ἐγκληματικότητος πρέπει νὰ ἀναζητήσωμεν καὶ ἓν βασικώτερον. Διερωτῶμαι: Εἶναι ἆρά γε τοῦτο ἡ ἐλάττωσις τῆς προσωπικῆς εὐθύνης; Σήμερον, εἰς τὸν αἰῶνα τῆς πλήρους μηχανοποιήσεως καὶ τοῦ τεραστίως ἐκτεινομένου συστήματος τῶν κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν, εἶναι εὔκολον νὰ παροραθῇ ὅτι, ἐὰν πρέπει νὰ διατηρηθοῦν οἱ κανόνες τῆς προσωπικῆς συμπεριφορᾶς οἱ ὁποῖοι στηρίζουν τὴν ἐν πολιτισμῷ διαβίωσίν μας, ἐπιβάλλεται ἕκαστος ἐξ ἡμῶν, ὡς ἄτομον, νὰ ἀποφασίζῃ νὰ διατηρήσῃ τούτους.

Εἰδικώτερον, δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι δὲν εἴμεθα προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὰ τέκνα μας; Μετατοπίζομεν μήπως, περισσοτέραν τοῦ δέοντος, εὐθύνην εἰς τὰ σχολεῖα, τὰς ὑπηρεσίας προστασίας τῆς νεότητος, εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τέλος εἰς τοὺς διεξάγοντας τὰς ἐντολάς των; Ὅλοι, ὅσοι εἴμεθα γονεῖς, πρέπει νὰ ἀπευθύνωμεν τὰς ἐρωτώσεις ταύτας εἰς ἑαυτούς. Ὁ Burke εἶπε: «Τὸ παράδειγμα εἶναι τὸ σχολεῖον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· ἐξ οὐδενὸς ἄλλου ἀντλεῖ ὅσα ἐκ τούτου». Δι' οὐδεμίαν ἡλικίαν εἶναι τοῦτο ἀληθέστερον παρὰ διὰ τὴν νεαράν.

Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι εἷς σοβαρὸς παράγων διὰ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τῆς ἐγκληματικότητος τῶν νέων εἶναι ἡ ὑπὸ τῶν γονέων ἀποδοχὴ τῆς ἀνάγκης νὰ καταστοῦν οἱ ἴδιοι—καὶ νὰ ἐπιμείνουν—παράδειγμα ἀκεραιότητος καὶ νὰ αἰσθανθοῦν τὸ καθῆκον των.

Πρέπει ὁπωσδήποτε, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἀποκαταστήσωμεν καταλλήλως τὸ αἴσθημα τῆς οἰκογενειακῆς εὐθύνης, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἀνανεώσωμεν τὰς προσπαθείας μας διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν, ὅσον ἀνθρωπίνως εἶναι δυνατόν, ἀποτελεσματικωτέρων μέσων μεταχειρίσεως τῶν νέων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι προσάγονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων, συνεπείᾳ τῆς ἰδικῆς μας, ὡς ἀτόμων, ἀποτυχίας εἰς τὸ πρῶτον καὶ μέγιστον ἔργον μας. *Κ. ΛΕΜΟΝΗΣ*

1. Πρόκειται περὶ εἰδικῶν ἱδρυμάτων πρὸς κράτησιν κ.λ.π. ἀνηλίκων οὐδὲν τὸ κοινὸν πρὸς τὰς Φυλακὰς ἐχόντων.

ΜΙΑ ΑΚΟΜΑ ΑΞΕΧΑΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ Ο.Φ.Α. ΑΘΗΝΩΝ

Ὑπὸ Ἀρχιφύλακος κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**

...Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἐπέτυχε στὸ δύσκολο ἔργο της, χάρις στὴν ἀγάπη καὶ τὴν συμπαράσταση τοῦ κοινοῦ, ποὺ τὴν περιέβαλε ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἱδρύσεώς της μὲ μιὰ εἰλικρινῆ συμπάθεια, ἀναγνωρίζοντας τὸ πολύτιμη κοινωνική της ἀποστολή...

Καὶ ἐτούτη ἡ συγκινητικὴ ἀγάπη τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα ἀξιοποιήθηκε καὶ πῆρε συγκεκριμένη μορφὴ μὲ τὴν σύσταση στὴν Ἀθήνα ἑνὸς λαμπροῦ Ὁμίλου... Τοῦ Ὁμίλου Φίλων Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, τοῦ γνωστοῦ Ο.Φ.Α....



Ὁ Ὑφυπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς ἐνῶ ἐγκαινιάζει τὴν νέαν πτέρυγα τοῦ ἐν Ἑκάλῃ Πρεβαντορίου τοῦ Ο.Φ.Α.

Κυρίες τῆς ἀνωτάτης Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, ποὺ ἀνήκουν στὴν ἀφρόκρεμα τῆς κοσμικῆς ζωῆς, δέχτηκαν μὲ χριστιανικὴ προθυμία καὶ εὐγένεια νὰ γίνουν οἱ σταυροφόροι, οἱ ὡραῖοι κοινωνικοὶ σταυροφόροι μιᾶς εἰρηνικῆς μάχης, γιὰ τὴν ἀνακούφιση καὶ προστασία τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων... Μὲ συγκινητικὴ αὐταπάρνηση καὶ ἀπέραντη πίστη στὴν ἀποστολή τους αὐτή, ἔφεραν τὸ χαμόγελο, τὴν ἀνακούφιση καὶ τὴν εὐτυχία στὶς φτωχὲς ἀστυνομικὲς οἰκογένειες, ποὺ ἔνοιωσαν ἔτσι τὴ στοργὴ τῆς κοινωνίας, σὲ ἀναγνώριση τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως... Ἄγγελοι παρηγοριᾶς οἱ εὐγενικὲς ἐτοῦτες κυρίες ἔφεραν σὲ χαμόσπιτα καὶ σὲ φτωχογειτονιὲς τὸ φῶς τῆς χαρᾶς, ἐμψυχώνοντας ἔτσι ἐκείνους ποὺ, πιστοὶ στὸν ὅρκο τους, ἔδιναν μὲ θυσία τῶν ἀγαθῶν καὶ τῆς ζωῆς τους ἀκόμα, τὴ μεγάλη μάχη τῆς τάξεως καὶ τῆς προόδου...

Εἶναι ἀναρίθμητα τὰ πεπραγμένα τοῦ Ο.Φ.Α. καὶ πολύμορφη ἡ προσφορά του στὴν κατεύθυνση αὐτή... Ἔργα ὡραῖα, χριστιανικά, εὐγενικὰ ποὺ τὰ διακρίνει ἕνας

ἀλτρουισμός, μιὰ γαλάζια πίστη, μιὰ ἀπέραντη ἀγάπη γιὰ τὴν Ἀστυνομία Πόλεων...

Δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀναφερθοῦν ἐδῶ, ἔστω καὶ μὲ συντομία, τὰ πεπραγμένα τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν στὰ χρόνια ποὺ πέρασαν... Ἕνα μονάχα θὰ μποροῦσε νὰ ὑπογραμμισθῇ: ὅτι οἱ καλὲς κυρίες τοῦ Ο.Φ.Α. ἐκέρδισαν ὁλόκληρη τὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ κατάκτησαν τὴν καρδιά του...

Οἱ γιορτὲς ποὺ κατὰ καιροὺς ὠργάνωσε ὁ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν, γνώρισαν πάντα μιὰ ζηλευτὴ ἐπιτυχία καὶ ἐβεβαίωναν κάθε τόσο καὶ λιγάκι τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ο.Φ.Α. ἔχει βαθειὲς ρίζες μέσα στὴν κοινὴ ἐκτίμηση...

Ἔτσι ἕνα ἀπέραντο πλῆθος διαλεχτοῦ, στ' ἀλήθεια, κόσμου ἔσπευσε τὴν Δευ-



Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς κ. κ. Ἰάκωβος, κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγιασμοῦ τῆς νέας πτέρυγος τοῦ Πρεβαντορίου τοῦ Ο.Φ.Α. εἰς τὴν Ἑκάλην.

τέρα τὸ βράδυ, στὶς 30 τοῦ περασμένου μηνός, νὰ παρευρεθῇ σὲ μιὰ ἀκόμα σεμνὴ καὶ ἀξέχαστη γιορτὴ τοῦ Ο.Φ.Α. ποὺ δόθηκε στὴν Ἑκάλη, στὸ πρεβαντόριο τοῦ Ο.Φ.Α., μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως δεκαετίας ἀπὸ τὴν ἵδρυση καὶ λειτουργία του καὶ ἐγκαινιάσεως μιᾶς νέας πολυτελέστατης πτέρυγος.

Ἦταν μιὰ γιορτὴ ὀνειρεμένη ποὺ γοήτεψε ὅσους εἶχαν τὴν εὐτυχία νὰ τὴν παρακολουθήσουν... Ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα κοσμικὰ βράδυα τῆς ἐπίσημης Ἀθήνας, καὶ συγκέντρωσε τὶς γνωστότερες προσωπικότητες τῆς πρωτευούσης.

Τὴν τίμησαν μὲ τὴν παρουσίαν τους ὁ Ὑφυπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Καλαντζῆς, ξένοι πρεσβευτὲς καὶ διπλωμάτες, ἐκπρόσωποι τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Κόκκινος, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου κ. Κόλλιας, ὁ Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Νέρης, ὁ Διευθυντὴς Ἀθηνῶν κ. Ρακιντζῆς, ὁ Διευθυντὴς τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν καὶ τοῦ περιοδικοῦ μας κ. Ἀρχιμανδρίτης, καὶ ἄλλοι ἀνώτατοι καὶ ἀνώτεροι Ἀξιωματικοὶ

τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, διακεκριμένοι ἐπιστήμονες, ἀντιπρόσωποι ἐπαγγελματικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ὀργανώσεων καὶ πλεῖστα ἐπίλεκτα μέλη τῆς ὑψηλῆς ἀθηναϊκῆς Κοινωνίας... Καὶ τὴν χάρηκεν ὁ ἁπλὸς λαὸς τοῦ μόχθου καὶ τῆς βιοπάλης, κι' ἀκόμα ὁ ἀστυνομικὸς κόσμος ποὺ συγκινήθηκε καὶ δάκρυσε καὶ ἱκέτεψε τὸν καλὸ Θεὸ νὰ χαρίζῃ στὶς εὐγενικὲς κυρίες ὅλα Του τὰ ἀγαθὰ καὶ νὰ τὶς ἐνδυναμώνῃ στὸ χριστιανικό τους ἔργο...

Τὸ Πρεβαντόριο τοῦ Ο.Φ.Α. 'Εκάλης, τὸ ἄνετο καὶ πολιτισμένο αὐτὸ παλατάκι ποὺ ζεσταίνει καὶ σκορπίζει τὴ θαλπωρὴ καὶ τὴ χαρὰ σὲ τόσα καὶ τόσα φτωχὰ παιδάκια ἀστυνομικῶν, ἔλαμπε ἐκεῖνο τὸ βράδυ καὶ παρουσίαζεν μιὰ ἀληθινὰ φαντα-



'Ο 'Αρχηγὸς τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων κ. Κόκκινος, ὁμιλῶν κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἐγκαινίων τῆς νέας πτέρυγος τοῦ Πρεβαντορίου τοῦ Ο.Φ.Α. εἰς τὴν 'Εκάλην.

σμαγορικὴ εἰκόνα... Ἦταν διακοσμημένο μὲ λεπτὸ γοῦστο, ἦταν πεντακάθαρο, ἦταν γεμᾶτο ἀρχοντιὰ καὶ σ' ἀγκάλιαζε μὲ δροσερὴ εὐγένεια, γιὰ νὰ σοῦ προσφέρῃ ἀξέχαστες συγκινήσεις...

Μιὰ εὔθυμη, καλλιτεχνικὴ νότα κυριαρχοῦσε ὁλόγυρα, κάτω ἀπὸ τὰ δέντρα, μέσα στὴν κοσμοσυρροὴ καὶ τὸ ξεφάντωμα, ἐνῷ ὁλόγυρα ἡ πανέμορφη νυχτερινὴ φύση ἔδινε ἕνα παραμυθένιο φόντο γαλήνης...

Τὰ μεγάφωνα, μπερδεμένα μέσα στὶς φυλλωσιὲς τῶν δέντρων, σκόρπιζαν γλυκοὺς ἤχους, ἐνῷ οἱ ἀκούραστες κυρίες τοῦ Ο.Φ.Α. μὲ τὴν κ. Χυτήρογλου ἐπὶ κεφαλῆς καὶ τὴν κ. 'Ιωακείμογλου πανταχοῦ παροῦσα, πηγαινοέρχονταν ἀδιάκοπα γιὰ νὰ ὑπηρετήσουν τοὺς καλεσμένους τους μὲ προθυμία καὶ καλόκαρδα χαμόγελα...

'Η γιορτὴ ἄρχισε μὲ ἁγιασμό, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου 'Αττικῆς κ.κ. 'Ιακώβου, καὶ συνεχίστηκεν ὕστερα μὲ ἕνα πραγματικὸ ξεφάντωμα καὶ ἕνα τρικούβερτο γλέντι...

Χορὸς κάτω ἀπὸ τὰ δέντρα, μὲς στὸ σκοτάδι, στὴν ἀγκαλιὰ μιᾶς γαληνεμένης

ἔκστασης ποὺ τύλιγε τὶς καρδιὲς σ' ἕνα ἁπαλὸ λικνιστικὸ ὄνειρο... Κι' ὕστερα μεζέδες καὶ μπύρες καὶ κρασιὰ καὶ χίλιες δυὸ λιχουδιές... Πλουσιώτατο καὶ ὀρεκτικώτατο ἦταν τὸ φαγοπότι... Κι' οἱ γλεντζέδες κι' οἱ καλοφαγάδες ἔμειναν κατενθουσιασμένοι...

Καὶ τοὺς ἱεροὺς σκοποὺς τοῦ Ο.Φ.Α. καὶ τὴν σπουδαία του ἀποστολὴ τὴν ἀνέλυσε μὲ τὴν γνωστή του εὐγλωττία καὶ παραστατικότητα ὁ 'Αρχηγός μας ὁ κ. Ν. Κόκκινος, ποὺ μὲ ἕνα σύντομο λόγο του προκάλεσε ἐνθουσιασμὸ καὶ δίκαια καταχειροκροτήθηκε...

Ἔτσι πέρασαν σιγὰ-σιγὰ οἱ ὧρες, μέσα στὴν ὄμορφη νύχτα, μὲ συντροφιὰ τὴ μουσικὴ στὸ ὀνειρεμένο ἐκεῖνο γλέντι, ποὺ κράτησε μέχρι τὸ πρωῒ καὶ γνώρισε μιὰ πρωτοφανῆ ἐπιτυχία, μιὰ ἐπιτυχία ποὺ σκόρπισε διαλεχτὲς συγκινήσεις κι' ἄφισε ἀξέχαστες ἀναμνήσεις σ' ὅσους εἶχαν τὴν τύχη νὰ βρεθοῦν στὴν 'Εκάλη ἐκεῖνο τὸ ὑπέροχο βράδυ...

Δέκα χρόνια ζωῆς τοῦ Πρεβαντορίου... μιὰ ζωὴ ὁλόκληρη δηλαδή, ποὺ συνθέτει καὶ φέρει σὲ φῶς μιὰ ἀκόμα ἀκριβὴ πτυχὴ τοῦ ἔργου, τοῦ πολύμορφου καὶ εὐγενικοῦ ἔργου, τῶν κυριῶν τοῦ Ο.Φ.Α. 'Αθηνῶν...

'Αξίζουν πολλὰ συγχαρητήρια, ἀξίζουν χίλιοι ἔπαινοι στὴν κυρία Χυτήρογλου στὴν ὑπέροχη κι' ἀκούραστη κυρία 'Ιωακείμογλου καὶ σ' ὅλες τὶς καλὲς κυρίες, ποὺ ἐπέτυχαν γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ νὰ παρουσιάσουν ἕνα ἐκπληκτικὸ ἐπίτευγμα, γιὰ τὸ ὁποῖο ἡ βαθειὰ εὐγνωμοσύνη ὁλόκληρου τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος θὰ τὶς συντροφεύῃ αἰώνια.

Ὁ Ο.Φ.Α. 'Αθηνῶν ἀποτελεῖ τίτλον τιμῆς γιὰ τὴν 'Αστυνομία.

Ὁ Ο.Φ.Α. 'Αθηνῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νᾶναι περήφανος γιατὶ κέρδισε τὴν ἀγάπη μας ὁλόκληρη.

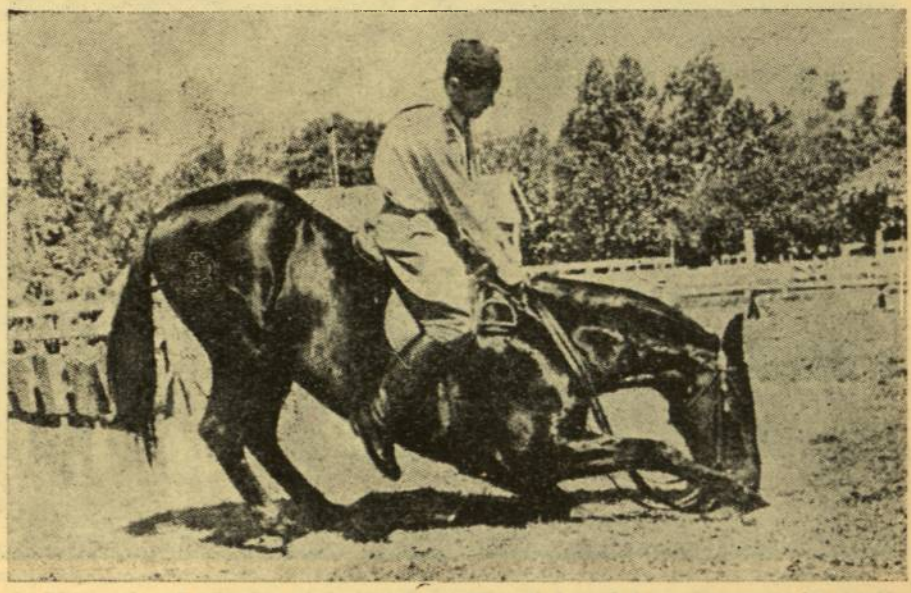
Σ. ΠΗΛΟΣ





(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Συνεχίζομεν τὴν δημοσίευσιν τῶν φωτογραφιῶν τοῦ εἰδικοῦ τεύχους τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Μπουένος Ἄϋρες, αἱ ὁποῖαι ἀφορῶσιν τὴν μετεκπαίδευσιν ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν εἰς τὴν Εἰδικὴν Ἀκαδημίαν ἥτις ἱδρύθη ἐκεῖ, διὰ τὴν ἐπὶ ἀνωτέρου ἐπιπέδου ἐκπαίδευσιν τῶν ἀστυνομικῶν καὶ ἐνημέρωσιν αὐτῶν ἐπὶ τῶν νεωτέρων μεθόδων ἀντιμετωπίσεως τοῦ ἐγκλήματος καὶ τηρήσεως τῆς τάξεως.



Λόγῳ τῶν ἰστυπιῶν τοῦ ἐδάφους μερικῶν τμημάτων τῆς ὀχανοῦς Ἐπαρχίας τοῦ Μπουένος Ἄϋρες, ἡ ἱππασία διδάσκεται μὲ ἰδιαιτέρα φροντίδα.



Γυμνάσματα μαθητῶν τῆς σχολῆς στὴν Ἱππασίαν.



Χωρὶς νὰ παραμερίζεται ἡ βασικὴ ἐκπαίδευσις, ἕνας ἀριθμὸς μαθητῶν ἔχει ἀφοσιωθῆ σὲ διάφορα γυμνάσματα, ποὺ ἀπαιτοῦν ἰδιαιτέραν ἱκανότητα.



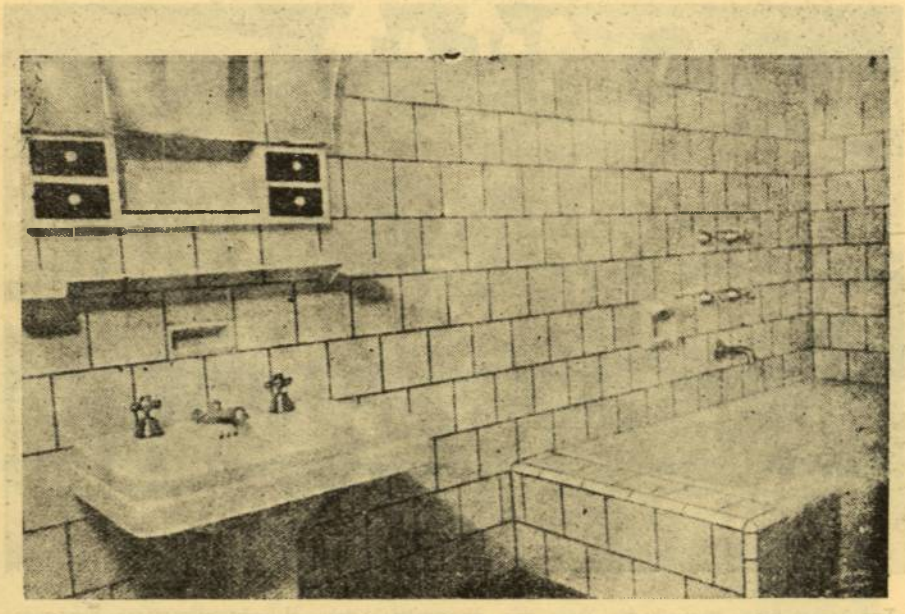
Οἱ μαθηταὶ ἔχουν στὴν διάθεσίν των σύγχρονα ὑπνοδωμάτια κομψὰ καὶ κόμμοδα, ποὺ συντείνουν στὸ νὰ καθίσταται εὐχάριστος ἡ ζωὴ ἐντὸς τῆς σχολῆς.



Στὴ λέσχη ὅπου περνοῦν τὶς ὧρες τῆς ἀναπαύσεώς των, οἱ μαθηταὶ παίζουν διάφορα παιγνίδια. Στὴν διάθεσί τους ὑπάρχει ἐπίσης μία δισκοθήκη μὲ πλούσιο ρεπερτόριο κλασσικῶν ἔργων.



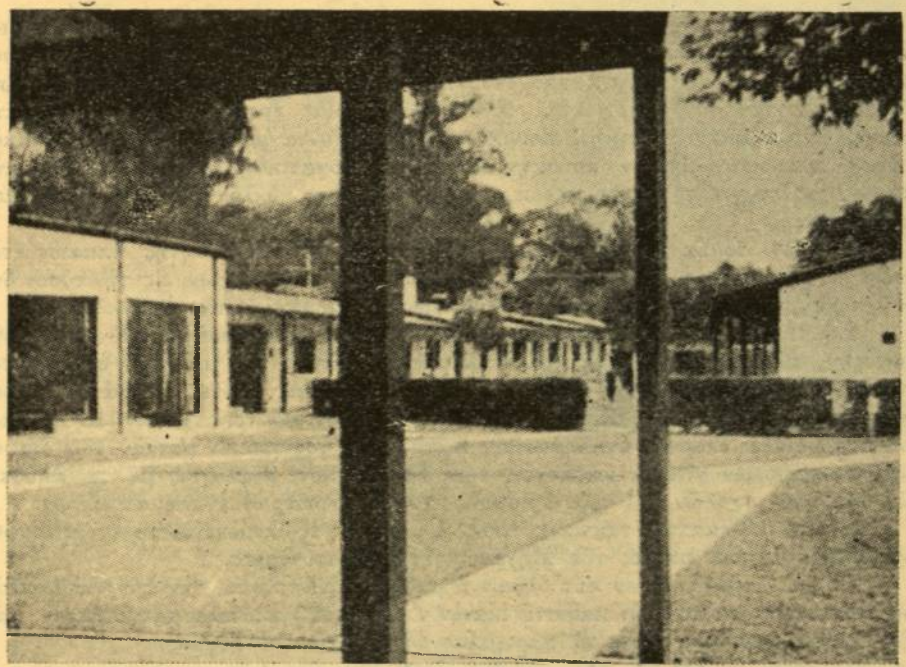
Τὸ ἐστιατόριο εἶναι εὐρύχωρο καὶ ἄνετο. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ γεύματα, αὐτὰ εἶναι διαλεγμένα ἔτσι ποὺ νὰ προσαρμόζωνται στὴν καθημερινὴ ἐνεργητικότητα τῶν μαθητῶν.



Κάθε κοιτὼν περιέχει καὶ ἰδιαιτέραν αἴθουσαν λουτροῦ, ποὺ περιέχει ὅλα τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια τῆς ἀτομικῆς ὑγιεινῆς.



Ἡ αἴθουσα κουρείου ἀνταποκρίνεται πλήρως εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας τῆς σχολῆς.



Ἡ λέσχη (ἐξωτερικὴ ἄποψις). Διακρίνει κανεὶς τὸ μέγεθος τῶν παραθύρων ποὺ ἐξασφαλίζουν ἕνα τέλειον ἐξαερισμὸν καὶ φωτισμόν.



Ἕνα ἐξωτερικὸ τμῆμα τῶν περιπτέρων—κοιτώνων.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ Σχολικοῦ ἔτους τοῦ ὁποίου ἡ φοίτησις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν Ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν εἰς τὸν ἀμέσως ἑπόμενον βαθμόν, οἱ ἐσωτερικοὶ μαθηταὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν μελέτην τῶν ἑξῆς μαθημάτων: Ψυχοπαθολογίαν τοῦ ἐγκληματίου, ἐγκληματολογικὰς ἐρεύνας, πρόληψιν ἀδικημάτων, ἀστυνομικὴν τακτικήν, ποινικὸν δίκαιον, συνταγματικὸν δίκαιον, ἀστικὸν δίκαιον, ἐμπορικὸν δίκαιον, ποινικὴν δικονομίαν, ἐργατικὸν δίκαιον, συγκριτικὴν ἀστυνομίαν, τεχνικὴν ἀναγνωρίσεως, καθὼς καὶ ἕνα κύκλον μαθημάτων σωματικῆς ἀγωγῆς.

Εἰς τὸν τομέα τῶν ἐγκληματολογικῶν ἐρευνῶν, ὁ μαθητὴς ἐκπαιδεύεται ἐντὸς τοῦ ἐργαστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν διακεκριμένων εἰδικῶν, εἰς τὴν τόσον δύσκολον καὶ πλουσίαν τεχνικὴν τῆς ἐντοπίσεως καὶ σημασίας τῶν ἰχνῶν.

Εἰς τὴν ψυχοπαθολογίαν τοῦ ἐγκληματίου, διδάσκεται καὶ ἐμβαθύνει εἰς τοὺς διαφόρους τύπους ἐγκληματιῶν. Οἱ ἐγκληματίαι ἐνώπιον τῶν μαθητῶν ἐξετάζονται καὶ ἐρωτῶνται ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ. Εἰς τὰς ἐρωτήσεις πάντες λαμβάνουν μέρος καὶ γίνεται λεπτομερὴς ἀνάλυσις τῶν κινήτρων καθὼς καὶ τῶν τάσεων καὶ κλίσεων ποὺ παρουσιάζει ἕκαστος ἐγκληματίας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μεταξὺ τῶν διαφόρων περιπτώσεων γίνεται κατάταξις τῶν ἀδικημάτων, ἀναλόγως μὲ τὰς ἀπόψεις τῶν διαφόρων σχολῶν καὶ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν γνωστοτέρων ἐγκληματολόγων.

Εἰς τὸ μάθημα τῆς τακτικῆς τέλος, ὁ μαθητὴς ἐξοικειώνεται πρὸς τὰς διαφόρους ἐνεργείας καὶ φάσεις τῆς Μηχανοκινήτου Ἀστυνομίας.

Οὕτω, λοιπόν, ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὁ μαθητὴς ἀναπτύσσει τὴν ἐπαγγελματικὴν του δραστηριότητα ποὺ τὸν καθιστᾷ ἱκανὸν ν' ἀγωνισθῇ ἀποτελεσματικώτερον ὑπὲρ τῆς δημοσίας τάξεως, ὥστε νὰ παραμείνῃ ἀδιάψευστον τὸ δόγμα :

«Ὁ ἐγκληματίας πάντοτε χάνει».

ΟΜΙΛΙΑ

ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΛΑΝΤΖΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΩΤΕΡΟΥΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Τὴν 10ην ὥραν τῆς 24-6-58 ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς, ὡμίλησεν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Λέσχην, πρὸς τοὺς Ἀνωτέρους Ἀξιωματικοὺς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος, περὶ τῶν φλεγόντων ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν τῆς Χώρας, ἀναπτύξας συγχρόνως καὶ τὰς ἐγκυκλίους του ὡς πρὸς τὰς σχέσεις Ἀστυνομίας καὶ κοινοῦ.

Κατωτέρω παραθέτομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 98 ἐγκύκλιόν του, ἥτις ἀφορᾷ τὰς σχέσεις τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων μετὰ τοῦ κοινοῦ.

«Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1 ἐγκ. 86 ἀπὸ 27-5-56 Διαταγῆς μου διέγραψα τὰς ἀρχὰς » αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ διέπουν τὰς πράξεις τῶν ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας » καὶ νὰ ἀποτελοῦν τὸ πλαίσιον αὐτῶν.

«Θεωρῶ σκόπιμον νὰ ἐπανέλθω συνιστῶν ὅπως ἐκτελῆτε τὰ καθήκοντά σας » μετὰ ἐλευθερίας καὶ πρωτοβουλίας, ἀπε- » ρίσπαστοι καὶ ἄφοβοι, βέβαιοι ὄντες ὅτι » ἐν τῷ πλαισίῳ τούτῳ θὰ ἔχετε ἀπόλυτον » συμπαράστασιν τῶν προϊσταμένων σας καὶ » ἐμοῦ προσωπικῶς.



Ὁ κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

«Ἐπ' εὐκαιρίᾳ, ἀναφερόμενος εἰς τὸν » κατ' ἐξοχὴν ἐνδιαφέροντα, ὑπὸ τὰς συγ- » χρόνους τῆς ζωῆς συνθήκας, κοινωνικὸν » καὶ ἐκπολιτιστικὸν τομέα τῆς ἀποστολῆς » σας, ὑπογραμμίζω τὴν μετὰ ἰσοπολιτείας, » ἀντικειμενικότητος, ἀπροσωποληψίας καὶ » δικαιοσύνης μεταχείρισιν τῶν πολιτῶν ἐν » τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ Νόμου.

«Εἶναι ὄντος τραχὺ τὸ ἔργον τῶν ἀν- » δρῶν, ὡς ἐκτελεστικὸν καὶ πειθαναγκαστι- » κὸν καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων » ἐπαφῆς αὐτῶν μετὰ τῶν πολιτῶν δημιουρ- » γεῖται ἡ τοιαύτη ἢ τοιαύτη ψυχολογία » ἐμπιστοσύνης ἢ δυσαρεσκείας τῶν πολιτῶν.

«Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν πρέπει νὰ συ- » νειδητοποιηθῇ ἡ ὑγιὴς ἀρχὴ καθ' ἣν οἱ » πολῖται πρέπει νὰ τυγχάνουν στοργικῆς, λο- » γικῆς καὶ ρεαλιστικῆς ἐξυπηρετήσεως.

«Πρὸς τοῦτο θὰ γίνεται χρῆσις πάν- » τοτε τῶν μέσων τῆς πειθοῦς, τῶν συμβουλῶν, τῶν παραινέσεων καὶ τῶν ὑπο- » δείξεων ὅπως οἱ πολῖται προθύμως ὑποβοηθοῦν καὶ συντρέχουν τὸ ἔργον τῶν » ἀστυνομικῶν.

«Χρῆσις μηνύσεων θὰ γίνεται μετὰ τὴν ἐξάντλησιν ὅλων τῶν ἀνωτέρω μέ- » σων τῆς πειθοῦς καὶ ἐν ἐσχάτῃ μόνον ἀνάγκῃ. Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἀποδίδω » ὅλως ἰδιαιτέραν σημασίαν καὶ καλῶ πάντας τοὺς ἄνδρας νὰ ἐγκαινιάσουν τὴν » ἀρχὴν αὐτὴν διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἐπιτευχθῇ καλυτέρα ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου, ἡ » ὁποία ἐγγυᾶται τὴν πρόοδον τῶν πολιτῶν καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ Κράτους.

«Ἡ ἐπαφὴ τῶν ἀστυνομικῶν μετὰ τοῦ κοινοῦ δέον νὰ εἶναι στενωτάτη.

«Καταστήσατε τὴν ἐπαφὴν αὐτὴν ἐπωφελῆ καὶ ἐπιθυμητὴν εἰς τοὺς πολίτας. » Δημιουργήσατε ἀτμοσφαῖραν ἐμπιστοσύνης καὶ ἐπικαλεσθῆτε τὴν συνεργασίαν » τῶν πολιτῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου.

«Οἱ ἀστυνομικοί, πρέπει νὰ εἶναι κοινωνοὶ τῶν προβλημάτων τοῦ λαοῦ, » νὰ πληροφοροῦνται τὸν χαρακτῆρα καὶ ροπὰς τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς των, » τὰς δυσχερείας τῶν ἐπαγγελματιῶν. Κινούμενοι, ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων » των, ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν καὶ καταστήματος εἰς κατάστημα, ἂς προσέρχωνται ὡς » φίλοι τῶν πολιτῶν, συμπαραστάται καὶ βοηθοὶ αὐτῶν εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς » ἐπαγγελματικῆς αὐτῶν δραστηριότητος.

«Τὰ ἀστυνομικὰ αὐτῶν ἔργα δέον νὰ ἐκτελοῦν μετὰ ρεαλιστικὴν ἐκτίμησιν » τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν, τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους, τῶν ἐπαγγελματικῶν » δεδομένων καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ συγκεκριμένου πολίτου κατὰ ἢ ὑπὲρ τοῦ ὁ- » ὁποίου ἐκδηλοῦται ἡ ἀστυνομικὴ δραστηριότης.

«Κάθε πολίτης ἐργάτης, ἀγρότης, ὑπάλληλος, ἐπαγγελματίας, ἔμπορος, » βιοτέχνης, βιομήχανος κλπ. εἶναι ἕνας παράγων δημιουργικὸς μὲ ἀποστολὴν » καὶ ἔργον ἐθνικοῦ καὶ κοινωνικοῦ περιεχομένου. Εἰς τοῦ πολίτου τούτου τὴν » προσωπικότητα ὀφείλεται σεβασμὸς καὶ στοργικὴ μεταχείρισις, ὁμοῦ μὲ τὴν » δημιουργίαν συνθηκῶν ἀσφαλείας, τάξεως καὶ ἀνέσεως, ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ ἐκ- » δηλωθῇ ἡ δημιουργικὴ δραστηριότης, ἀπαραίτητος ὅρος τῆς οἰκονομικῆς ἀνορ- » θώσεως καὶ πολιτιστικῆς προαγωγῆς τῆς Χώρας. Τοῦτο πρέπει νὰ καταστῇ ἀρχὴ » καὶ συνείδησις εἰς ὅλα τὰ ὄργανα τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας.

«Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν στολῇ παράστασιν τῶν ἀνδρῶν, τὸ ἀστυνομικὸν » ὄργανον ἄμεμπτον εἰς ἐμφάνισιν, ἄψογον εἰς συμπεριφορὰν καὶ ἐγκρατὲς τῶν » καθηκόντων, δέον νὰ εἶναι εἰς ὅλας αὐτοῦ τὰς ἐκδηλώσεις, ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ, » μορφὴ ἀνθρώπου μὲ κατανόησιν, μὲ καλωσύνην, μὲ εὐμενῆ διάθεσιν, ὥστε παντοῦ » ὅπου εὑρίσκεται νὰ ἀποσπᾷ τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν τοῦ κοινοῦ, καὶ δημιουργῇ » ἀτμοσφαῖραν ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Διοίκησιν ἐν γένει, πρὸς αὐτὸ » τοῦτο τὸ Κράτος, τοῦ ὁποίου συνήθως τυγχάνει ὁ μοναδικὸς ἀντιπρόσωπος.

«Καλῶ ἅπαντας τοὺς Διοικητὰς 'Αξιωματικοὺς καὶ βαθμοφόρους ἐν γένει, » ὅπως τὰς ἀρχάς μου αὐτὰς ἀναπτύξουν καὶ ἀναλύσουν, ὥστε νὰ καταστοῦν αὗται » συνείδησις, ὡς θεωρία καὶ πρᾶξις ἀπανταχοῦ τῆς 'Επικρατείας.

«Τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης μου θὰ παρακολουθήσω διὰ νὰ ἐκτιμήσω τὸ » ἔργον καὶ τὴν ἀπόδοσιν ὅλων, διότι ἐπιθυμῶ νὰ διαπιστώσω ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν » ὡς ἄνω ἀρχῶν, ὅτι ἡ ἀγάπη θὰ εἶναι ὁ συνδετικὸς κρίκος τῶν ὀργάνων μετὰ τῶν » πολιτῶν, ἡ ὁποία θὰ γεννηθῇ ἐκ τῆς ἀμέσου ψυχικῆς ἐπαφῆς τῶν ὀργάνων μετὰ » τοῦ λαοῦ καὶ τῆς δι' ἔργων συμπεριφορᾶς αὐτῶν ὡς φίλων καὶ προστατῶν τῶν » πολιτῶν».

'Εν 'Αθήναις τῇ 23 'Ιουνίου 1958

'Ο 'Υφυπουργὸς

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

Σ Υ Γ Γ Ν Ω Μ Η

'Αλλοίμονο!!... στέναξε σὰν θηρίο στὸ κλουβί, ὁ Γιάννης Ντανᾶς, κι' ἔσυρε μολυβένια τὰ παράλυτα ἀπὸ τὴν στενοχώρια καὶ τὴν ἀπελπισία πέδια του, μέσα στὴν πολυτελέστατη κρεβατοκάμαρα, ποὺ καμάρωνε φιλάρεσκα, κοκέτικα, λουσμένη, στὰ χρυσοποίκιλτα στολίδια, τὰ σπάνια πορτραῖτα, τὶς χρυσοπράσινες κουρτινίτσες ποὺ ψηλὰ στὴν γωνιὰ χαμογελοῦν ἱκανοποιημένες γιὰ τὴν τύχην τους, λουσμένες ἀπὸ χρυσῆ βροχή, ἀποκαλύπτοντας μὲ τὸ χαμόγελό τους τὴν γλυκειὰ μορφὴ τῆς Θεοτόκου, τὸ γαλήνιον ἀραξοβόλι κάθε θαλασσοδαρμένης ψυχῆς, ποὺ σὰν ἀέναος ποταμὸς φωτός, τὸ καλοσυνᾶτο Της χαμόγελο λούζει, φωτίζει τὰ πάντα.

Τὰ βαρειὰ ἔπιπλα ὑψώνονται τεμπέλικα, βαρυεστημένα, ἐνῶ στὸ κάρυνο κομψὸ κρεβάτι τραντάζουν στεναγμοὶ πονεμένοι σὰν μακρυνὴ βροντὴ καὶ τὸ καφτὸ παραμιλητό, φθάνει στ' αὐτιὰ του βουητὸ χωρὶς νόημα....

Κάτω ἀπὸ τὰ μεταξωτὰ σκεπάσματα, τὸ πονεμένο κορμὶ τῆς μητέρας του τραντάζεται συθέμελα, ἀπὸ τὴν φουρτούνα τοῦ πυρετοῦ, ποὺ καλπάζει στὶς φλέβες της, σὰν ἀναλυτὸ μολύβι. Ἡ μορφή της στεφανωμένη μὲ τὰ ξέπλεκα γκρίζα μαλλιά, ποὺ στέκουν ἄτακτα, σὰν ἀκάνθινα, σὰν τὸ στεφάνι τοῦ Ναζωραίου, κίτρινη σὰν θειαφοκέρι, κάτω ἀπὸ τὸ φωτοστέφανο τοῦ θαμποῦ ἀμπαζούρ, φαντάζει σὰν ἄλλη Μαντόνα, μὲ τὰ χέρια κρεμασμένα παράλυτα, σὰν τσακισμένες φτεροῦγες. Τὰ μάτια της μισόκλειστα, σὰν ἀναμμένα κάρβουνα τρέχουν ἀργὰ χαράζοντας δυὸ γυαλιστερὰ αὐλάκια, σὰν λυωμένο ἀγιοκέρι, πάνω στὰ χλωμὰ μάγουλά της. Τὸ βλέμμά της θολὸ γεμᾶτο φρίκη καὶ ἱκεσία, στυλώνεται ψηλὰ στὴν εἰκόνα, σὰν νὰ θέλῃ ν' ἁρπαχτῇ ἀπὸ τὴ χρυσοκέντητη κουρτίνα, σὰν νὰ θέλῃ νὰ σωθῇ, νὰ μὴν βουλιάξῃ στὸ ζοφερὸ σκοτάδι ποὺ ἔρχεται...

Ἔχωσε τὰ μαλλιαρὰ χέρια του στὰ κατάμαυρα κατσαρὰ μαλλιά του καὶ ἔσφιξε μὲ ἀπελπισία τὸ κεφάλι του.

Ἡ μαρμαρυγὴ τῶν κλαμένων ματιῶν του, ποὺ ὀρθάνοιχτα ἀγκαλιάζουν κρεβάτι καὶ ἄρρωστη, τὸν ἀνοιχτὸ τάφο ποὺ χάσκει ἀνελέητος, σὰν χάρυβδι, γίνονται σπίθες, φλόγες ὅμοιες μὲ ζῷου πιασμένου στὴν παγίδα.

Τὰ ἀκατάστατα βήματά του τὸν σέρνουν ἀπὸ δῶ κι' ἀπὸ κεῖ, σὰν ρημαγμένο καράβι σ' ἄγρια θάλασσα. Στενάζει ἀπὸ τὸν τρόμο καὶ τὴν ἀμηχανία σὰν θηρίο καὶ στὰ μαβιά του μάτια δὲν βλέπεις βάθος, ἐνῶ στὸ μαλλιαρὸ στῆθος του κάτω ἀπὸ τὸ ξεκουμπωμένο ροῦχο, τραντάζει ἄγρια ἡ φουρτούνα τοῦ πόνου καὶ τῆς ἀπελπισίας, ἡ θάλασσα τῆς πίκρας καὶ τῆς ἀμηχανίας, ἀνακατωμένη ἀπὸ τὴν τριάνα τῆς σκληρῆς μοίρας τῆς κρύας πραγματικότητας, κάνοντας τὶς φλέβες του νὰ σπαρταροῦν, νὰ χτυπιοῦνται σὰν πράσινα φίδια καὶ νὰ κουλουριάζωνται στὸ δυνατὸ λαιμό. Τὰ μελανιασμένα χείλη του τρέμουν φαρμακωμένα ἀπὸ τὴν πίκρα, ποὺ ἦταν μαζεμένη στὴν καρδιά του, μορφάζοντας σὰν ἀνοιχτὴ πληγὴ καὶ στὸ στεγνὸ λαρύγγι του ἀνεβαίνουν κόμπο-κόμπο ἄναρθρα σφαγμένα ξεφωνητά, σὰν κλάμα... σὰν λυγμοί, κάνοντας τὸ μαλλιαρὸ στῆθος, νὰ κλειδωνίζεται σὰν γέρικο σκαρὶ σ' ἄγρια φουρτούνα...

Καὶ ὁ πυρετὸς ἀργός, μὰ σίγουρος γιὰ τὴν δουλειά του, σὰν ἀναμμένο καμίνι, γλύφει τὸ βασανισμένο κορμὶ τῆς μητέρας του, ποὺ ἀργολυώνει σὰν πασχαλιάτικη λαμπάδα...

Μόνον ἕνας Θεὸς μπορεῖ πλέον νὰ ἐπέμβῃ...

Εἶχε πεῖ ὁ γέρων Φαντίδης στὸ Γιάννη Ντάνα καὶ κούνησε ἀπελπισμένα τὸ κεφάλι του... Ἡ συνηθισμένη ἔκφρασις ἀδυναμίας τῆς ἐπιστήμης.

Μόνον ἕνας Θεός; Μὰ τρελλάθηκαν; Μήπως ἡ σοφία τοὺς ἐμώρανε; Ποιὸς Θεός; Τὶ παραμύθια μοῦ λένε; Ἔχει γοῦστο τώρα νὰ θέλουν νὰ μὲ κάνουν καὶ μένα νευρόσπαστο τῶν προλήψεών τους... 'Αλλὰ ἡ μητέρα... Ὤ!... Ἡ μητέρα!!... Τί γίνεται; ... Πόσο θὰ πονάῃ... πόσο θὰ ὑποφέρῃ!!... Καὶ ἀνοίγει τὰ μάτια διάπλατα βλέποντάς την νὰ βουλιάζῃ λίγο-λίγο στὸ ἀνελέητο τέλμα τοῦ ἅδη.

Μπᾶ! τὶ λέω ὁ κουτός, θὰ φέρω τὸν καθηγητὴ Χατζῆ ποὺ εἶναι καὶ ἡ ἐνσάρ-

κωσις τῆς ἐπιστήμης, καὶ πῶς δὲν τὸ σκέφτηκα καὶ φέρνω αὐτοὺς τοὺς μωρούς.

Αὐτὰ σκεπτόταν ὁ μηχανικὸς Ντανᾶς, γνωστὸς σ' ὅλον τὸν κόσμο γιὰ τὶς τολμηρὲς κατασκευές του, ποὺ κατέπληξαν τοὺς εἰδικούς. Ἡ κομψὴ βιλίτσα του ἦταν κατάκλειστη. Ἡ μητέρα του ἡ ἀστείρευτη πηγὴ καλωσύνης, μιὰ Μαντόνα χωρὶς φωτοστέφανο, βρισκόταν στὸ κατῶφλι τοῦ θανάτου. Ἡ μητέρα του ἦταν τὸ μόνο πλᾶσμα ποὺ λάτρευε ὁ Ντανᾶς, γνωστὸς σκεπτικιστὴς καὶ ἄθεος. Ἦταν ἡ μητέρα του γι' αὐτὸν οἱ τροχοὶ τῆς ἁμάξης τῆς ζωῆς του... τὸ πᾶν!!

Ἀποροῦσε κανείς, πῶς ἡ ὑπέροχη αὐτὴ ψυχὴ ἔκανε κοντὰ στὸν φοβερὸ αὐτὸν Νέρωνα καὶ καταγελαστὴ τῶν πάντων. Μόνον ἂν ἄνοιγαν τὴν καρδιά του, θὰ ἔβλεπαν πόση πίκρα ἦταν μαζωμένη ἐκεῖ, ἀπὸ τὴν κόλασι τῆς ψυχῆς τοῦ γυιοῦ της. Ὄχι δὲν ἦταν τέρας! Ἀντίθετα ἦταν ὑπέροχος σ' ὅλα τ' ἄλλα, εὐγενικὸς γενναιόψυχος—τὶ εἰρωνεία!...—μέχρι θυσίας καὶ γνώριζε ὅτι τὴν λάτρευε, ὅτι ἀνέπνεε μόνον γιὰ κείνην. Ἀλλὰ σᾶν γελοῦσε κατάμουτρα, ὅταν αὐτὴ πήγαινε στὴν ἐκκλησία καὶ ἔπαιρνε ἐκεῖνο τὸ ἀπαίσιο ὕφος, τὸ κοροϊδευτικό, μιὰ πυκνὴ σκιὰ ἔπεφε ἀνάμεσά τους, ἕνα ἀγεφύρωτο χάος ἄνοιγε μπροστὰ καὶ σὰν χάρυβδι ροφοῦσε τὸν ἱερὸ δεσμὸ τῆς ἀγάπης τους. Πόσο δὲν ἔκλαψε πόσο δὲν παρεκάλεσε!... Ὁ βράχος ἦταν ἀκλόνητος. Ἡ ἱκεσία καὶ τὸ καφτὸ δάκρυ τῆς μάννας του δὲν μποροῦσε νὰ ποτίσῃ τὴν ἄγονη ψυχή του, οἱ ἀστραπὲς τῶν κλαμένων ματιῶν της δὲν μποροῦσαν νὰ διαλύσουν τὸ ζοφερὸ σκοτάδι, ποὺ τὸν τύλιγε, καὶ τὸ ἀγεφύρωτο χάσμα... ἔμενε!

Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μοῦ βγάλῃ τὶς ἰδέες μου, ἀφοῦ δὲν μπορεῖ νὰ μοῦ δείξῃ τὸν Θεό του. Ἔλεγε.

Μὰ βρὲ μητέρα, τῆς ἔλεγε. Πιστεύεις σ' αὐτὰ ποὺ λές; Μὰ ἂν ὁ Θεὸς ἦταν ἀληθινὸς φαντάζεσαι πὼς θ' ἄφινε τόσον πόνο γύρω του; Πὼς θὰ ἔμενε ἀσυγκίνητος σ' ὅσα γίνονται; Δὲν θὰ ἦταν ἔνοχος δίκης ἀφοῦ μποροῦσε νὰ προφθάσῃ τὸ κακὸ καὶ ἐν τούτοις δὲν ἔκανε τίποτε;

Ἄλλοτε πάλι ὅταν συνέβαινε κανένα κακό, τῆς ἔλεγε:

Ποῦ εἶναι ὁ Θεός σου μητέρα; Καὶ ἔπερνε ἐκεῖνο τὸ γνωστό του ὕφος.

Ἡ ἀγάπη του ὅμως γιὰ τὴν μητέρα του ἦταν ἀπέραντη σᾶν θάλασσα, θερμὴ σᾶν Βεζούβιος. Τὴν ἄφινε νὰ κάνῃ ὅτι θέλει.

Ἀφοῦ θέλεις μαννούλα μου, εἶσαι ἐλεύθερη νὰ πιστεύῃς...

Τώρα ὅμως... ἡ μαννούλα του κινδυνεύει... ἡ μητέρα του... οἱ τροχοὶ τῆς ἁμάξης τῆς ζωῆς του, τὸ ἄστρον τῆς Βηθλεέμ του βασιλεύει, στὸ γαλάζιο πέλαγος τῶν ματιῶν της, τὰ μαβιὰ σύννεφα εἶχαν κρεμάσει τὰ γκρίζα κουρέλια τους, ἐκεῖ ποὺ ἄλλοτε ἔβλεπε τὴν βάρκα τῆς εὐτυχίας του νὰ λάμπῃ μακάρια καὶ κεῖνος βούλιαζε σὲ μιὰ γλυκειὰ Νιρβάνα, ἐκεῖ ποὺ ὁ ψίθυρος τοῦ ζεφύρου, ἡ ἀναπνοή της, ἔκανε τὸ πρόσωπό του νὰ ὠχριᾷ, νὰ τρεμουλιάζῃ ἀπ' τὴν συγκίνηση καὶ ἡ φωνή της γλυκειὰ σᾶν τσιγγάνικο βιολί, δόνιζε τὸν ἀέρα μαγικά, φουρτουνιάζοντας τὴν παιδικὴν καρδούλα του ξεχειλίζοντάς την ἀπὸ εὐτυχία τώρα ἀνατριχιάζει ἀπὸ τὸν βραχνὸ ρόγχο... τὸν ἐπιθανάτιο, ποὺ σᾶν νὰ σέρνεται ἁλυσσίδα, βγαίνει σερνάμενος ἀπὸ τὸ καφτὸ λαρύγγι, γεμᾶτος παράπονο καὶ φθάνει στ' αὐτιά του σᾶν κύκνειο ᾆσμα.

Σεισμὸς ὁλόκληρος, ἂν κατέρρεε τὸ ἥμισυ τῆς γῆς, τὰ πάντα ἂν ἐχάνοντο αὐτὸς θὰ κάγχαζε λέγοντας «ποῦ εἶναι ὁ Θεός σας νὰ σᾶς βοηθήσῃ». Τώρα βλέπει τὸν κίνδυνο νὰ χάσῃ ὅ,τι πιὸ πολὺ λατρεύει στὸ κόσμο καὶ γίνεται ἔξαλλος. Τρέχει σ' ὅλους τοὺς γιατρούς, οἱ κρόταφοί του σφυροκοπιοῦνται κι' ἡ καρδιά του τρέμει σᾶν λαβωμένο πουλάκι, ἡ κοφτὴ γρήγορη ἀνάσα του, τὰ κατακόκκινα μάτια του, βλέπουν διεσταλμένα σᾶν ναυαγοῦ, ποὺ τὸν ἅρπαξε ἡ ἀφρισμένη φουρτούνα (τῆς ἀπελπισίας)...

Ἦλθε καὶ ὁ Χατζῆς... κούνησε ἀπελπισμένα τὸ κεφάλι του...

Ἡ πνευμονία εἶναι προχωρημένη καὶ πολὺ σοβαρά, εἶπε... Ἡ ἐπιστήμη ἔκανε τὸ καθῆκον της κύριε Ντανᾶ... ἀλλὰ ἂς ἐλπίζωμε στὸν Θεό... Καὶ ἄφισε μισοτελειωμένη τὸ φράσι του.

Μὲ ἀνοιχτὸ τὸ στόμα ὁ Ντανᾶς, κατάπληκτος παρατηροῦσε τὸ γιατρὸ νὰ φεύγῃ... εἶχε ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνη στὸν καθηγητὴ ποὺ ἦταν παγκόσμια γνωστὸς... ἀφοῦ τὸ εἶπε...

Κύριε νομίζω πὼς δείχνει, πὼς σᾶς ζητεῖ ἡ κυρία, λέγει ἡ καμαριέρα στὸν Ντανᾶ κυττάζοντάς τον παράξενο. Καὶ εἶχε δίκηο διότι ὁ Ντανᾶς μαρμαρωμένος στὴν θέση ποὺ τὸν ἄφισε ὁ γιατρὸς μὲ χαραγμένα στὸ πρόσωπό του τὸν φόβο καὶ τὴν ὀδύνη, ἀπὸ τὴν γλυφίδα τοῦ πόνου, ἀτένιζε ἀφῃρημένος τὸ ἄπειρον... τὰ κατακόκκινα μάτια του λὲς καὶ βουτοῦσαν μέσα σ' ἐκεῖνον τὸν κατασκότεινο ὠκεανὸν τῆς συμφορᾶς ποὺ ἔβλεπε... Ναὶ θὰ πάω, εἶπε ἀφῃρημένα.

Ἀνέβηκε τὴν ὑπέροχη μαρμαρένια σκαλίτσα, τὴν «σκάλα τοῦ παραδείσου ὅπως τὴν ἔλεγε καὶ μπῆκε στὴν θαυμάσια κουκλίστικη κρεβατοκάμαρα ποὺ εἶχε σχεδιάσει αὐτός. Τίποτε δὲν τὸν συγκινοῦσε τώρα, μόνο μιὰ μορφὴ ξαπλωμένη στὸ ἐβένινο κρεβάτι, ροφοῦσε ὅλο τὸ εἶναι του. Τὰ σεβαστὰ γκρίζα μαλλιά της σέρνονται στὸ προσκεφάλι τοῦ πόνου καὶ κατρακυλοῦν μαζί της ἀπὸ τὴν κορυφή της ζωῆς καὶ τὰ γαλάζια μάτια της χωμένα στὶς κόγχες, δὲν ἀστράφτουν ὅπως πρίν, τυλιγμένα στὴν πνιγερὴ ὁμίχλη τοῦ πυρετοῦ, σβύνουν λίγο-λίγο, βουλιάζουν στὸ ἀνελέητο τέλμα τοῦ θανάτου, κάνοντας τὸ δωμάτιο νὰ τὸ πλημμυρίζῃ μιὰ ἄγρια σιωπὴ ἀδειάζοντας ἀπὸ κάθε ζωὴ τὴν πλάση.

Πλησιάζει ὁ ρυθμὸς τῆς ἀναπνοῆς της γοργός, κοφτός, φθάνει σ' αὐτὸν σὰν πυρωμένο ἀτσάλι καὶ χώνεται στὴν καρδιά του.

Πιάνει τὰ χέρια της ποὺ εἶναι φωτιὰ καὶ προσπαθεῖ νὰ τὰ δροσίσῃ μὲ τὰ δικά του, νὰ δώσῃ λίγη δύναμη ἀπὸ τὴν δική του σ' ἐκείνη ποὺ φεύγει. Βλέπει τὴν ἀγωνία της νὰ τοῦ μιλήσῃ καὶ τὴν καταφιλεῖ στενάζοντας μαζί της, ξεχειλίζοντας ἀπὸ μιὰ ἀγάπη δυνατὴ σὰν τὸ θάνατο.

...Ἀφοῦ τὸ εἶπε ὁ Χατζῆς... τὶ νὰ κάνω!... Ἄχ... τὶ νὰ κάνω... καὶ ὁ συμπιεσμένος πόνος του, ξεσπᾷ ξαφνικὰ μὲ ἕνα βουβὸ κλάμα ἀκατάσχετο, ἕνα ξέσπασμα τραγικὸ γιὰ ἕνα Ντανᾶ...

Ὁ γρανίτης ἔσπασε... Καθὼς σηκώνε τὸ κεφάλι μὲ πρόσωπο πλημμυρισμένο στὰ δάκρυα, τὸ βλέμμα του συναντᾷ μιὰ ὁλόχρυση ἡλιαχτῖδα ποὺ τρυπώνει ἀπὸ μιὰ χαραγὴ τοῦ κλειστοῦ παραθυροφύλλου καὶ χτυποῦσε ἀπέναντι στὸν τοῖχο καὶ ἐφώτιζε σὰ σὲ φωτοστέφανο τὸ ἥρεμο γεμᾶτο στοργὴ καὶ καλωσύνη πρόσωπο τῆς Θεοτόπου.

Ποία δύναμις; Ποία ὑποσυνείδητη παρόρμησις ἠνάγκασε τὸ Ντανᾶ νὰ σηκωθῇ καὶ τρικλίζοντας σὰν μεθυσμένος μ' ἀπέραντη ἀπελπισία νὰ σωριαστῇ μπρὸς στὴν εἰκόνα... Ἕνα κλᾶμα, μιὰ ἱκεσία βγαλμένη ἀπὸ τὸ ΕΙΝΑΙ τοῦ ἀνθρώπου του, βγαίνει σὰν ἔκκλησις στὸν Θεό.

Ὦ!!... Συγγνώμην... Συγγνώμην...

.....

Δὲν μπορεῖ νὰ πῇ τίποτε ἄλλο. Τὸ κλᾶμα γίνεται χείμαρρος, ποὺ κάνει τὰ στήθη του νὰ τραντάζωνται φουρτουνιασμένα... Κάποτε σηκώνεται μὲ μιὰ ἀλλοιώτικη γαλήνη, σὰν κάτι μεγάλο νὰ συνέβῃ...

Δὲν ἀκούει τίποτε... Κανένα θόρυβο.. Καμμιὰ βραχνὴ ἀναπνοή...

Ὦ!! Θεέ μου!! Μήπως;... Ὦ μὴ δὲν θέλω... Ὄχι... Καὶ τρέχει στὸ κρεβάτι ἔξαλλος.

Ἡ μητέρα του γαλήνια, λουσμένη σ' ἕναν εὐεργετικὸ ἱδρώτα, μὲ χαραγμένες ρόδινες πινελιὲς στὸ γλυκὸ πρόσωπό της, κοιμόταν ἥσυχα σὰν ἄγγελος... ποὺ ἔκανε τὸ καθῆκον του... Ἡ κρίσις πέρασε...

Ναὶ πέρασε!! Πέρασε καὶ ἀπὸ τὴν καρδιὰ τοῦ Ντανᾶ καὶ ἔλαμψε ἡ ἀλήθεια!!... ὁ ΘΕΟΣ!!

ΠΑΝΑΓ. ΜΠΟΥΡΙΚΑΣ



Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

.....

.....

Κάθε μέρα, ἐτούτη τὴν ὥρα, ὁ πλοίαρχος Μάρκ, στὴν πλώρη τοῦ πλοίου του ΤΕΡΝΕΡΑΙ, ἔρχεται νὰ θαυμάσῃ σιωπηλὰ τὸν ὁμιχλώδη αὐτὸν ὠκεανὸ τῆς Ἐλευθερίας, πάνω στὸν ὁποῖον πέφτει τὸ βράδυ... Βλέπει ν' ἀνάβουν φωτιὲς τριγύρω του, ν' ἀνεβαίνουν πρὸς τὸν οὐρανὸ καπνοί... ἀκούει νὰ κτυποῦν τὰ κουδουνάκια τῶν ζώων ποὺ τὰ θεωρεῖ ἐλεύθερα... Τότες πέφτει σ' ἕνα ρεμβασμό... Γαληνεύει ἡ καρδιά του...θυμᾶται...

Θυμᾶται τὸν Γιόγκο, τὴν μητέρα του, τὸν Κάϊδ, τοὺς συντρόφους του καὶ κάπου-κάπου τὸν Νταρριέ... Ἀλήθεια... Αὐτὸς ὁ Νταρριὲ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι κακὸς ἄνθρωπος... Τοῦ γράφει τακτικά, χωρὶς νὰ ἔχῃ κάτι συγκεκριμένο νὰ τοῦ γράψῃ...

Ὁ Μὰρκ τινάζει τὰ μαλλιά του ἀναστενάζοντας, καὶ κάνει μερικὰ βήματα πάνω στὸν δρόμο, ἔξω ἀπὸ τοὺς τοίχους... Περπατᾷ πάνω στὸν δρόμο τῆς ἐλευθερίας... Τὶ ἡδονικὴ στιγμή!!!... Ἔπειτα ὅμως σκέπτεται τὴν Ἀρχηγὸ Φρανσουὰζ καὶ ξαναγυρίζει...

...Ὁ Ὀλὰφ τὴν ἴδια στιγμὴ τρέχει πρὸς τὸ κτίριο, ἀριθμὸς 3... Στὸ πέρασμά του ἕνας ἢ δυὸ μεγάλοι τοῦ βάζουν τρικλοποδιά, σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση... Ὁ Ὀλὰφ ὅμως ἀπομακρύνεται γρήγορα κρατῶντας μέσα στὴ σφιγμένη γροθιά του τὸν «Θησαυρὸν» ποὺ τοῦ χάρισε ὁ Ἀλλὲν Ρομπέρ, εἰς ἔνδειξιν συμμαχίας, μερικὰ παληὰ εἰσιτήρια κάθε εἴδους γιὰ τὴ συλλογή του...

Μπαίνοντας μέσα στὸν κοιτῶνα διακρίνει τὶς πλάτες τοῦ «Πάουλο τοῦ ἀνίκητου» ποὺ δίπλα στὸ κρεβάτι τοῦ Ραντάρ, κάτι σκαλίζει μὲ ὕποπτες κινήσεις...

Ὁ Ὀλὰφ νοιώθει ἕνα παράξενο φόβο... Φοβᾶται νὰ μείνῃ μόνος μ' ἕνα μεγάλο. Προσπαθεῖ νὰ μὴν κάνῃ θόρυβο γιὰ νὰ μὴν τὸν ἀντιληφθῇ ὁ ἄλλος...

Μὲ τὶς μύτες τῶν ποδιῶν γλυστρᾷ ὡς στὸ κρεβάτι του, μὰ αἰσθάνεται ξαφνικὰ νὰ τὸν κυριεύῃ μιὰ ἀπέραντη στεναχώρια, μιὰ ἀγωνία, ἕνας μεγάλος τρόμος... Κάτι ἀνεβαίνει στὸν λαιμό του... Ποσπαθεῖ νὰ συγκρατηθῇ, μὰ δὲν τὰ καταφέρνει καὶ ξαφνικὰ βήχει...

Τὴν ἴδια ὥρα γυρίζει ἀπότομα ὁ Πάουλο κρατῶντας στὸ χέρι τὸ νόμισμα τῶν 500 φράγκων τοῦ Ραντάρ... Ὥστε γι' αὐτὸ ὁ Πάουλο βρισκόταν στὸ κρεββάτι τοῦ Ραντάρ!!!... Γιὰ νὰ τοῦ κλέψῃ τὰ λεπτὰ ποὺ τοὔστειλαν!!!... Ὁ Ὀλὰφ στέκει ἀπέναντί του μὲ τὰ μάτια ὀρθάνοιχτα ἀπ' τὸν τρόμο, ἐνῷ ὁ Πάουλο προχωρεῖ κατ' ἐπάνω του μὲ τὰ μάτια ἀγριεμμένα, τὰ χείλη μαζεμμένα, ἀπειλητικός...

Ἐν ἀνάγκῃ θὰ συντρίψῃ τὸν Ὀλὰφ γιὰ νὰ μὴν τὸν μαρτυρήσῃ...

...«Σὲ συμβουλεύω, παληοκοπριὰ Ὀλάφ, νὰ τὸ βουλώσῃς, γιατὶ ἀλλοίμονό σου... Τ' ἀκοῦς; Τσιμουδιά... Δὲν εἶδες τίποτε...».

Ὁ μικρούλης παγώνει ἀπ' τὸν φόβο του, καὶ ξαφνικὰ τὸ βάζει στὰ πόδια, ἀφίναντας τὰ πολύτιμα εἰσιτήρια σκόρπια πάνω στὸ κρεβάτι του...

Ἡ καρδιά του χτυπᾷ δυνατὰ ἐνῷ τρέχει, γυρίζοντας κάθε τόσο καὶ λιγάκι πίσω του...

Ἐπὶ τέλους ἀνταμώνει τὸν Ἀλλὲν Ρομπέρ...

«Ἐ! Ρομπέρ... Γρήγορα... Ἔλα ἀπὸ ἐδῶ!!! Κάνε γρήγορα ντέ!!!...».

Τὸν παρασύρει πίσω ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ κηπουροῦ, καὶ χωρὶς νὰ πάρῃ ἀναπνοὴ τοῦ λέει:

«...Ἂν ἤξερες τὶ εἶδα!!! Ὁ Πάουλο... Τὸ καὶ τό...».

Μὲ ζαρωμένα φρύδια ὁ Ἀλλὲν Ρομπὲρ φεύγει εἰς ἀναζήτησιν τοῦ Μάρκ...

«... Ξέρεις τὶ ἔκανε ὁ Πάουλο;...».

Ὁ Μὰρκ κατεβάζει ἀπ' τὰ δέντρα τὸν «βελοῦδο» καὶ τὸν «παρὰ-νά»...

Ἀκούγονται φωνὲς ἐδῶ κι' ἐκεῖ... ψίθυροι... φασαρία... Ἀπὸ παιδὶ σὲ παιδὶ ἡ εἴδηση γενικεύεται... Τώρα ὅλοι γνωρίζουν τὸ κακούργημα τοῦ Πάουλο... Καὶ τὰ παιδιὰ αὐτὰ (ἀπατεῶνες, δραπέτες, κλέφτες πρὸ πάντων) εἶναι κάτωχρα ἀπ' τὴν ἀγανάκτηση... Μιὰ ἀποφασιστικὴ ὁμάδα ἀναζήτησε, συνάντησε καὶ ξεμονάχιασε τὸν Πάουλο... Ἀρχίζουν νὰ συζητοῦν... ἔπειτα οἱ γροθιὲς σφίγγονται...

Ὁ Πάουλο μὲ γρήγορο χέρι ἀνοίγει τὸ μαχαῖρι του στὴ δεξιὰ τσέπη, ἐνῷ στὴν ἄλλη χαϊδεύει τὸ κλεμμένο χαρτονόμισμα, ποὺ θὰ τοῦ στοιχίσῃ πολὺ ἀκριβά...

Τὴν στιγμὴ αὐτὴ τρία σφυρίγματα ταράζουν τὴν νυκτερινὴ σιωπή...

«Ἄμεσος συγκέντρωσις δι' ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ κτιρίου ἀριθμὸς 3»...

Εἶναι τὸ σφύριγμα τοῦ «Ἄσπρο Δόντι»...

«Ἐμπρός... Μὴ χάνετε δευτερόλεπτο... Ὅλοι ἐδῶ... Πλησιᾶστε...».

Ὁ Ἀρχηγὸς εἶναι ὄρθιος στὴ μέση τοῦ λειβαδιοῦ... Τὸν περιστοιχίζουν ὁ Μπουφαλὸ μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα καὶ ὁ Ἀρχηγὸς Ρομπὲρ ποὺ κάνει διάφορες κωμικὲς χειρονομίες...

Τὰ παιδιὰ φτάνουν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, μὲ ὕφος ψεύτικα ἔκπληκτον...

Προσποιοῦνται ὅτι τάχα δὲν ξέρουν γιατὶ τὰ καλοῦν ἐκτάκτως... Προσποιοῦνται τοὺς κατάπληκτους...

Κι' ὅμως... Μόλις εἶδαν, κοντὰ στοὺς τρεῖς μεγάλους, τὸν Ραντάρ, μὲ τὰ αὐτιὰ πιὸ κόκκινα ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, κατάλαβαν καλὰ γιατὶ συγκεντρώνονται ἐκτάκτως...

...«Ἐμπρός! Συγκέντρωσις! Γρηγορώτερα!....

Τὸ «Ἄσπρο Δόντι» περιμένει ἀκόμα μιὰ στιγμὴ... παρατηρεῖ ἐξεταστικὰ τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο πρόσωπο... καὶ στὸ τέλος τοὺς λέει ἀργὰ-ἀργά:

...«Ἀκοῦστε καλά! Ἀκοῦστε με ὅλοι σας προσεκτικά. Ἔ κ λ ε ψ α ν μέσα στὸν κοιτῶνα ἕνα χαρτονόμισμα τῶν 500 φράγκων, ποὺ ἀνῆκεν εἰς τὸν συνάδελφόν σας Τιμεόν... Ἐλπίζω λοιπὸν ὅτι ὁ κλέπτης θὰ φανερωθῇ μόνος του, ὥστε ν' ἀποφύγω νὰ σᾶς τιμωρήσω ὅλους... Νὰ σᾶς τιμωρήσω πολὺ αὐστηρά!!! Ποιὸς εἶναι ὁ κλέπτης;;;...».

Κανεὶς δὲν κινεῖται...

Ναί!!! Κανείς... Νὰ καὶ ὁ Ραντὰρ ὁ ἴδιος, χωρὶς κανεὶς νὰ τὸ περιμένῃ, ἔρχεται νὰ παραταχθῇ κοντὰ στοὺς συναδέλφους του (καὶ μάλιστα ἀκριβῶς δίπλα στὸν Πάουλο, τὸν κλέφτη του)...

Ὁ Ραντὰρ εἶναι ὁ μόνος ποὺ δὲν ξέρει τὸν δράστη τῆς κλοπῆς...

«Πολὺ καλὰ» λέει τὸ «Ἄσπρο Δόντι» μὲ ὕφος ποὺ μᾶλλον φανέρωνε ὅτι δὲν ἦταν δυσαρεστημένος ἀπ' αὐτὴ τὴ σιωπὴ «θὰ μείνουμε λοιπὸν ἐδῶ μέχρις ὅτου ὁ κλέφτης ἀποφασίσῃ νὰ φερθῇ σὰν ἄντρας!!!...».

Κυττάζει τὴν ὥρα στὸ ρολόϊ τοῦ χεριοῦ του, νεύει στοὺς ἄλλους δύο ἀρχη-

γοὺς ὅτι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ φύγουν, καὶ ἀρχίζει νὰ πηγαινοέρχεται πάνω στὸ λειβάδι, περιμένοντας τὴν ὁμολογία τοῦ ἐνόχου...

Ὁ Ἀρχηγὸς Ρομπὲρ τὸν πλησιάζει καὶ τοῦ ψιθυρίζει στ' αὐτί:

«Μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ κάποιος ποὺ νὰ γνωρίζῃ τὸν ἔνοχο...».

«Μὰ ὅλοι τὸν ξέρουν, ἀπαντᾷ τὸ «Ἄσπρο Δόντι».

«Τότε ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἀσφαλῶς θά...».

«Θὰ τὸν μαρτυρήσῃ; Αὐτὸ θέλεις νὰ πῇς;... Ἀσφαλῶς ὄχι... Κανεὶς δὲν θὰ τοῦ τὸ συγχωροῦσε... Καὶ πρῶτος ἀπ' ὅλους ἐγώ... Ἄ! Ὅλα κι' ὅλα... Μ' ἀρέσουν καλύτερα οἱ συνένοχοι ἀπὸ τοὺς κατασκόπους...».

Ὁ Ρομπὲρ ἀνεβάζει τὰ γυαλιά του κατὰ μῆκος τῆς κοκκαλιάρικης μάτης του:

«Ὥστε θὰ μείνουν ἐδῶ ὅλη τὴν νύκτα;».

«Ἂν χρειασθῇ ναί... Καὶ μὴ μοῦ πῆτε ὅτι κινδυνεύουν νὰ κρυώσουν!!! Παίζουμε μιὰ παιδαγωγικὴ παρτίδα πολὺ σοβαρὴ αὐτὴ τὴ στιγμή... Μὴν ξεχνᾶτε ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ παιδιά, ἢ σχεδὸν ὅλα, ἔχουν κλέψει κάποτε στὴ ζωή τους, ἢ πάντως ἔχουν παρανομήσει... Γι' αὐτὸ τἄφεραν ἐδῶ...».

«Μά, δὲν εἶναι δικό τους λάθος αὐτό... Ἡ κοινωνία ὅπου ζοῦνε...».

«Σύμφωνοι!!! Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι ὑπεύθυνος γιὰ τὴν κοινωνία... Ἐγὼ ἔχω μόνον ἑξῆντα παιδιὰ ποὺ μ' ἐνδιαφέρουν... Ἂν τοὺς ἐξηγήσω ὅτι εἶναι θύματα, θὰ μείνουν θύματα σ' ὅλη τους τὴ ζωή... Αὐτὸ εἶναι πιὸ εὔκολο γιὰ μένα... Εἶναι ἕνας ἄνετος ρόλος... Ὅμως δὲν εἶναι ἐνδεδειγμένος... Πρέπει νὰ κουραστῶ, νὰ τὰ διαβεβαιώσω καὶ στὸ τέλος νὰ τὰ πείσω ὅτι μιὰ ἡμέρα θὰ ἔχουν ὅπως οἱ ἄλλοι καὶ οἰκογένεια καὶ ἐπάγγελμα, καὶ ὅτι αὐτὸ εἶναι πιὸ τιμητικὸ ἀπὸ τὸ κλέψιμο καὶ τὴν ταβέρνα...».

.....

Ἡ συγκέντρωσις δὲν ἔδειξεν ἀδυναμία...

Κανένα βλέμμα δὲν στρέφεται πρὸς τὸν Πάουλο, κανένας ψίθυρος δὲν ἀκούγεται γι' αὐτόν...

...Τὰ πόδια ἀρχίζουν νὰ μελανιάζουν... ὁ Κολόμπο ἔχει ρίγη... ὁ Μισὲλ φτερνίζεται... ἐνῷ ὁ Ραντὰρ συλλογίζεται: «... Δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ μαρτυρήσω... Κι' ὅμως!!! 500 φράγκα!!! Τί θὰ ἔλεγε ὕστερα ὁ γαμβρός μου ὅταν βεβαιονότανε ὅτι τἄχασα; Μὰ ὄχι!!! Δὲν ἔπρεπε!!! Εἶμαι ἕνας βρωμιάρης! Τὰ παιδιὰ δὲν θὰ μὲ θέλουν πιά...».

Πραγματικὰ τὰ ἄλλα παιδιὰ σκέπτονται: «Ὁ Ραντὰρ δὲν θἄπρεπε νὰ τὸ μαρτυρήσῃ!!! Δὲν θἄπρεπε!!! Μόνοι μας, μεταξύ μας θὰ τὸ εἴχαμε κανονίσει τὸ ζήτημα, χωρὶς νὰ μάθῃ τίποτε ὁ Ἀρχηγός... Μά, μπράβο θράσος ὁ ἀφιλότιμος!!! 500 ὁλόκληρα φράγκα... Ἕνα ὁλοκαίνουργιο χαρτονόμισμα!!!»...

Μονάχα ὁ Πάουλο δὲν σκέπτεται τίποτε... Ὑποχρεώνει τὸν ἑαυτό του μὲ πολὺ κόπο νὰ μὴν σκέπτεται τίποτε...

Τὰ ἀγόρια, ἐν τῷ μεταξύ, ἀπὸ τὰ ἄλλα κτίρια γυρίζουν γύρω-γύρω ἀπὸ τὴν συγκέντρωση, ἐνῷ ὁ Ἀρχηγὸς Ρομπὲρ τὰ διώχνει, ὅπως τρομάζουν τὰ πουλερικά...

Πέρασαν ἔτσι πενῆντα ἑπτὰ λεπτὰ χωρὶς ἡ εἰκόνα αὐτὴ νὰ μεταβληθῇ... Τὰ σπίτια φωτίζονται σιγὰ-σιγά... Ἡ μυρουδιὰ καὶ οἱ θόρυβοι τῶν πιάτων ποὺ ἔρχονται ἀπ' τὸ ἑστιατόριο φθάνουν μέχρι τὰ εἴκοσι ἀκίνητα παιδιά...

Οἱ στιγμὲς κυλοῦν βαρειές... ἔχουν μέσα τους μιὰ δυσφορία. Ἡ κούραση ἀρχίζει νὰ τσακίζῃ τὰ νεῦρα, ἐνῷ ὁ Πάουλο ἀγωνίζεται νὰ μὴ σκέφτεται καὶ προσπαθεῖ νὰ μετρήσῃ τὰ ἄστρα...

Ὁ Κλεμανσὼ διασχίζει μὲ κουρασμένα βήματα τὸ λειβάδι μὲ μιὰ πελώρια τσάπα στὸν ὦμο... Σὲ μιὰ στιγμὴ βλέπει τὰ μαζεμένα παιδιὰ καὶ πλησιάζει ἀπορημένος...

(Συνεχίζεται)

ΕΞΕΤΑΣΤΕΑ ΥΛΗ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ & ΑΡΧΙΛΑΚΩΝ

Α'. ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ Β', ΙΔ' ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

('Εγκύκλιος 'Υφυπουργείου 'Εσωτερικών 6511/22/5/14/5-6-58)

Α'. ΕΛΛΗΝΙΚΑ

'Έκθεσις ἰδεῶν ἐπὶ γενικοῦ θέματος, διδομένου διὰ λίαν περιληπτικοῦ τίτλου πρὸς διαπίστωσιν τῶν γραμματικῶν γνώσεων τοῦ ὑποψηφίου, τοῦ τρόπου χρήσεως τῆς γλώσσης ἀπὸ ἀπόψεως ὀρθογραφίας, συντακτικοῦ, ἀκριβείας καὶ εὐχεροῦς διατυπώσεως τῶν διανοημάτων του.

Β'. ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΚΩΔΙΞ

Α) Γενικὸν μέρος.

1) Χρονικὰ ὅρια τῆς ἰσχύος τῶν ποινικῶν νόμων. 2) Τὸ ἔγκλημα (ἔννοια τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἀνάλυσις τῶν στοιχείων αὐτοῦ, διακρίσεις ἐγκλημάτων). 3) 'Ο ἄδικος τῆς πράξεως χαρακτήρ. Λόγοι ἀποκλείοντες τὸ ἄδικον (Εἰς τὸ ποινικὸν δίκαιον ἀπαντώμενοι ἢ ἐκτὸς αὐτοῦ κείμενοι). 4) 'Υποκειμενικὴ ὑπαιτιότης (δόλος, ἀμέλεια, συναφῆ θέματα. 5) Περὶ τῆς ἀποπείρας (Γενικά, προπαρασκευὴ καὶ ἀπόπειρα, εἴδη τῆς ἀποπείρας, ὑπαναχώρησις-ποινὴ τῆς ἀποπείρας, ἀπρόσφορος ἀπόπειρα). 6) Συμμετοχὴ εἰς τὸ ἔγκλημα (Γενικά, συμμετοχὴ ἐν στενῇ ἐννοίᾳ, μορφαὶ συμμετοχῆς, ἰδιαίτεραι ἰδιότητες ἢ σχέσεις ἢ ἄλλαι περιστάσεις συντρέχουσαι ἐν τῷ προσώπῳ τινὸς ἢ τινῶν τῶν συμμετόχων). 7) Συρροὴ καὶ συναφεῖς ἔννοιαι. 8) 'Ανήλικοι καὶ ἀκαταλόγιστοι ἢ ἠλαττωμένου καταλογισμοῦ ἐγκληματίαι κατὰ τὸν Κώδικα. Πρᾶξις ἐλευθέρα ἐν τῇ αἰτίᾳ. 9) Τὸ σύστημα τῶν ποινῶν τοῦ 'Ελληνικοῦ Ποιν. Κώδικος. 10) Λόγοι ἐξαλείφοντες τὸ ἀξιόποινον.

Β) Εἰδικὸν μέρος.

11) 'Εγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς. 12) 'Εγκλήματα κατὰ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος (σωματικαὶ βλάβαι). 13) 'Αρπαγὴ (ποινὴ-ἀνηλίκων). Παράνομος κατακράτησις, ἀπαγωγή, παράνομος βία, ἀπειλή, αὐτοδικία. 14) 'Εγκλήματα κατὰ τῶν ἠθῶν. 15) Διγαμία, μοιχεία, παραβίασις τῆς πρὸς διατροφὴν ὑποχρεώσεως. 16) 'Εξύβρισις, δυσφήμησις (ἁπλῆ συκοφαντική). 17) 'Εγκλήματα κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας. 18) 'Εγκλήματα κατὰ περιουσιακῶν δικαίων. 19) Προσβολαὶ κατὰ τῆς πολιτειακῆς ἐξουσίας. 20) 'Επιβουλὴ τῆς δημοσίας τάξεως. 21) 'Επιβουλὴ τῆς θρησκευτικῆς εἰρήνης. 22) 'Εγκλήματα περὶ τὸ νόμισμα. 23) 'Εγκλήματα περὶ τὰ ὑπομνήματα. 24) 'Εγκλήματα περὶ τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης. 25) Κοινῶς ἐπικίνδυνα ἐγκλήματα.

Γ'. ΚΩΔΙΞ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

1) 'Έννοια Ποινικῆς Δικονομίας. Πηγαὶ τῆς 'Ελληνικῆς Ποιν. Δικονομίας.

2) Περὶ τῶν ἀλλοδαπῶν γενικῶς, οἵτινες δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν 'Ελληνικῶν ποινικῶν δικαστηρίων καὶ περὶ τῶν προνομίων ὧν ἀπολαμβάνουσιν οὗτοι.

3) 'Ορισμός, διαίρεσις καὶ σκοπὸς τῆς ποινικῆς διαδικασίας, προανάκρισις καὶ γενικοὶ κανόνες ταύτης.

4) Παραγγελία Εἰσαγγελέως, αὐτόφωρον ἔγκλημα, συνέπειαι αὐτοῦ.

5) Κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἀνακρίσεως, ἀποπεράτωσις τῆς προανακρίσεως. Πότε ἡ προανάκρισις δὲν εἶναι ἀναγκαία.

6) Προκαταρκτικὴ ἐξέτασις. Κυρία ἀνάκρισις.

7) Δημόσιοι κατήγοροι, καθήκοντα κατηγορούντων ὀργάνων.

8) Γενικοὶ εἰδικοὶ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, καθήκοντα αὐτῶν.

9) Περὶ τῶν λόγων ἀποκλεισμοῦ ἢ ἐξαιρέσεως τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἀνάκρισιν καὶ περὶ τῶν συμπραττόντων προσώπων κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνακριτικῶν πράξεων καὶ τὴν σύνταξιν τῶν ἀνακριτικῶν ἐκθέσεων.

10) 'Ανακριτικαὶ ἐκθέσεις.

11) 'Αφορμαὶ πρὸς ποινικὴν δίωξιν, δημοσία καὶ ἰδιωτικὴ (προφορικὴ καὶ ἔγγραφος) μήνυσις, ὑποχρέωσις ἰδιωτῶν πρὸς ἀναφορὰν ἀξιοποίνων πράξεων.

12) Περὶ ἐγκλήσεως γενικῶς (ὁρισμός, δικαίωμα ὑποβολῆς, τρόπος ὑποβολῆς, εἰδικαὶ καὶ γενικαὶ παρατηρήσεις, προθεσμία ὑποβολῆς, παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐγκλήσεως, ἀνάκλησις τῆς γενομένης ἐγκλήσεως).

13) 'Αποδεικτικὰ μέσα, συστήματα ἀποδείξεως, ἐνδείξεις.

14) Αὐτοψία. Πραγματογνωμοσύνη, μάρτυρες (ὁρισμός, διάκρισις, ἀξία μαρτυρίας, ὑποχρέωσις πρὸς μαρτυρίαν, ποῖοι μάρτυρες καὶ διὰ ποῖα θέματα δὲν ἐξετάζονται ἐν τῇ ποινικῇ δια-

δικασία, ποίων μαρτύρων δύναται νὰ ἀπόσχῃ τῆς ἐξετάσεως ὁ ἀνακρ. ὑπάλληλος, ποῖοι δικαιοῦνται ν' ἀρνηθῶσι τὴν μαρτυρίαν των καὶ ποῖοι δὲν ἐξετάζονται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, πότε ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησις τῶν μαρτύρων γενικῶς–ὑποχρεώσεις μάρτυρος–ὑποχρεώσεις μάρτυρος πρὸς ἐμφάνισιν, κλητεύσεις, κυρώσεις, ποῖοι δὲν ὑποχρεοῦνται πρὸς ἐμφάνισιν, ὁρκωμοσία, ποῖοι ἐξετάζονται ἀνωμοτί, ὑποχρέωσις πρὸς κατάθεσιν, τρόπος ἐξετάσεως τοῦ μάρτυρος κατὰ τὴν προανάκρισιν, ἔγγραφα, διερμηνεύς.

15) Τρόπος ἐξετάσεως τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τὴν προανάκρισιν. Δικαιώματα αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀπολογίαν του ἐν τῇ προανακρίσει. Συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου.

16) Κατ' οἶκον ἔρευνα. Ἔρευνα εἰς δημόσια καταστήματα καὶ πλοῖα. Σωματικὴ ἔρευνα.

17) Περὶ κατασχέσεως γενικῶς. Πειστήρια καὶ κατάσχεσις αὐτῶν. Εἰδικαὶ περιπτώσεις κατασχέσεως. Ἀντικείμενα μὴ ὑποκείμενα εἰς κατάσχεσιν.

18) Γενικὰ περὶ συλλήψεως Σύλληψις καὶ ἐνέργειαι ἐπὶ αὐτοφώρου καὶ μὴ πταίσματος. Ἐκδίκασις αὐτοῦ. Σύλληψις καὶ ἐνέργειαι ἐπὶ αὐτοφώρου καὶ μὴ πλημμελήματος καὶ κακουργήματος. Σύλληψις δυνάμει ἐντάλματος συλλήψεως ἢ βουλεύματος τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου–Ἕτεροι τίτλοι συλλήψεως. Ἔνταλμα προσωπικῆς κρατήσεως. Σύλληψις ὡρισμένων κατηγοριῶν προσώπων. Σύλληψις στρατιωτικῶν, ἀστυνομικῶν καὶ πυροσβεστικῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ αὐτοφώρων ἐγκλημάτων.

19) Ποῦ καὶ πότε ἀπαγορεύεται ἡ ἐνέργεια συλλήψεως. Τηρητέοι κανόνες κατὰ τὴν σύλληψιν.

20) Ποινικὰ δικόγραφα. Ἐπίδοσις αὐτῶν. Ἀποδεικτικὰ ἐπιδόσεως.

Δ'. ΕΙΔΙΚΟΙ ΠΟΙΝΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

1) Περὶ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος (ἄρθρα 30 καὶ ἐπέκεινα Ν.Δ. 136/1946 ὡς ἐτροποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν δι' Α.Ν. 782/1948. Ν. 2838/1954, Ν.Δ. 3013/1954).

2) Περὶ αὐτοκινήτων, κυκλοφορίας αὐτῶν καὶ ὑποχρεώσεων τῶν ὁδηγῶν (Ν. 4841/1930 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη, ὑπὸ νεωτέρων νόμων).

3) Περὶ τίτλων κυριότητος, ταξινομήσεως ἀδειῶν κυκλοφορίας καὶ φορολογίας αὐτοκινήτων (Ν. 2367/1953 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη δι' ἄρθρ. 3 καὶ 4 Ν.Δ. 2461/1953. ἄρθρ. 1 Ν.Δ. 2513/1953 ἄρθρ. 26 Ν.Δ. 2637/1953 ἄρθρ. 7 Ν. 2816/1954 καὶ ἄρθρ. 20 Ν.Δ. 3033/1954 ἄρθρ. 1 Ν. 3186/1955 καὶ ἄρθρ. 13, 14 καὶ 17 Ν.Δ. 3334/1955).

4) Περὶ τῆς ἐκ τῶν αὐτοκινήτων ποινικῆς καὶ ἀστικῆς εὐθύνης (Ν.Γ.Ν./1911 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη δι' ἄρθρ. 1 καὶ 2 Ν. 3379/1929, ἄρθρ. 45 Ν. 4841/1930, ἄρθρ. 4 Ν. 3555/56 ἄρθρ. 473 παρ. 2, ἄρθρ. 8 Π.Κ. καὶ ἄρθρ. 591 ἐδάφ. 6 Κ.Π.Δ.).

5) Περὶ ἀρχαιοτήτων (Κωδικοποίησις διὰ Π.Δ. τῆς 9/24 Αὐγούστου 1932).

6) Περὶ ἐγκαταστάσεως καὶ κινήσεως ἀλλοδαπῶν ἐν Ἑλλάδι, ἀστυνομικοῦ ἐλέγχου διαβατηρίων καὶ ἀπελάσεως καὶ ἐκτοπίσεως (Ν. 4310/1929 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ν. 5405/1932, Ν. 719/1948, ἄρθρ. 473 παρ. 1 Π. Κ. καὶ ἄρθρ. 591 ἐδ. β', δ' καὶ ιθ'. Κ.Π.Δ.).

7) Περὶ ἐκκενώσεως βόθρων (Ν. 4107/1929 ὡς ἐτροποποιήθη δι' ἄρθρ. 591 ἐδ. β', δ' καὶ ιθ' Κ.Π.Δ.).

8) Περὶ ἐνεργείας ἐράνων καὶ λαχειοφόρων ἢ φιλανθρωπικῶν ἀγορῶν (Ν. 5101/39 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ: α) Ν. 6409/1934, β) Ν. 2250/1940 «Περὶ ἀστικοῦ Κώδικος» ἄρθρ. 122–126, γ) Α.Ν. 2200/1940 ἄρθρ. 23 παρ. 2, δ) Α.Ν. 624/1945, ε) Ν. 1478/1950 ἄρθρ. 73 παρ. 4 καὶ 5 καὶ στ) Ν. 3672/1957).

9) Περὶ ἐργασίας γυναικῶν καὶ ἀνηλίκων (Ν. ΔΚΘ' 1912).

10) Περὶ εὑρέσεως ἀπολωλότων (ἄρθρ. 1081–1093 Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ ἄρθρ. 376 Π.Κ.).

11) Περὶ ζωοκτονίας καὶ ζωοκλοπῆς (Ν. ΓΩΛΣΤ/1911, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως).

12) Περὶ θήρας (Ν. 1926/1939 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ Ν.Δ. 2582/1953).

13) Περὶ θεάτρων (Α. Ν. 446/1937 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη δι' Α.Ν. 1103/1942, Ν. 2154/1952 καὶ ἄρθρ. 591 ἐδάφ. β' καὶ δ' Κ.Π.Δ.).

14) Περὶ κινηματογράφων (Α.Ν. 445/1937 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη δι' Α.Ν. 955/37, Ν.Δ. 1108/1942, ἄρθρ. 1 Ν.Δ. 1210/1949, Ν. 2154/1952 καὶ ἄρθρ. 11 Ν. 2366/1953).

15) Περὶ Λαχείων (Ν.Α.Χ.Λ./1887, Ν.Γ.Τ.Ο. 1909, Ν. 5918/1933, ἀποφ. Ὑπουργ. Οἰκονομ. Μ. 655/7-7-41, Α.Ν. 339/1946. Α.Ν. 2038/39, Ν.Δ. 956/1942, Ν. 1431/1944 καὶ Β. Δ. 13/24 Μαρτίου 1953).

16) Περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, τοῦ πολιτεύματος, τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν (Α.Ν. 509/47 κυρωθεὶς καὶ τροποποιηθεὶς ὑπὸ ψηφίσματος ΜΗ' 1948).

17) Περὶ τῶν ὅρων ἱδρύσεως βιομηχανικῶν ἐργοστασίων (Ν.Δ. ΚΣΤ'/1912 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως ὑπὸ τοῦ Ν. 3214/55, Β.Δ. 19/28-12-1955).

18) Περὶ μέτρων προστασίας καὶ προαγωγῆς τῆς ἁλιείας (ἄρθρ. 20–30 Α. Ν. 2078/1939 ὡς ἐτροποποιήθη δι' ἄρθρ. 10 καὶ 11 Ν. 2004/1952).

19) Περὶ μονοπωλίου τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων καὶ τοῦ ἐλέγχου αὐτῶν (Ν. 5539/1932 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ Α.Ν. 2430/1940, Α.Ν. 1548/1950, Ν.Δ. 3084/1954 καὶ ἄρθρου 592 παρ. η' Κ.Π.Δ.).

20) Περὶ ὁπλοφορίας (Ν. 286/1914, Β. Δ. 18 Ἰουλίου–14 Αὐγούστου 1914, Β.Δ. τῆς 26 Αὐγούστου–9 Σεπτεμβρίου 1946, ἄρθρον μόνον Β.Δ. τῆς 5/18 Ἀπριλίου 1940, Α.Ν. 9/13 Ἀπριλίου 1935, Α.Ν. 7/19 Νοεμβρίου 1935, ἄρθρ. 1 Ν. 2218/1952 καὶ Ν.Δ. 3101/1954).

21) Περὶ τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις τῶν ὅπλων ὑπὸ τῆς δημοσίας δυνάμεως (Ν. 29/1943).

22) Περὶ προστασίας τῶν ζῴων (Ν.Δ. 38/1917 ὡς ἐτροποποιήθη δι' ἄρθρου 1 Ν. 550/1933 καὶ Β.Δ. τῆς 5 Μαρτίου 1919).

23) Περὶ κρατικῶν σημαιῶν καὶ στολῶν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ὀργανώσεων (Α.Ν. 1342/1938).

24) Περὶ τελωνειακοῦ Κώδικος (ἄρθρ. 100 καὶ ἐπέκεινα Ν. 1165/1918 ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως διὰ τῶν ἑξῆς νομοθετημάτων: Α.Ν. 2081/1939, ἄρθρ. 3 Ν.Δ. 144/1946, ἄρθρ. 2, 16 καὶ 17 Α.Ν. 791/1948, ἄρθρ. 1, 5, 6 καὶ 7 Α.Ν. 1514/1950, ἄρθρ. 2 Ν. 1591/1950, ἄρθρ. 8, 9, 10 καὶ 11 Ν. 2096/1952, ἄρθρ. 24 Ν.Δ. 2493/1953, ἄρθρ. 10 Ν. 2680/1953, ἄρθρ. 7 Ν. 2876/1954, ἄρθρ. 473 παρ. 2 ἀριθ. 4 Π.Κ. καὶ ἄρθρον 591 Κ.Π.Δ.).

25) Περὶ τρόπου ἀπονομῆς σεβασμοῦ εἰς τὴν Ἐθνικὴν σημαίαν καὶ γενικῶς εἰς τὰ Ἐθνικὰ σύμβολα (Α.Ν. 447/1937).

26) Περὶ τυχηρῶν καὶ μὴ παιγνίων (Α.Ν. 258/1936 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως Α.Ν. 390/1936 καὶ Ν.Δ. 625/1941).

27) Περὶ τύπου (Α.Ν. 1092/1938, ἄρθρ. 32 Α.Ν. 1169/1938, ἄρθρ. 1 καὶ 3 Α.Ν. 1683/1939, ἄρθρ. 6 καὶ 7 Ν.Δ. 322/1941, Ν. 73/1944, ἄρθρ. 1 Σ.Π. ὑπ' ἀριθ. 87/1946, ἄρθρ. 14 Συντάγματος 1952, ἄρθρον 4 Ν. 2286/1952, ἄρθρ. 27, 28 καὶ 29 Ν.Δ. 2493/1953 καὶ ἄρθρα 4 καὶ 5 Ν.Δ. 2943/1954 καὶ Ν. 3205/1955).

28) Περὶ ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐργατῶν καὶ περὶ ὡρῶν ἐργασίας (Κωδικοποίησις διὰ Β.Δ. 25 Αὐγούστου–5 Σεπτεμβρίου 1920).

29) Περὶ ὑποχρεωτικοῦ ἐφοδιασμοῦ διὰ δελτίων ταυτότητος (Ν. 87/1945, Ν. 550/1945 καὶ Ν.Δ. 179/1946).

30) Περὶ χορηγήσεως ἀδείας ἱδρύσεως καταστήματος πωλήσεως οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν κλπ. (Π.Δ. τῆς 8/17 Ἰουλίου 1931 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ Β.Δ. τῆς 16/23 Νοεμβρίου 1937).

Ε'. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

α) Ἐπιστημονικὴ Ἀστυνομία

1) Γενικὰ περὶ τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας καὶ καθήκοντα αὐτῶν.

2) Ἐκπαίδευσις, προσόντα, γνώσεις τῶν ἀστυνομικῶν τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας (Γενικὰ προσόντα ἀστυνομικῶν Ἀσφαλείας–Εἰδικά, φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα προσόντα ἀστυνομικῶν Ἀσφαλείας–Ἰδίκευσις τῶν ἀστυνομικῶν).

3) Εἰδίκευσις εἰς τὸ ἔγκλημα (MODUS OPERANDI) (Τὶ λέγεται εἰδίκευσις εἰς τὸ ἔγκλημα καὶ παρατηρήσεις βάσει τῶν ὁποίων διαπιστοῦται αὕτη. Χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα διαπραχθέντος ἐγκλήματος).

4) Πράκτορες Ἀσφαλείας (Πληροφοριοδόται) καὶ χρησιμοποίησις τούτων. (Γενικὸς ὁρισμὸς Πρακτόρων τῆς Ἀστυνομίας καὶ διαίρεσις αὐτῶν. Πράκτορες (Πληροφοριοδόται) Γενικῆς Ἀσφαλείας–Κανόνες διὰ τὸν τρόπον χρησιμοποιήσεως τῶν Πρακτόρων Γενικῆς Ἀσφαλείας–Πράκτορες (Πληροφοριοδόται) Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας).

5) Ἐπιτήρησις ὑπόπτων οἰκιῶν, κέντρων, καταστημάτων, γραφείων κλπ. (συγκέντρωσις πληροφοριῶν περὶ τοῦ ὑπὸ ἐπιτήρησιν οἰκήματος. Γενικαὶ ὁδηγίαι, περιπτώσεις παρακολουθήσεως ὑπόπτων οἰκιῶν, κέντρων, καταστημάτων, γραφείων κλπ. Μεταμφίεσις ἀστυνομικῶν Ἀσφαλείας).

6) Παρακολούθησις ὑπόπτων ἀτόμων (προσόντα ἀστυνομικῶν Ἀσφαλείας πρὸς παρακολούθησιν ὑπόπτων ἀτόμων. Γενικοὶ κανόνες παρακολουθήσεως ὑπόπτων ἀτόμων. Σύνταξις δελτίου παρακολουθήσεως ὑπόπτου).

7) Ἔρευναι εἰς οἰκίας καταστήματα, γραφεῖα κλπ. (περιπτώσεις ἐρεύνης εἰς οἰκίας, καταστήματα, γραφεῖα καὶ λοιποὺς χώρους. Ὁδηγίαι καὶ κανόνες ἐπιτυχοῦς ἐρεύνης. Ἔκθεσις ἐρεύνης καὶ κατασχέσεως).

8) Σωματικὴ ἔρευνα (ἐπὶ ποίων ἐνεργεῖται σωματικὴ ἔρευνα. Κανόνες συστηματικῆς ἐρεύνης ταύτης. Συσκευὴ σωματικῆς ἐρεύνης δι' ἀκτίνων Ραϊντγκεν Χ).

9) Ἔκτακτοι ἀναζητήσεις (ἀξία τῶν ἐκτάκτων ἀναζητήσεων. Τήρησις Ἀρχείων ἢ βιβλίων διευκολυνόντων τὰς ἐκτάκτους ἀναζητήσεις. Ὁδηγίαι διὰ τὰς ἐκτάκτους ἀναζητήσεις).

10) Πρόληψις τοῦ ἐγκλήματος (γενικὰ περὶ τῆς προλήψεως τῶν ἐγκλημάτων ὑπὸ τῆς

Ἀστυνομίας διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας. Ἀστυνομικὰ μέτρα προλήψεως τοῦ ἐγκλήματος καὶ τρόπος ἐνεργείας τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας. Τεχνικὰ μέσα προλήψεως ἐγκλημάτων. Ὑπηρεσία ἀστυνομικῶν συμβούλων).

11) Ἐγκλήματα ἀναρχικῶν καὶ κομμουνιστῶν (σκοπὸς τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἀναρχικῶν καὶ τῶν κομμουνιστῶν. Πῶς δρῶσιν οἱ ἀναρχικοὶ καὶ οἱ κομμουνισταί. Προληπτικὰ μέτρα ἀσφαλείας. Ἐνέργειαι ἀστυνομικῶν κατὰ τὴν διάπραξιν ἐγκλημάτων ὑπὸ τῶν ἀναρχικῶν καὶ τῶν κομμουνιστῶν).

12) Ὑποχρεώσεις πολιτῶν καὶ καθήκοντα ἀστυνομικῶν εὑρισκομένων πρώτων εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος (ὑποχρεώσεις πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι καταφθάνουν πρῶτοι εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος ἢ γνωρίζουν πληροφορίας περὶ τοῦ διαπραχθέντος ἐγκλήματος. Καθήκοντα κατωτέρων ἀστυνομικῶν, οἵτινες πρῶτοι καταφθάνουν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος. Καθήκοντα βαθμοφόρων ἀστυνομικῶν ἢ ἄλλων ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες καταφθάνουν πρῶτοι εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀδικήματος καὶ ἐπιλαμβάνονται τούτου).

13) Αὐτοψία ἢ ἐξερεύνησις τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος (ὁρισμὸς αὐτοψίας καὶ ἀντικείμενον αὐτῆς. Εἴδη αὐτοψίας καὶ σκοπὸς αὐτῆς. Τρόπος ἐνεργείας καὶ σύνταξις ἐκθέσεως αὐτοψίας. Ὑπόδειγμα ἐκθέσεως αὐτοψίας. Τεχνικὸς ἐξοπλισμὸς ἀστυνομικῶν ἐνεργούντων ἐξερεύνησιν τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος).

14) Γενικὰ περὶ ἰχνῶν καὶ περὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν.

15) Ἀποτυπώματα ποδῶν καὶ ἴχνη βημάτων (ἀποτυπώματα γυμνῶν ποδῶν, ἀποτυπώματα ποδῶν μὲ περικνημίδας. ἀποτυπώματα πελμάτων ὑποδημάτων, ἴχνη βημάτων).

16) Ἀποτυπώματα ποδῶν ζώων, τροχῶν, ράβδων, ξιφῶν κλπ.

17) Ἀποτυπώματα ὀδόντων καὶ ὀνύχων. Ἴχνη ὑπολειμμάτων ὑπὸ τοὺς ὄνυχας καὶ ἴχνη κονιορτοῦ ἢ ἄλλων οὐσιῶν ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων (ἀποτυπώματα ὀδόντων. Ἀποτυπώματα ὀνύχων καὶ ὑπολείμματα ὑπὸ τοὺς ὄνυχας. Κονιορτὸς καὶ ἄλλαι οὐσίαι ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων).

18) Ἴχνη πάλης, ἴχνη ἐπὶ πτώματος καὶ ἐξέτασις τῶν ἐνδυμάτων τοῦ θύματος.

19) Ἀντικείμενα ἐγκαταλειφθέντα ὑπὸ τοῦ δράστου εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος. Περιττώματα δραστῶν.

20) Ἀποτυπώματα διαρρηκτικῶν ἐργαλείων (γενικὰ περὶ διαρρηκτικῶν ἐργαλείων καὶ ἴχνη τούτων. Ἀναζητήσεις ἀποτυπωμάτων διαρρηκτικῶν ἐργαλείων. Διατήρησις ἀποτυπωμάτων διαρρηκτικῶν ἐργαλείων. Χρησιμοποίησις τῶν ἀποτυπωμάτων διαρρηκτικῶν ἐργαλείων).

21) Κηλῖδες αἵματος (Γενικὰ περὶ κηλίδων αἵματος. Προέλευσις, σχῆμα, θέσις κηλίδων αἵματος καὶ ξέναι οὐσίαι ἐντὸς αὐτῶν. Διατήρησις κηλίδων αἵματος. Κηλῖδες αἵματος ἐπὶ τοῦ σώματος).

22) Περὶ τριχῶν (ἀναζητήσεις τριχῶν εἰς περιπτώσεις ἐγκλημάτων καὶ διαφύλαξις αὐτῶν. Συμπεράσματα ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν τριχῶν).

23) Κηλῖδες σπέρματος καὶ κηλῖδες τροφῶν, ἐμεσμάτων, σιέλου, οὔρων κλπ.

24) Ἴχνη πυροβόλων ὅπλων, τῶν βλημάτων καὶ τῶν καλύκων αὐτῶν· (πυροβόλα ὅπλα χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐγκλημάτων. Ἐξέτασις τῶν προκαλουμένων τραυμάτων καὶ συμπεράσματα τούτων. Ἀνεύρεσις βλημάτων καὶ καλύκων εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος καὶ συγκριτικὴ ἐξέτασις τούτων πρὸς τὰ βλήματα καὶ τοὺς κάλυκας ὅπλων ὑπόπτων ἀτόμων. Ἐξέτασις ἰχνῶν πυριτιδος).

25) Ἐκρηκτικὰ μηχανήματα καὶ ἴχνη τούτων (ἴχνη βομβῶν καὶ ἐκρηκτικῶν μηχανημάτων. Δέματα περιέχοντα ἐκρηκτικὰ μηχανήματα, ἐπιστολαὶ περιέχουσαι ἐκρηκτικὰ μηχανήματα.

26) Ἀπαγχονισμὸς καὶ ἴχνη αὐτοῦ (ὁρισμός, αἰτία, μέσα, τρόπος καὶ συμπτώματα ἀπαγχονισμοῦ. Ἴχνη ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ καὶ ἐξωτερικὰ γνωρίσματα ἀπαγχονισθέντος. Αὐτοκτονία ἢ ἔγκλημα).

27) Στραγγαλισμὸς καὶ ἴχνη αὐτοῦ (ὁρισμός, αἰτία, μέσα, τρόπος, καὶ συμπτώματα στραγγαλισμοῦ. Ἴχνη ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ καὶ ἐξωτερικὰ γνωρίσματα στραγγαλισθέντος. Αὐτοκτονία ἢ ἔγκλημα).

28) Πνιγμὸς καὶ ἴχνη αὐτοῦ (ὁρισμός. Πνιγμὸς ἐν ὕδατι. Πνιγμὸς δι' ἄλλων μέσων. Θανάτωσις δι' ἐγκλεισμοῦ ἐν στενῷ χώρῳ).

29) Φαρμακεία καὶ ἴχνη αὐτῆς (γενικαὶ παρατηρήσεις, δηλητήρια χρησιμοποιούμενα συνήθως διὰ τὴν φαρμακείαν καὶ τρόπος λήψεως αὐτῶν, στοιχεῖα διαγνώσεως ἐγκλήματος ἢ αὐτοκτονίας).

30) Ἐμπρησμὸς καὶ ἴχνη αὐτοῦ (ὁρισμός. Λόγοι ὠθοῦντες εἰς ἐμπρησμόν. Αἴτια πυρκαϊῶν. Πυρκαϊαὶ ἐκ φυσικῶν αἰτίων. Τυχαῖαι Πυρκαϊαί: α) αἰτίαι β) πρόληψις τυχαίων πυρκαϊῶν. Ἐμπρησμοί: α) ἐλατήρια, β) χρησιμοποιούμενα μέσα, γ) αὐτοψία, τεχνικαὶ καὶ χημικαὶ ἔρευναι, δ) περισυλλογὴ καὶ ἀνάγνωσις τῶν κεκαυμένων ἐγγράφων).

31) Πλαστογραφίαι καὶ ἴχνη αὐτῶν. Τρόποι πλαστογραφίας : α) ἀλλοίωσις τοῦ κειμένου δι' ἀποξέσεως, β) πλαστογραφία δι' ἐκπλύσεως, πλαστογραφία διὰ προσθήκης, πλαστογραφία δακτυλογραφημένων κειμένων, ε) πλαστογραφία δι' ἀντιγραφῆς μέσῳ ὑαλίνης πλακός, στ) πλα-

στογραφία δι' ἀπομιμήσεως τῆς γραφῆς, ζ) πλαστογραφία διὰ καθοδηγουμένης χειρός, η) πλαστογραφία δι' ἐπιτηδεύσεως ἢ προσποιήσεως τῆς γραφῆς.

32) Χημικὴ σύστασις μελάνης καὶ ἡλικία αὐτῆς, γραφὴ διὰ μολυβδοκονδύλου (γραφαὶ διὰ μελάνης, γραφαὶ διὰ μολυβδοκονδύλου).

33) Πλαστογραφία ὑπογραφῶν.

34) Ἡ Γραφολογία ὡς μέσον διαπιστώσεως τῆς πλαστογραφίας.

35) Ἐξέτασις τοῦ χάρτου εἰς περιπτώσεις πλαστογραφίας καὶ ἄλλων ἀδικημάτων.

36) Μυστικαὶ γραφαί. Κρυπτογραφία καὶ συνθηματικὴ συνεννόησις.

37) Ἴχνη παραλλαγῆς μεταλλικῶν ἀριθμῶν αὐτοκινήτων, ποδηλάτων κλπ. καὶ ἴχνη χρωμάτων (ἴχνη παραλλαγῆς ἀριθμῶν, ἴχνη χρωμάτων).

38) Παραχάραξις καὶ κιβδηλεία μεταλλικῶν νομισμάτων (τρόποι παραχαράξεως. Κιβδηλεία νομισμάτων. Ἴχνη παραχαράξεως μεταλλικῶν νομισμάτων.

39) Τρόπος κυκλοφορίας παρακεχαραγμένων νομισμάτων. Ψευδοπαραχαράκται.

40) Ἀξία τῆς ἐπισημάνσεως τῶν ἐγκλημάτιῶν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος αὐτῶν.

41) Συστήματα ἐπισημάνσεως τῶν ἐγκλημάτιῶν (τὸ διὰ στιγματισμοῦ καὶ ἀκρωτηριασμοῦ, τὸ περιγραφικόν, τὸ φωτογραφικόν, τὸ ἀνθρωπομετρικόν, τὸ δακτυλοσκοπικόν, τὸ μικτόν).

42) Τρόπος δακτυλοσκοπήσεως καὶ χρησιμοποιούμενα μέσα (δακτυλοσκοπικὰ ὄργανα, προπαρασκευαστικὴ ἐργασία, λῆψις τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων.

43) Ἀναζήτησις εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀδικήματος δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἢ τοιούτων παλάμης ἢ πέλματος τῶν δραστῶν, διασφάλισις, ἐμφάνισις, φωτογράφησις καὶ μεταφορὰ τούτων. (ἀναζήτησις δακτυλικῶν καὶ ἄλλων ἀποτυπωμάτων, μέσα ἐμφανίσεως λανθανόντων ἀποτυπωμάτων καὶ τρόπος χρήσεως αὐτῶν, φωτογράφησις καὶ ἀντιγραφὴ εὑρεθέντων ἰχνῶν ἀποτυπωμάτων, τρόπος μεταφορᾶς ἀντικειμένων ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν δακτυλικὰ ἀποτυπώματα).

44) Μέσα χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν ἐγκληματιῶν πρὸς ματαίωσιν ἀνακαλύψεώς των διὰ τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, (χρῆσις χειροκτίων, καταστροφὴ τῶν θηλογράμμων, ἀντικατάστασις δέρματος δακτύλων δι' ἐγχειρίσεως—παραποίησις τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἢ ἐγκατάλειψις τεχνητῶν τοιούτων, ἀπάλειψις ἐγκαταλειπομένων ἀποτυπωμάτων, δικαιολόγησις ἀνευρέσεως ἀποτυπωμάτων τοῦ δράστου εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος).

45) Λῃσταὶ τῆς ὑπαίθρου, (γενικὰ περὶ τῶν ἐν ὑπαίθρῳ λῃστῶν, συνθῆκαι εὐνοήσασαι τῶν λῃστείαν ἐν Ἑλλάδι, τρόποι διαπράξεως λῃστειῶν ἐν ὑπαίθρῳ, ἡ ἐξόντωσις τῶν λῃστῶν τῆς ὑπαίθρου).

46) Λῃσταὶ τῶν πόλεων, (λῃσταὶ ὁδηγῶν αὐτοκινήτων, λῃσταὶ δι' αἰφνιδίας ἐπιθέσεως, λῃσταὶ ἐξ ἐνέδρας, λῃσταὶ ταμιῶν, τραπεζῶν καὶ καταστημάτων, λῃσταὶ ἐντὸς οἰκιῶν, λῃσταὶ ἐρωτικῶν ζευγῶν).

47) Κατηγορίαι ἐκβιαστῶν, (κακοποιοί. ἐκβιασταὶ ἄλλων κακοποιῶν, ἐκβιασταὶ δι' ἀπειλῶν κατὰ τῆς ζωῆς, ἐκβιασταὶ δι' ἀπειλῶν ἀποκαλύψεως ἐπιληψίμων μυστικῶν, ἐκβιασταὶ ἐρωτικῶν ζευγῶν, ἐκβιασταὶ δι' ἀπειλῶν δυσφημήσεως διὰ τοῦ τύπου, ἐκβιασταὶ διὰ λόγους δῆθεν τιμῆς).

48) Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν κλοπῶν ἄνευ ρήξεως. Κατηγορίαι κλεπτῶν. Κλέπται ἐκ θυλακίων (λωποδῦται): α) Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν λωποδυτῶν, β) διάλεκτος λωποδυτῶν, ἐξάσκησις αὐτῶν καὶ τρόπος συνεργασίας των, γ) λωποδῦται διὰ τῆς μεθόδου τῆς ψαλίδος καὶ χρήσεως προκαλύμματος (μπουζουριέρας), δ) λωποδῦται διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἐγχειρήσεως, ε) λωποδῦται διὰ τῆς μεθόδου τῆς συγκρούσεως (τρακαδόροι). στ) Μικρολωποδῦται ἀγορῶν καὶ πάρκων (ψειρῆδες, ψαρᾶδες ἢ ἁλεποῦδες), ζ) λωποδῦται διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ἐναγκαλισμοῦ. λωποδῦται ἐκ θυλακίου παντελονίου (παντελονάδες), λωποδῦται εἰς ἁμαξοστοιχίας, ι) λωποδῦται διὰ βιαίας ἀφαιρέσεως τῶν τσαντῶν (τσαντάδες ἢ ἁρπάχτρες), ια) λωποδῦται βαρυτίμων καρφίδων, κοσμημάτων καὶ πολυτίμων λίθων, ιβ) λωποδῦται διὰ τῆς μεθόδου ἀνευρέσεως χρημάτων (μανιταρτζῆδες), ιγ) διεθνεῖς λωποδῦται, ιδ) παρακολούθησις καὶ δίωξις τῶν κλεπτῶν πορτοφολίων).

49) Κλέπται: ἀνηρτημένων εἰδῶν εἰς οἰκίας πρὸς ἀερισμὸν ἢ στέγνωσιν, ἄνευ εἰσόδου (μπουγαδοκλέπται). Δι' εἰσόδου εἰς οἰκίας (μπουκαδόροι)—Ἐξ οἰκιῶν ἢ γραφείων ἰατρῶν, δικηγόρων, πολιτευτῶν κλπ. ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἐπισκέπτου ἢ πελάτου καὶ κλέπτριαι ἀπὸ τὸ πρόσχημα προσλήψεως ὑπηρετριῶν. Κλοπαὶ παρ' ὑπηρετριῶν ἢ παρὰ τῶν συνεργῶν ἢ ἐραστῶν αὐτῶν.

50) Κλέπται: ὀρνίθων—ᾠδικῶν πτηνῶν, ἐκτεθειμένων πρὸς πώλησιν ἐμπορευμάτων ἐκ καταστημάτων δι' ἀπασχολήσεως τοῦ προσωπικοῦ, δι' ἀποκρύψεως ἐντὸς καταστήματος (μέθοδος δουρείου ἵππου).

51) Κλέπται: ἐκ ταμείων καταστημάτων, δι' ἀνταλλαγῆς χαρτονομίσματος, ἐκ δημοσίων κέντρων ἐν γένει, ἐξ ἀποθηκῶν τελωνείων.

52) Κλέπται: ἐκ τροχοφόρων κατὰ τὴν μεταφορὰν ἐμπορευμάτων αὐτοκινήτων ἢ ἐξαρτημάτων αὐτῶν ποδηλάτων καὶ μοτοσυκλεττῶν ἐκ νεοδμήτων ἢ ἀκατοικήτων κενῶν οἰκημάτων, ἐξ ἐκκλησιῶν.

53) Κλέπται: διὰ τῆς μεθόδου τῆς συνουσίας (τσουρνὸ) τοῦ περιεχομένου γραμματοκιβωτίων, χρημάτων ἐκ κιβωτίων ἐράνων.

54) Κλέπται κοσμηματοπωλείων.

55) Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν κλοπῶν δι' ἀντικλείδων καὶ κλειθρανοικτῶν. Κατασκευὴ καὶ χρῆσις ἀντικλείδων, ἀγκυρίδων (κλειθρανοικτῶν) ΟΥΙSTITI καὶ αὐλῶν. Κλεῖθρα ἀσφαλείας.

56) Κλέπται Ξενοδοχείων ὕπνου (ποντικοὶ ξενοδοχείων) : Κοινοὶ κλέπται ξενοδοχείων. Διακεκριμένοι κλέπται ξενοδοχείων (ποντικοί). Πρόληψις κλοπῶν ξενοδοχείων. Ἔλεγχος τῶν διὰ δελτίων πελατῶν ξενοδοχείων.

57) Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν διαρρηκτῶν καὶ τοῦ τρόπου δράσεως αὐτῶν, (εἰδίκευσις διαρρηκτῶν, πρωτόπειροι διαρρῆκται, πεπειραμένοι διαρρῆκται, συμμορίαι (σπεῖραι διαρρηκτῶν).

58) Διαρρηκτικὰ ἐργαλεῖα, μεταφορὰ τούτων, φωτιστικὰ μέσα, (εἴδη διαρρηκτικῶν ἐργαλείων, μεταφορὰ τῶν διαρρηκτικῶν ἐργαλείων καὶ τῶν κλοπιμαίων, φωτιστικὰ μέσα χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν διαρρηκτῶν).

59) Εἴδη διαρρήξεων : α) Διαρρήξεις θυρῶν οἰκιῶν καταστημάτων διὰ σμίλης ἢ μοχλοῦ (καρακουτσίου), β) διαρρήξεις θυρῶν διὰ τρυπανίου (ματικαπίου), γ) διαρρήξεις δι' ἀποσπάσεως, θραύσεως ἢ ἀποκοπῆς τῶν κινητῶν κλείθρων (λουκέτων), δ) κλοπαὶ διὰ διατρήσεως τοῦ τοίχου, ε) κλοπαὶ διὰ διατρήσεως τῆς ὀροφῆς ἢ τοῦ δαπέδου, στ) κλοπαὶ διὰ ρήξεως τοῦ φεγγίτου, ζ) κλοπαὶ διαρρήξεως κιβωτιδίων εἰκονοστασίων, η) κλοπαὶ δι' ἀποκοπῆς γριλλιῶν παραθύρων, θ) κλοπαὶ δι' ἀποσπάσεως ἢ θραύσεως ὑαλοπινάκων θυρῶν ἢ παραθύρων, ι) κλοπαὶ διὰ ρήξεως τοῦ κλείθρου τῆς σιδηρᾶς ἐσχάρας τῶν ὑπογείων ἢ δι' ἐκσκαφῆς ὑπονόμων. ια) κλοπαὶ διὰ ρήξεως εἰς ἐκκλησίας, ιβ) ψευδοδιαρρήξεις, ιγ) διαρρήξεις χρηματοκιβωτίων.

60) Κλοπαὶ δι' ἀναβάσεως.

61) Κλεπταποδόχοι.

62) Γενικὰ περὶ ἀπατεώνων καὶ κατηγορίαι αὐτῶν. Ἀπατεῶνες διὰ τραπεζιτικῶν καὶ χρηματιστηριακῶν πράξεων.

63) Ἀπατεῶνες φέροντες ψευδεῖς τίτλους μεγιστάνων ἢ ἄλλων ἡγεμονικῶν ἀξιωμάτων. Ἀπατεῶνες διὰ τῆς ψευδοῦς ἰδιότητος : Ἤτοι ὑπὸ τὸ πρόσχημα : α) Εἰσπράκτορος Ἑταιρίας ἠλεκτρισμοῦ, ἀεριόφωτος ἢ ὑδάτων, β) δημοσίου εἰσπράκτορος, γ) ὑπαλλήλου ἢ φύλακος φυλακῶν, δ) ὑπηρέτου ἢ ἐμποροϋπαλλήλου, ε) πελάτου, στ) ἐρανιστοῦ φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων, ζ) δημοσιογράφου, η) δημοσίου ὑπαλλήλου, θ) συγγενείας πρὸς Ὑπουργούς κλπ. ι) ναυτικοῦ, ια) ἐμπόρου, ιβ) μεσάζοντος.

64) Ἀπατεῶνες διὰ διαφόρων μεθόδων : Ἤτοι διὰ τῆς μεθόδου : α) Ἐκδόσεως τραπεζιτικῶν ἐπιταγῶν, β) τῶν γραμματοσήμων, γ) τῆς προσφορᾶς θέσεως, δ) συστάσεως ἑταιρείας, ε) χρηματιστηριακῶν τεχνασμάτων, στ) προσφορᾶς δανείων, ζ) εἰσπράξεως ἐπισφαλῶν χρεῶν, η) χρηματοδοτήσεως ἐφευρέσεων, θ) ἐκχωρήσεως οἰκοπέδων, ι) τοῦ τηλεγραφήματος, ια) τῆς φωτογραφίας, ιβ) τῆς χρήσεως αὐτοκινήτου, ιγ) διαθέσεως εἰσιτηρίων φιλανθρωπικῶν ἑορτῶν, ιδ) τοῦ κεκρυμμένου θησαυροῦ, ιε) τῆς μνηστείας καὶ τοῦ γάμου, ιστ) φυλάξεως χρημάτων, ιζ) τῆς πωλήσεως λαθραίων δῆθεν ὑφασμάτων, ιη) τοῦ ἀπεσταλμένου, ιθ) τῆς δῆθεν κληρονομίας. κ) ψευδοῦς παραγγελίας, κα) πωλήσεως σωτηρίων φαρμάκων (κομπογιαννῖται), κβ) ἐκπόσεως διαβατηρίων πρὸς μετανάστευσιν, κγ) εὑρέσεως καὶ πωλήσεως ψευδῶν κοσμημάτων, κδ) ἱπποδρομιῶν, κι) δώρων ἢ πωλήσεως εἰς μικρὰς τιμὰς διαφόρων εἰδῶν, κστ) πωλήσεως δῆθεν ἀρχαιοτήτων ἢ σπανίων ἀντικειμένων.

65) Ἀπατεῶνες διὰ τῆς μεθόδου διαφόρων παιγνίων : α) ἀπατεῶνες διὰ τῆς μεθόδου τοῦ παπᾶ (παπατζῆδες), β) ἀπατεῶνες διὰ τῆς μεθόδου (καρυδάκια) δακτυλίθρας καὶ ἀλυσσίδος, γ) ἀπατεῶνες διὰ τῆς μεθόδου χαρτοπαιξίας, δ) ἀπατεῶνες διὰ τῆς μεθόδου κυβοπαιξίας, λοταρίας, ρολίνας, μονὰ-ζυγά, σκοποβολῆς ἐπὶ περιστρεφομένου δίσκου κλπ.

β) Πρακτικὴ Ἀστυνομία

1) Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Πρακτικὴν Ἀστυνομίαν. 2) Ὑπηρεσίαι Ἀστυνομίας καὶ καθήκοντα αὐτῶν. 3) Τομεῖς. σκοπιαί, δρομολόγια, ἀλλαγαί. 4) Καθήκοντα ἀστυφύλακος. 5) Ἐφόδια ἀστυφύλακος. 6) Πρόληψις καὶ καταστολὴ κλοπῶν. σήμανσις καταστημάτων. 7) Ἀσθενεῖς καὶ παθόντες ἐν ὁδῷ ἢ δημοσίῳ τόπῳ, οἰνόφλυγες. παράφρονες. δεόμενοι βοηθείας. 9) Δυστυχήματα ἐν γένει. 9) Δυστυχήματα δι' ὀχημάτων. 10) Περὶ πτωμάτων ἀνθρώπων καὶ ζώων. 11) Περὶ πυρκαϊκῶν. 12) Κυκλοφορία, ἐμπόδια. ρύθμισις κυκλοφορίας. 13) Περὶ δημοσίων συναθροίσεων καὶ συγκεντρώσεων. 14) Περὶ πανικοῦ. 15) Καθήκοντα ὑπαρχ/κος καὶ ἀρχ/κος.

ΣΤ'. ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

1) Περὶ τῆς καθ' ὕλην ἁρμοδιότητος τοῦ Σώματος Ἀστυν. Πόλεων (ἄρθρον 2 Κ.Ν. 2458/53)

2) Περὶ κατατάξεως εἰς τὸ Ἀστυν. Σῶμα, προσόντων κλπ. ὑποψηφίων (ἄρθρον 34 Κ.Ν. 2458/53).

3) Περὶ ἐκτάκτων καὶ προσθέτων ἀστυφυλάκων-βοηθητικῆς Ἀστυνομίας γυναικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων (ἄρθρον 54 ἕως καὶ 56 Κ.Ν. 2458/53).

4) Περὶ ἀστυνομικοῦ συμβουλίου (ἄρθρα 67 ἕως καὶ 72 Κ.Ν. 2458/53) καὶ περὶ πειθαρ-

χικοῦ συμβουλίου κατωτέρων ἀστυν. ὑπαλλήλων (ἄρθρα 73 ἕως καὶ 76 Κ. Ν. 2458/53).

5) Περὶ νοσηλείας καὶ ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων (ἄρθρα 84 ἕως καὶ 88 Κ.Ν. 2458/53).

6) Περὶ προαγωγῶν εἰς τὸν βαθμὸν ὑπαρχ/κος, ἀρχ/κος, Ἀνθ/μου καὶ Ὑπαστυνόμου Β' τάξεως (ἄρθρα 107 ἕως καὶ 112 Κ.Ν. 2458/53).

7) Περὶ πειθαρχικῶν διατάξεων ἀφορωσῶν ἀστυν. ὑπαλλήλους ἄρθρα 125 ἕως καὶ 140 Κ.Ν. 2358/53).

8) Περὶ διαθεσιμότητος (ἄρθρα 141 ἕως καὶ 144 Κ.Ν. 2458/53).

9) Περὶ ποινικῶν καὶ δικονομικῶν διατάξεων ἀφορωσῶν ἀστυν. ὑπαλλήλους (ἄρθρα 145 ἕως καὶ 154 Κ.Ν. 2458/53).

10) Περὶ ποινικῶν καὶ δικονομικῶν διατάξεων ἀφορωσῶν τὸ κοινὸν (ἄρθρ. 155 ἕως καὶ 164 Κ.Ν. 2458/53).

11) Περὶ προσαγορεύσεως καὶ χαιρετισμοῦ (ἄρθρ. 139 καὶ 144 Κ.Δ. 9/20-10-26 «Περὶ Κανονισμοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων» καὶ ὑπ' ἀριθ. 42/34 «Κανονισμὸς Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων», περὶ προσαγορεύσεως καὶ χαιρετισμοῦ, ὡς συνεπληρώθη καὶ ἐτροποπ. 1) διὰ τοῦ ἀπὸ 14-2-1947 Κανονισμοῦ καὶ 2) τῶν ὑπ' ἀριθ. 4879 Φ. 2/2 ἀπὸ 24-4-1936 καὶ 17289 Φ. 2/2 ἀπὸ 26-11-1954 διαταγῶν Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων).

12) Περὶ κλήσεως εἰς ἀπολογίαν καὶ διοικητικῶν ἀνακρίσεων (ἄρθρ. 169 ἕως καὶ 172 κωδ. Δ/τος 9/20-10-1926, «Περὶ Κανονισμοῦ τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων», ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 22-1-1953 Β.Δ. καὶ ἄρθρου 218 Κ.Π.Δ.).

13) Περὶ ἀδειῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων (ἄρθρ. 188 κωδ. Δ/τος 9-20-10-1926 «περὶ Κανονισμοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων»).

14) Περὶ εἰσόδου ἀστυν. ὑπαλλήλων εἰς τὰ δημόσια κέντρα, θεάματα, κέντρα διασκεδάσεως καὶ παρόμοια δημόσια κέντρα. (Κανονισμὸς Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 5/1953).

15) Περὶ ὑπηρεσίας ἐν τῷ Ἱπποδρόμῳ Φαλήρου. (Κανονισμὸς Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 11/1934).

16) Περὶ ἀπαγορεύσεως ἐγγραφῆς εἰς συλλόγους καὶ σωματεῖα. (Κανονισμὸς Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 15/1934).

17) Περὶ μεταγωγῆς κρατουμένων καὶ καθηκόντων συνοδῶν. (Κανονισμὸς Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 12/1934).

18) Περὶ κρατουμένων καὶ κρατητηρίων ἐν τοῖς Ἀστυν. Καταστήμασι. (Κανονισμὸς Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 13/1934).

19) Περὶ τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ καθαριότητος ἐν τοῖς ἀστυν. καταστήμασι. (Κανονισμὸς Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 33/1934, ὡς ἐτροποποιήθη δι' ὑπ' ἀριθ. 13749 Φ. 14/2 ἀπὸ 9/7-10-1946 καὶ 9517 Φ. 133 ἀπὸ 8-5-1952 διαταγῶν Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων).

20) Περὶ ὁπλοφορίας, χρήσεως ὅπλου καὶ ράβδου ὑπὸ τῶν ἀστυν. ὑπαλλήλων. (Κανονισμὸς Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 36/1934, ὡς ἐρροποπ. διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1941 Κανονισμοῦ, κοινοποιηθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5299 Φ. 27/1 ἀπὸ 20-7-1941 διαταγῆς Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων).

21) Περὶ πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας καὶ περὶ τρόπου ὑποβολῆς καὶ ἐξετάσεως αἰτήσεων καὶ παραπόνων ἀστυν. ὑπαλλήλων. (Κανονισμὸς Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 37/1934).

22) Περὶ στολῆς καὶ εἰδικῶν τινῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐν στολῇ καὶ πολιτικῇ περιβολῇ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων. (Κανονισμὸς Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 42/1934 (ἄρθρα 1, 7, 8, 9, 10, 11 καὶ 12, ὡς ἐτροποπ. δι' ὑπ' ἀριθ. 4123/7519 ἀπὸ 30-8-1940 διαταγῆς Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, κοινοποιηθείσης δι' ὑπ' ἀριθ. 10851 Φ. 73/10 ἀπὸ 1-9-1940 ὁμοίας Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων).

23) Περὶ κανονισμοῦ τηρήσεως ὑπηρεσιακῶν βιβλίων. (Κανονισμὸς Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 48/1945 ἄρθρ. 11 ἕως 23 καὶ 26 ἕως 47).

24) Περὶ προσκλήσεως ἰδιωτῶν εἰς τὰς Ἀστυνομικὰς Ὑπηρεσίας. (Κανονισμὸς Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 61/1952).

25) Περὶ παρανόμων συγκεντρώσεων καὶ τρόπου διαλύσεως αὐτῶν. (Κανονισμὸς Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 61/1952).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1958

Ὁ Ὑφυπουργὸς

ΕΥΑΓ. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

Β΄. ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ ΙΣΤ΄ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

(Ἐγκύκλιος Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων 6905/250/1/20–5–58)

Α΄. ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ἔκθεσις ἰδεῶν ἐπὶ γενικοῦ θέματος, διδομένου διὰ λίαν περιληπτικοῦ τίτλου, πρὸς διαπίστωσιν τῶν γραμματικῶν γνώσεων τοῦ ὑποψηφίου, τοῦ τρόπου χρήσεως τῆς γλώσης, ἀπὸ ἀπόψεως ὀρθογραφίας, συντακτικοῦ ἀκριβείας καὶ εὐχερείας διατυπώσεως τῶν διανοημάτων αὐτοῦ.

Β΄. ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΚΩΔΙΞ

1) Ὁρισμὸς καὶ διαίρεσις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. 2) Χρονικὰ καὶ τοπικὰ ὅρια ἰσχύος τῶν ποινικῶν νόμων. 3) Τὸ ἔγκλημα. 4) Ὁ ἄδικος τῆς πράξεως χαρακτήρ–Λόγοι αἴροντες τὸ ἄδικον. 5) Ὁ καταλογισμὸς τῆς πράξεως. 6) Ὑποκειμενικὴ ὑπαιτιότης. 7) Τὰ στάδια πραγματώσεως τοῦ ἐγκλήματος. 8) Συμμετοχὴ εἰς τὸ ἔγκλημα. 9) Συρροὴ καὶ ὑποτροπή. 10) Ὁ ἐγκληματίας καὶ αἱ κατ' αὐτοῦ κυρώσεις. 11) Λόγοι ἐξαλείφοντες τὸ ἀξιόποινον. 12) Εἰσαγωγικαί τινες παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν κατὰ τοῦ ἀτόμου ἐγκλημάτων. 13) Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς. 14) Ἐγκλήματα κατὰ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος. 15) Ἐγκλήματα κατὰ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας. 16) Ἐγκλήματα κατὰ τῶν ἠθῶν. 17) Ἐγκλήματα περὶ τὸν γάμον καὶ τὴν οἰκογένειαν. 18) Ἐγκλήματα κατὰ τῆς τιμῆς. 19) Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας. 20) Ἐγκλήματα κατὰ περιουσιακῶν δικαίων. 21) Ἐπαιτεία καὶ ἀλητεία. 22) Ποῖα τὰ κατὰ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου ἐγκλήματα. 23) Προσβολαὶ κατὰ τῆς πολιτειακῆς ἐξουσίας. 24) Ἐπιβουλὴ τῆς δημοσίας τάξεως. 25) Ἐπιβουλὴ τῆς Θρησκευτικῆς εἰρήνης. 26) Ἐγκλήματα περὶ τὸ νόμισμα. 27) Ἐγκλήματα περὶ τὰ ὑπομνήματα. 28) Ἐγκλήματα περὶ τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης. 29) Ἐγκλήματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν. 30) Κοινῶς ἐπικίνδυνα ἐγκλήματα. 31) Γενικαὶ περὶ πταισμάτων διατάξεις. 32) Εὐθύνη διὰ πταίσματα ἄλλου. 33) Ὑπότροποι ἢ καθ' ἕξιν πταῖσται. 34) Τὰ σπουδαιότερα τῶν καθ' ἕκαστον πταισμάτων, ἤτοι : παράνομος ἄσκησις ἐπιτηδεύματος, πρόκλησις ἀνησυχίας, διατάραξις ἡσυχίας, ὑπέρβασις νυκτερινῆς ὥρας, παράβασις περὶ τὰ δημόσια θεάματα, παραβάσεις διατάξεων περὶ τῶν ὁδῶν, παραβάσεις διατάξεων περὶ αἰγιαλῶν, ἐπικίνδυνος εἰς τὴν ὑγείαν συνάφεια, παράβασις διατάξεων περὶ νεκρῶν, παράβασις διατάξεων περὶ καθαριότητος, ρύπανσις, παραβάσεις διατάξεων περὶ κυκλοφορίας, παράνομος κατασκευὴ ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, παράβασις οἰκοδομικῶν διατάξεων, πρόκλησις κινδύνου διὰ ζῴων. Παραλείψεις περὶ τὴν φύλαξιν φρεάτων κλπ., παραμέλησις ἐποπτείας παραφρόνων, ἄρνησις ἰατρῶν, παραμέλησις ἀναγγελίας εὑρέσεως νεκροῦ, παράλειψις τῆς ἀναγγελίας ξένων, παράνομος κατασκευὴ κλειδῶν κλπ., παραβάσεις περὶ τὰ μέτρα καὶ σταθμά, ἄρνησις παραδοχῆς νομισμάτων, παράνομος κατασκευὴ ἰδιωτικῶν σφραγίδων καὶ γενικὰ περὶ παραβάσεως ἀστυνομικῶν διατάξεων.

Γ΄. ΚΩΔΙΞ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

1) Ὁρισμὸς καὶ σκοπὸς ποινικῆς Δικονομίας. Ποῖα κρατικὰ ὄργανα λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν ἀνακάλυψιν, δίωξιν καὶ τιμωρίαν τῶν δραστῶν τῶν ἐγκλημάτων. Ἀστυνομικὰ ὄργανα. Ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι. Κατηγοροῦντα ὄργανα.

2) Περὶ δικαστηρίων γενικῶς. Ὁρισμὸς καὶ διάκρισις ποινικῶν δικαστηρίων. Κοινὰ ποινικὰ δικαστήρια. Συγκρότησις καὶ ἁρμοδιότης αὐτῶν. Εἰδικὰ ποινικὰ δικαστήρια, συγκρότησις καὶ ἁρμοδιότης αὐτῶν.

3) Στρατιωτικοί. Στρατιωτικὰ δικαστήρια. Ποῖοι θεωροῦνται ὡς στρατιωτικοί. Ποῖοι εἶναι οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ ποῖοι οἱ ὁπλῖται τῶν ὅπλων καὶ Σωμάτων. Ποῖα εἶναι τὰ Στρατιωτικὰ δικαστήρια, πῶς συγκροτοῦνται καὶ ποίους δικάζει ἕκαστον τούτων. Στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀπόντες. Ποῦ δικάζονται οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοί. Ποῦ δικάζονται οἱ ἀπόντες στρατιωτικοὶ καὶ ποῦ οἱ τῆς Χωροφυλακῆς. Συναιτιότης στρατιωτικῶν καὶ ἰδιωτῶν.

4) Τρόποι διώξεως ἐγκλημάτων. Μηνύσεις. Δίωξις ἐγκλημάτων. Ὁρισμὸς καὶ εἴδη μηνύσεων. Δημοσία καὶ ἰδιωτικὴ μήνυσις. Ὑποδείγματα ἐκθέσεων μηνύσεων.

5) Κατ' ἔγκλησιν διωκόμενα ἐγκλήματα, Αὐτόφωρον ἔγκλημα. Ἔγκλησις. Ἐγκλήματα διωκόμενα μόνον κατόπιν ἐγκλήσεως τοῦ παθόντος. Πότε τὸ ἔγκλημα θεωρεῖται αὐτόφωρον.

6) Περὶ συλλήψεως. Γενικά. Σύλληψις καὶ ἐνέργειαι ἐπὶ αὐτοφώρου πταίσματος. Ποῖα πρόσωπα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὁδηγῶνται εἰς τὸ αὐτόφωρον Πταισματοδικεῖον καὶ διατί; Ποῖα δὲν πρέπει νὰ ὁδηγῶνται εἰς αὐτὸ ἐκ λόγων σκοπιμότητος. Περὶ ἐκδικάσεως πταισματικῶν παραβάσεων, α) τῶν περὶ κυκλοφορίας πεζῶν καὶ ὀχημάτων διατάξεων ἐν Ἀθήναις, β) σχετικῶς μὲ τὰ καθίσματα καὶ τὰ εἰσιτήρια δημοσίων θεαμάτων καὶ γ) τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀγροτικῶν ἀδικημάτων. Ἐνέργειαι ἐπὶ πταίσματος μὴ καταληφθέντος ἐπ' αὐτοφώρῳ.

7) Πλημμελήματα–Κακουργήματα. Ἐνέργειαι ἐπὶ αὐτοφώρου πλημμελήματος ἢ κακουργήματος. Προανάκρισις. Ἔκθεσις βεβαιώσεως πλημμελήματος ἐπ' αὐτοφώρῳ. Ἐνέργειαι ἐπὶ μὴ αὐτοφώρου πλημμελήματος ἢ κακουργήματος.

8) Τίτλοι συλλήψεως. Σύλληψις δυνάμει : α) ἐντάλματος συλλήψεως, βουλεύματος δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἐντάλματος βιαίας προσαγωγῆς, ἀμετακλήτου καταδικαστικῆς ἀποφάσεως

ποινικοῦ δικαστηρίου, ἀποφάσεως περὶ ἐκτοπίσεως, ἀποφάσεως περὶ ἀπελάσεως ἀλλοδαποῦ, αἰτήσεως ἁρμοδίας ἀρχῆς καὶ ἐντάλματος προσωπικῆς κρατήσεως.

9) Σύλληψις ὡρισμένων κατηγοριῶν προσώπων, ἤτοι : Βουλευτῶν, στρατιωτικῶν γενικῶς, ἀστυνομικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀνηλίκων, σιδηροδρομικῶν καὶ τροχιοδρομικῶν ὑπαλλήλων, ἀσθενῶν, παραφρόνων, μεθυσμένων κλπ., καὶ πρὸς ἐξακρίβωσιν ταυτότητος ἢ πρὸς πρόληψιν ἐγκλήματος, δυστυχήματος ἢ διαταράξεως τῆς τάξεως.

10) Ἕλληνες καὶ ἀλλοδαποὶ μὴ συλλαμβανόμενοι ἐν Ἑλλάδι. Ποῖοι ἐκ τῶν Ἑλλήνων καὶ πότε δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συλληφθοῦν καὶ δικασθοῦν ἐν Ἑλλάδι. Ποῖοι ἐκ τῶν Ἀλλοδαπῶν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συλληφθοῦν καὶ δικασθοῦν ἐν Ἑλλάδι. Προνόμια τῶν ἀνωτέρω ἀλλοδαπῶν, ἐνέργειαι ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν.

11) Σύλληψις προξένων, προνόμια αὐτῶν. Σύλληψις ἀλλοδαπῶν στρατιωτικῶν γενικῶς. Σύλληψις ἀνδρῶν ἀλλοδαποῦ ἐμπορικοῦ πλοίου καὶ ἀεροπλάνου. Σύλληψις ἐντὸς ὡρισμένων καταστημάτων καὶ πλοίων.

12) Ποὺ καὶ πότε ἀπαγορεύεται γενικῶς ἡ ἐνέργεια συλλήψεως εἰς τὰ κατώτερα ἀστυνομικὰ ὄργανα. Τηρητέοι κανόνες κατὰ τὴν ἐνέργειαν συλλήψεως.

13) Ἔρευναι κατ' οἶκον–εἰς κέντρα–σωματική. Κατ' οἶκον ἔρευνα. Εἴσοδος, σύλληψις, ἔρευνα ἐντὸς δημοσίων κέντρων καὶ γραφείων. Σωματικὴ ἔρευνα.

14) Πειστήρια–Κατάσχεσις αὐτῶν. Ὁρισμὸς πειστηρίων. Τί συγκεκριμένως πρέπει νὰ κατάσχεται ἐπὶ ἑκάστου ἐγκλήματος. Κράτησις αὐτοκινήτων, ἕνεκα θανατώσεως ἢ σωματικῆς βλάβης προσώπου δι' αὐτῶν.

15) Περὶ ἐγκληματολογικῆς σημάνσεως καὶ προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου.

16) Ποινικὰ δικόγραφα–Ἐπίδοσις αὐτῶν. Εἴδη ποινικῶν δικογράφων. Ὄργανα καὶ τρόποι ἐπιδόσεως ποινικῶν δικογράφων.

17) Ἐπίδοσις εἰς χεῖρας τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις. Ἐπίδοσις εἰς χεῖρας τῶν συνοίκων ἢ ὑπηρετῶν ἢ θυρωρῶν τῆς οἰκίας. Θυροκόλλησις ἐγγράφου. Ἐπίδοσις εἰς κατάστημα ἢ γραφεῖον. Ἐπίδοσις εἰς ξενοδοχεῖον ἢ οἰκοτροφεῖον. Ἐπίδοσις εἰς στενοὺς συγγενεῖς ἢ πρὸς τὸν Δήμαρχον ἢ Πρόεδρον Κοινότητος ἢ πρὸς τὸν Ἱερέα τῆς ἐνορίας.

18) Εἰδικαὶ περιπτώσεις ἐπιδόσεως. Ἀνακοίνωσις τοῦ περιεχομένου τοῦ ἐπιδιδομένου ἐγγράφου καὶ σημείωσις ἐπ' αὐτοῦ τῆς χρονολογίας καὶ τοῦ τόπου ἐπιδόσεως. Κοινοποίησις ἐγγράφων. Προθεσμίαι ἐπιδόσεως. Πίναξ προθεσμιῶν πρὸς ἐμφάνισιν τοῦ διαμένοντος. Ἐμπρόθεσμος καὶ ἐκπρόθεσμος ἐπίδοσις. Παραβάσεις περὶ τὴν ἐπίδοσιν.

19) Περὶ ἀποδείξεως καὶ ἀποδεικτικῶν μέσων γενικῶς.

20) Τὰ καθ' ἕκαστον ἀποδεικτικὰ μέσα, ἤτοι : Ἐνδείξεις–Αὐτοψία–Πραγματογνωμοσύνη–Ὁμολογία κατηγορουμένου καὶ δικαιώματα αὐτοῦ–Μάρτυρες.

21) Ποῖα πρόσωπα δὲν ἐξετάζονται ὡς μάρτυρες ἐπὶ ὡρισμένων θεμάτων. Ποῖοι μάρτυρες δικαιοῦνται νὰ ἀρνηθῶσι τὴν μαρτυρίαν των ὡς πρὸς πᾶν ζήτημα. Ποίων μαρτύρων δύναται νὰ ἀπόσχῃ τῆς ἐξετάσεως ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος. Ποῖοι μάρτυρες ἐξετάζονται οἶκοι. Ὁρκωμοσία μάρτυρος. Ποῖοι μάρτυρες ἐξετάζονται ἀνωμοτί. 22) Ἔγγραφα, διερμηνεύς.

Δ'. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

α) Ἐπιστημονικὴ Ἀστυνομία

1) Γενικὰ καὶ εἰδικὰ προσόντα ἀστυνομικῶν ἀσφαλείας. 2) Εἰδίκευσις εἰς τὸ ἔγκλημα. 3) Πράκτορες ἀσφαλείας, (Πληροφοριοδόται) καὶ χρησιμοποίησις αὐτῶν. 4) Ἐπιτήρησις ὑπόπτων οἰκιῶν–κέντρων–καταστημάτων–γραφείων κλπ. 5) Παρακολούθησις ὑπόπτων ἀτόμων. 6) Ἔρευναι εἰς οἰκίας–καταστήματα–γραφεῖα κλπ. 7) Σωματικαὶ ἔρευναι. 8) Ἐγκλήματα ἀναρχικῶν καὶ κομμουνιστῶν. 9) Ὑποχρεώσεις πολιτῶν καὶ καθήκοντα ἀστυνομικῶν εὑρισκομένων τὸ πρῶτον εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος. 10) Αὐτοψία ἢ ἐξερεύνησις τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος. 11) Ἀποτυπώματα ποδῶν καὶ ἴχνη βημάτων. 12) Ἀποτυπώματα ποδῶν ζώων, τροχῶν, ράβδων, ξιφῶν κλπ. 13) Ἀποτυπώματα ὀδόντων καὶ ὀνύχων. Ἴχνη ὑπολειμμάτων ὑπὸ τοὺς ὄνυχας καὶ ἴχνη κονιορτοῦ ἢ ἄλλων οὐσιῶν ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων. 14) Ἀποτυπώματα διαρρηκτικῶν ἐργαλείων. 15) Περὶ κηλίδων αἵματος. 16) Περὶ τριχῶν. 17) Περὶ κηλίδων σπέρματος, κηλίδων τροφῶν, ἐμεσμάτων, σιέλων, οὔρων κλπ. 18) Ἀπαγχονισμὸς καὶ ἴχνη αὐτοῦ. 19) Στραγγαλισμὸς καὶ ἴχνη αὐτοῦ. 20) Πνιγμὸς καὶ ἴχνη αὐτοῦ. 21) Φαρμακεία καὶ ἴχνη αὐτῆς. 22) Ἐμπρησμοὶ καὶ ἴχνη αὐτῶν. 23) Παραχάραξις καὶ κιβδηλεία μεταλλικῶν νομισμάτων. 24) Παραχάραξις χαρτονομισμάτων καὶ ἄλλων ἀξιῶν. 25) Τρόπος κυκλοφορίας παρακεχαραγμένων νομισμάτων. 26) Τρόπος δακτυλοσκοπήσεως καὶ χρησιμοποιούμενα μέσα. 27) Τρόπος μεταφορᾶς ἀντικειμένων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν δακτυλικὰ ἀποτυπώματα. 28) Κλέπται ἐκ θυλακίων (λωποδῦται). Γενικαὶ παρατηρήσεις–διάλεκτοι λωποδυτῶν–ἐξάσκησις καὶ τρόπος συνεργασίας των). 29) Λωποδῦται διὰ τῆς μεθόδου τῆς ψαλίδος καὶ χρήσεως προκαλύμματος (μπουζουριέρας). Λοπωδῦται διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἐγχειρήσεως. 30) Λωποδῦται διὰ τῆς μεθόδου τῆς συγκρούσεως (τρακαδόροι). Μικρολωποδῦται ἀγορῶν καὶ πάρκων (ψειρῆδες-ψαράδες, ἢ ἁλεποῦδες). Λωποδῦται διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ἐναγκαλισμοῦ. 31) Λωποδῦται ἐκ θυλακίου παντελονίων (παντελονάδες). Λωποδῦται εἰς ἁμαξοστοιχίας. Λωποδῦται διὰ βιαίας ἁφαιρέσεως τῶν τσαντῶν (τσαντάδες ἢ ἁρπάχτες). Λωπο-

δῦται βαρυτίμων καρφίδων, κοσμημάτων καὶ πολυτίμων λίθων. 32) Λωποδῦται διὰ τῆς μεθόδου ἀνευρέσεως χρημάτων (Μανιταριτζῆδες). 33) Κλέπται κοσμηματοπωλείων. 34) Κλέπται ξενοδοχείων ὕπνου. 35) Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν διαρρηκτῶν καὶ τοῦ τρόπου δράσεως αὐτῶν (εἰδίκευσις διαρρηκτῶν–πρωτόπειροι διαρρῆκται–πεπειραμένοι διαρρῆκται–συμμορίαι (σπεῖραι) διαρρηκτῶν). 36) Περὶ διαρρηκτικῶν ἐργαλείων, μεταφορᾶς τούτων καὶ φωτιστικῶν μέσων. 37) Εἴδη διαρρήξεων. 38) Κλεπταποδόχοι. 39) Ἀπατεῶνες διὰ τῆς ψευδοῦς ἰδιότητος. 40) Ἀπατεῶνες διὰ διαφόρων μεθόδων. 41) Ἀπατεῶνες διὰ τῆς μεθόδου διαφόρων παιγνίων.

β) Πρακτικὴ Ἀστυνομία

1) Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Πρακτικὴν Ἀστυνομίαν. 2) Ὑπηρεσίαι Ἀστυνομίας καὶ καθήκοντα αὐτῶν. 3) Τομεῖς–Σκοπιαὶ–Δρομολόγια–Ἀλλαγαί. 4) Καθήκοντα ἀστυφύλακος, ὑπαρχιφύλακος καὶ ἀρχιφύλακος. 5) Ἐφόδια ἀστυφύλακος. 6) Πρόληψις καὶ καταστολὴ κλοπῶν–Σήμανσις καταστημάτων. 7) Ἀσθενεῖς καὶ παθόντες ἐν ὁδῷ ἢ δημοσίῳ τόπῳ–οἰνόφλυγες–παράφρονες–δεόμενοι βοηθείας. 8) Περὶ δυστυχημάτων. 9) Δυστυχήματα δι' ὀχημάτων. 10) Περὶ πτωμάτων ἀνθρώπων καὶ ζώων. 11) Περὶ πυρκαϊῶν. 12) Κυκλοφορία–ἐμπόδια–ρύθμισις κυκλοφορίας. 13) Περὶ δημοσίων συναθροίσεων καὶ συγκεντρώσεων. 14) Περὶ πανικοῦ. 15) Ὑπηρεσιακὰ ἀστυν. βιβλία.

Ε'. ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

1) Γενικὰ περὶ Ἀστυνομίας Πόλεων. 2) Ἱεραρχία καὶ σύνθεσις Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν.
3) Ἐκπαίδευσις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων–Ἀστυνομικαὶ Σχολαὶ (Ἀστυφυλάκων, Ἀρχιφυλάκων, Ὑπαστυνόμων Β' τάξεως.
4) Δικαιοδοσία Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ ἁρμοδιότης τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος–Σχέσεις Ἀστυνομίας καὶ Χωροφυλακῆς—Ἁρμοδιότης Β. Χωροφυλακῆς εἰς ἃς πόλεις ἀσκεῖ ἀστυνομικὰ καθήκοντα τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.
5) Ἰδιότης ἀστυνομικῶν καὶ θεμελιώδη καθήκοντα αὐτῶν. Γενικὰ καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις τούτων. 6) Ὑπηρεσία γυναικῶν ἀστυνομικῶν–Πρόσθετοι ἀστυφύλακες.
7) Περὶ προαγωγῶν γενικῶς. Προαγωγαὶ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαρχιφύλακος, Ἀρχιφύλακος, Ἀνθυπαστυνόμου καὶ Ὑπαστυνόμου Β' τάξεως. Ἀπαιτούμενος πρὸς προαγωγὴν χρόνος ὑπηρεσίας. 8) Ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια. Συμβούλιον Ἀρχηγῶν καὶ Ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν Α' τάξεως, Ἀστυνομικὸν καὶ Πειθαρχικὸν (κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων).
9) Περὶ πειθαρχίας καὶ πειθαρχικῶν παραπτωμάτων. Παραγραφὴ πειθαρχικῶν παραπτωμάτων. Σχέσεις πειθαρχικῆς πρὸς ποινικὴν δίωξιν.
10) Περὶ πειθαρχικῶν διατάξεων. Πειθαρχικαὶ ποιναί. Παρὰ ποίων ἐπιβάλλονται αὗται. Συνέπειαι πειθαρχικῶν ποινῶν ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως καὶ ἀργίας δι' ἀπολύσεως. Ἐπὶ ποίων παραπτωμάτων ἐπιβάλλονται αἱ ποιναὶ τῆς ἀργίας καὶ ὁριστικῆς ἀπολύσεως.
11) Περὶ πειθαρχικοῦ ἐλέγχου. Διαδικασία ἐπιβολῆς πειθαρχικῶν ποινῶν. Ἄσκησις πειθαρχικῆς ἐξουσίας. Ἐπαύξησις ἢ μείωσις ποινῶν.
12) Διοικητικὴ ἀνάκρισις. Σκοπὸς ταύτης καὶ δικαιώματα τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν ὑπαλλήλου.
13) Περὶ διαθεσιμότητος. Συνέπειαι θέσεως εἰς διαθεσιμότητα ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου–Μόνιμος διαθεσιμότης. 14) Γάμος καὶ μνηστεία ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων (κατωτέρων).
15) Περὶ τοποθετήσεων, μεταθέσεων καὶ μετακινήσεων (προσωρινῶν) ἀστυνομικῶν.
16) Παραιτήσεις–Ἀπολύσεις–Ὅριον ἡλικίας–Ἐπαναδιορισμὸς ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.
17) Ἄδειαι ἀστυνομικῶν (κανονικὴ–ἔκτακτος–ἀναρρωτική).
18) Περὶ ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυν. Πόλεων καὶ νοσηλείας ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων. 19) Ποινικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι ἀστυνομικούς. Πειθαρχικὰ παραπτώματα ἀποτελοῦντα καὶ ποινικὰ ἀδικήματα. Ποινικαὶ διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἀφορῶσαι τὸ κοινόν. 20) Περὶ ἀπαγορεύσεως συμμετοχῆς εἰς πολιτικὰς διαμάχας καὶ ἐγγραφῆς εἰς Συλλόγους καὶ Σωματεῖα τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων. 21) Περὶ τῶν χορηγουμένων ἀμοιβῶν παρεχομένων ἀποζημιώσεων καὶ ἀπονεμομένων μεταλλίων εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.
22) Ἰματισμὸς–Ὁπλισμὸς καὶ ἐξάρτησις–Στρατωνισμὸς καὶ ἑστίασις ἀστυν. ὑπαλλήλων.
23) Κανονισμοὶ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων περί: 1) Προσαγορεύσεως καὶ χαιρετισμοῦ, 2) ἀναφορῶν–αἰτήσεων καὶ παραπόνων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, 3) στολῆς Ἀρχιφυλάκων, Ὑπαρχιφυλάκων καὶ Ἀστυφυλάκων, 4) τῶν εἰδικῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐν στολῇ καὶ πολιτικῇ περιβολῇ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, 5) εἰσόδου ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων εἰς δημόσια θεάματα, 6) ἡμερησίας καὶ διημέρου ἀναπαύσεως, 7) ὑπηρεσίας ἐν τῷ Ἱπποδρόμῳ Φαλήρου, ἀπαγορεύσεως κατοχῆς βιβλίων κλπ. κατὰ τὰς ἐξετάσεις, 9) ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ καθαριότητος ἐν τοῖς Ἀστυν. Καταστήμασι, 10) δελτίων ταυτότητος ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, 11) μεταγωγῆς κρατουμένων καὶ καθηκόντων συνοδοῦ καὶ 12) ὁπλοφορίας, χρήσεως ὅπλου καὶ ἀστυνομικῆς ῥάβδου ὑπὸ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαΐου 1958
Ὁ Ἀρχηγὸς
Ν. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος οἱ : 'Υπαστυνόμος Α' κ. Καρκούλιας Γεώργιος, 'Ανθυπαστυνόμος κ. Μητρόπουλος 'Ηλίας καὶ οἱ ἀστυφύλακες: Σταμπουλόπουλος Γεώργιος καὶ Κόντης Νικόλαος.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Διδακτικὴ πάντα, εὐχάριστη, ψυχαγωγική, ἀλλὰ καὶ ἁπαλὴ καὶ πολιτισμένη ἡ 'Εκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων συνεχίζει μὲ μεγάλη ἐπιτυχία τὰ ὅμορφα ραδιοφωνικά της προγράμματα, ἀνάμεσα σὲ συγκινητικὲς ἐκδηλώσεις θαυμασμοῦ καὶ ἀγάπης τῶν χιλιάδων ἀκροατῶν της.

*

—Μὲ εἰκόνες ἀπ' τὸ δειλινὸ καὶ τὴ φύση ἄνοιξε καὶ ἔκλεισε τὸ πρόγραμμα τῆς 11/6/58, ποὺ τὸ ἀποτελοῦσε μιὰ λογοτεχνικὴ πρόζα γύρω ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὰ προβλήματά της. Στὴν ἐκπομπὴ αὐτὴ μετεδόθη ἕνα πλούσιο κι' ἐνδιαφέρον ἀστυνομικὸ ρεπορτὰζ ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο καὶ καθοδηγητικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινὸ πάνω σὲ θέματα γενικωτέρου κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος. Μετεδόθησαν ἐπίσης ἐλαφρὰ 'Ελληνικὰ καὶ δημοτικὰ τραγούδια, κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀκροατῶν.

*

—Στὰ πεπραγμένα καὶ τὴν ἱστορία τῆς 'Αστυνομικῆς 'Εκπομπῆς ἦταν ἀφιερωμένο τὸ πρόγραμμα τῆς 18/6/58, ποὺ ἄνοιξε κι' ἔκλεισε μ' ἕνα φανταστικὸ ταξίδι στὴ φύση καὶ μὲ γλυκειὰ κινηματογραφικὴ μουσικὴ ὑπόκρουση. 'Η ἐκπομπὴ αὐτὴ συγκίνησε καὶ ἐνθουσίασε ξεχωριστὰ χάρις στὸν ἁπαλὸ ρυθμό της καὶ τὰ ρωμαντικὰ σκίτσα της, ἔλαβε δὲ μέρος σ' αὐτὴν ὁλόκληρη ἡ ὀνομαστὴ ὀρχήστρα τοῦ Μαέστρου Γιώργου Μουζάκη, ἡ Ρένα Βλαχοπούλου, ἡ Λάουρα, τὸ τρίο Μπελκάντο καὶ τὸ τρίο Καντσόνε. 'Η ζωντανὴ αὐτὴ ἐκπομπὴ πρόσθεσε μιὰ ἀκόμα καλλιτεχνικὴ ἐπιτυχία τῆς 'Αστυνομικῆς Σχοῆς.

*

(Κείμενα, ἐπιμέλεια κλπ. : 'Υπηρεσίας Ραδιοφωνικῶν 'Εκπομπῶν 'Αστυνομικῆς Σχολῆς. Δίσκοι ἐκ τοῦ κατ/τος Γ. 'Ορφανίδη, εὐγενῶς προσφερομένου. Τὰ προγράμματα παρουσιάζει ὁ 'Αρχιφύλαξ Σπῦρος Πηλός).

***

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΩΝ

Εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος μας καὶ εἰς τὴν στήλην «ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ» παρελείφθη ἐκ παραδρομῆς ἡ ἀνάγραφὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ 'Υπαστυνόμου Α' κ. Κατσιμπάρου Σωτηρίου, εἰς ὃν ἀπενεμήθη ἔπαινος μετὰ τῶν συναδέλφων κ.κ. Παπαϊσιδώρου καὶ Λεμονῆ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.